

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Голюк Назар В'ячеславович	28 грудня 1988, Нетішин Хмельницька область. Боєць штурмової роти 24-го окремого штурмового батальйону ЗСУ «Айдар».	1 січня 2016
Коваль Олександр Олександрович	26 квітня 1997, 18 років, Хотин Чернівецька область. Боєць окремого загону спеціального призначення «Азов» Національної гвардії України. Член Хотинської організації «Студентська Свобода». Активний учасник Революції Гідності. Після Майдану брав активну участь у волонтерській діяльності з організації плетіння маскувальних сіток та збору коштів і харчів для бійців АТО. Коли досяг повноліття, добровольцем пішов на фронт. Залишилися батьки.	1 січня 2016
Юрчишин Руслан Іванович	31 травня 1982, Івано-Франківськ. Снайпер 2-го батальйону оперативного призначення Національної гвардії України. Художник за освітою, влітку 2014 року призваний за мобілізацією. З кінця літа до січня 2015 року ніс службу на Луганщині в районі траси «Бахмутка», села Кримське. 1-го січня 2015 року в бою з ДРГ противника отримав вогнепальне поранення в ногу, переніс кілька операцій, упродовж року лікувався та проходив реабілітацію, співпрацював з волонтерами. В серпні 2015 року в посольстві України у Греції була відкрита виставка картин Руслана Юрчишина. В електронній газеті «Галка» вийшло інтерв'ю з воїном-художником. Батько Руслана помер, залишилися мати та сестра.	1 січня 2016
Кондаков Віталій Олексійович	29 листопада 1973, Комсомольськ (Полтавська область). Капітан 3-го рангу, заступник начальника електромеханічної служби Морської охорони Азово-Чорноморського регіонального управління Державної прикордонної служби України (Маріуполь). Служив у Криму, в 23-й окремій бригаді прикордонних сторожових кораблів (Керч). Після анексії Криму військова частина була передислокована на материк, а згодом — до Маріуполя. В листопаді 2015 року мав піти на пенсію, але	1 січня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	залишився служити до закінчення контракту. Залишилися мати, двоє братів, 16-річний син.	
Снегір Андрій	1973, Запоріжжя. Солдат 56-ї окремої мотопіхотної бригади (можливо, 23-го ОМПБ 56-ї ОМБр). Мобілізований 20 лютого 2015 року.	1 січня 2016
Погончук Руслан Вікторович	27 червня 1976, Старокостянтинів Хмельницька область. Молодший сержант, командир бойової машини 30-та окрема механізована бригада (Новоград-Волинський), в/ч А0409.	1 січня 2016
Поліщук Юрій Іванович	1 квітня 1962, 53 роки, Рені Одеська область. Молодший сержант 28-ї окремої механізованої бригади (Чорноморське), в/ч пп В0095. Мобілізований 19 березня 2015 року.	1 січня 2016
Алимов Руслан Миколайович	25 листопада 1975, Олексіївка (Краснокутський район) Харківська область. Солдат, механік-радіотелефоніст 28-ї окремої механізованої бригади (Чорноморське).	1 січня 2016
Бочаров Роман Олександрович (Позивний «Санта»)	5 листопада 1975, Луганськ. Старший солдат 3-го окремого полку спецпризначення ГУР МО (Кіровоград). З початком антидержавних збройних заворушень на сході навесні 2014 року пішов добровольцем захищати свою рідну землю, долучився до батальйону «Темур». Після того, як комбат Темур Юлдашев потрапив у полон, Роман виїхав до Дніпропетровська, де приєднався до батальйону МВС «Дніпро-1», був командиром 2-го взводу 5-ї «донецької» роти у званні молодшого сержанта міліції, обороняв Маріуполь, селище Піски та Донецький аеропорт. Наприкінці 2014 року перейшов до ЗСУ в 3-й полк СпП. Залишилися дружина та три доньки. Родина має статус переселенців і проживає під Києвом.	1 січня 2016
Нетесюк Михайло Миколайович	24 вересня 1973, Звенигородка Черкаська область. Солдат 39-го окремого мотопіхотного батальйону 93-ї ОМБр. Мобілізований 29 квітня 2015 року. Після	2 січня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	підготовки на полігоні у Старичах проходив військову службу у в/ч 1603 в м. Дмитров на Донеччині.	
Жук Володимир Дмитрович	30 червня 1973, Постійне Костопільський район Рівненська область. Старший сержант, військовослужбовець зведеного автомобільного батальйону «777» ЗСУ (Сватове). Закінчив Рівненське професійно-технічне училище № 11, де здобув спеціальність слюсаря. Після армійської служби працював у домашньому господарстві. Мобілізований у березні 2015 року до військової частини А4152 (Рівненський полігон). Залишилася дружина та двоє синів, 2003 і 2006 р.н.	2 січня 2016
Запухляк Микола Васильович	6 серпня 1989, Новогригорівка (Великоолександрівський район) Херсонська область. Мешкав у с. Заболотне (Крижопільський район) Вінницька область. Солдат, снайпер 1-го відділення 1-го мотопіхотного взводу 1-ї мотопіхотної роти 4-го окремого мотопіхотного батальйону «Закарпаття», в/ч пп В0124 (Мукачеве) 128-ї ОГПБр. 1990 року родина Миколи переїхала до с. Заболотне, де він після закінчення школи працював різноробочим на фермі місцевого сільгосппідприємства. Мобілізований 25 квітня 2015 року. Учасник АТО. Залишилися мати і брат.	2 січня 2016
Синільник Олег Миколайович	Бровари Київська область. Військовослужбовець 1-ї окремої гвардійської танкової бригади (Гончарівське). До війни був приватним підприємцем із виробництва взуття. Мобілізований навесні 2015 року. Залишилися дружина та доросла донька.	3 січня 2016
Кудрявцев Олексій Вадимович	25 листопада 1996, 19 років, Дніпродзержинськ Дніпропетровська область. Військовослужбовець 121-ї окремої бригади зв'язку (Черкаське). 2014 року вступив до Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту. Через місяць, у жовтні, 17-	3 січня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	річний хлопець зник у Дніпропетровську ^[19] , пізніше з'ясувалося, що він втік з університету, щоб піти на фронт.	
Яворський Олександр Володимирович	7 липня 1968, Старокостянтинів Хмельницька область. Молодший сержант, військовослужбовець 40-ї окремої артилерійської бригади (Первомайськ), в/ч пп В3502 ^[21] .	3 січня 2016
Яворський Тарас Степанович	26 липня 1974, Верчани Стрийський район Львівська область. Військовослужбовець 24-ї окремої механізованої бригади (Яворів). Понад рік брав участь в антитерористичній операції на Луганщині. Спочатку служив водієм у 3-му БТО Львівської області «Воля», потім у 24-й ОМБр. Демобілізувався у червні 2015 року. Залишилася дружина та двоє неповнолітніх дітей.	4 січня 2016
Сисоєв Валерій Олександрович	8 квітня 1968, Сулятичі Жидачівський район Львівська область. Мешкав у м. Дрогобич. Зв'язківець 72-ї окремої механізованої бригади (Біла Церква). До 2000 року проживав у м. Стебнику, а згодом переїхав до Харкова, де й був призваний на військову службу. Залишилися батьки, дружина і двоє дітей.	4 січня 2016
Павлюк Володимир Миколайович	11 серпня 1983, Ощів Горохівський район Волинська область. Боець Добровольчого Українського Корпусу «Правий сектор».	6 січня 2016 орієнтовно
Оліярник Іван Іванович	9 лютого 1967, Новонаталівка Чаплинський район Херсонська область. Військовослужбовець 28-ї окремої механізованої бригади (Чорноморське). Учасник АТО.	6 січня 2016 орієнтовно
Супрун Сергій Вікторович	8 грудня 1977, Славське Сколівський район Львівська область. Солдат 14-ї окремої механізованої бригади (Володимир-Волинський). Мобілізований на початку квітня 2015 року. Учасник АТО.	9 січня 2016 орієнтовно
Бойчун Роман	30 жовтня 1981, Новосілки (Києво-Святошинський район) Київська область. Військовослужбовець танкового	9 січня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Володимирович	підрозділу (в/ч А 1314). На фронт пішов добровольцем. Після року служби, в липні 2015 року, повернувся до дому. 9 років тому померла донька Романа. Поки служив, дружина пішла до іншого. Коли повернувся з АТО, подав на розлучення. Залишилися двоє неповнолітніх дітей, син і донька.	
Ільницький Олександр Йосипович (Галац Олег) (Позивний «Барні»)	28 лютого 1978, Турка Львівська область. Капітан поліції, борець полку поліції особливого призначення «Миротворець» Національної поліції України. Одним з перших прийшов добровольцем до батальйону «Миротворець», з яким пройшов найгарячіші точки війни на сході, зокрема, бої за Іловайськ у серпні 2014 року. Після лікування якийсь час працював у Києві, в міністерстві, але повернувся на фронт до свого підрозділу. Був одним з найкращих розвідників «Миротворця». Залишилася дружина та 7-річна донька.	9 січня 2015
Мельничук Федір Вікторович (Позивний «Леон»)	27 квітня 1994, Бейзимівка Чуднівський районЖитомирська область. Молодший сержант, розвідник 42-го окремого мотопіхотного батальйону «Рух опору» 57-ї ОМБр. Мобілізований у квітні 2015 року. За 4 місяці до демобілізації підписав контракт, щоб залишитись служити й надалі. Залишились батьки, молодші брат і сестра, дружина та двоє дітей: 2-річний син і 8-місячна донька.	9 січня 2016
Аврамчук Віктор Вікторович	27 січня 1987, Опришки Глобинський районПолтавська область. Проживав у м. СвітловодськКіровоградська область. Солдат, стрілець — помічник гранатометника 3-го аеромобільно-десантного взводу 2-ї аеромобільно-десантної роти 90-го окремого десантного штурмового батальйону «Житомир» 81-ї ОАЕМБр. Строкову службу проходив у десантних військах, у 95-й ОАЕМБр. Працював водієм на приватному підприємстві «Віктор і К» у Світловодську. Призваний за мобілізацією 4 серпня 2015 року, з 9 жовтня 2015 року брав участь в АТО. Залишилися батьки, сестра. У Світловодську — дружина	10 січня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	з двома дітьми, 7-річний син і 5-річна донька.	
Козодій Роман Богданович	26 серпня 1986, Пониковиця Львівська область. Проживав у с. Лагодів. Старший солдат, водій-заправник технічної роти батальйону аеродромно-технічного забезпечення 16-ї окремої бригади армійської авіації, в/ч пп В3765. Строкову службу проходив у в/ч А3814 водієм. Призваний за мобілізацією у 2014 році, пізніше підписав контракт. Залишилась дружина та двоє малолітніх дітей.	11 січня 2016
Горбан Дмитро Ілліч	22 жовтня 1978, Шепіт (Путильський район)Чернівецька область. Солдат 58-ї окремої механізованої бригади (Конотоп). До 2010 року працював головним бухгалтером у Шепітській сільській раді, 31 жовтня 2010 р. обраний сільським головою села Шепіт (безпартійний, висувався від партії «Пора»). На фронт пішов добровольцем. Залишилася дружина та дві доньки шкільного віку.	14 січня 2016
Денисов Олександр Володимирович	22 грудня 1972, Золотники Терехівський районТернопільська область. Солдат 53-ї окремої механізованої бригади. Служив з липня 2015 року на Дніпропетровщині.	14 січня 2016
Харенко Сергій Мар'янович	7 червня 1984, Рошнів Тисменицький район Івано-Франківська область. Проживав у м. Івано-Франківськ. Солдат, зв'язківець 21-го окремого мотопіхотного батальйону «Сармат» 56-ї ОМБр. 2007 року закінчив Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, де навчався на кафедрі музикознавства та методики музичного виховання. Строкову службу проходив у в/ч 4110 Внутрішніх військ МВС у Севастополі. Мобілізований 25 березня 2015 року. Залишилися батьки та молодший брат, який проходить строкову армійську службу.	15 січня 2016
Карась Володимир	19 лютого 1971, Тютьки Вінницький район Вінницька область. Солдат 5-ї БТГр «Кремій» 81-ї десантно-	15 січня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Васильович	штурмової бригади. Мобілізований у січні 2015 року. До війни постійного місця роботи не мав. Був неодружений, із рідних залишилися 5 сестер та брат.	
Мукомелець Руслан Аркадійович	23 березня 1974, Великі Селища Березнівський район Рівненська область. Солдат, командир відділення 28-ї окремої механізованої бригади (Чорноморське). Народився в багатодітній родині сім'ї колгоспників. Закінчив професійно-технічне училище №8. Після армії працював в Соснівському лісовому господарстві. Мобілізований як доброволець влітку 2015 року.	16 січня 2016
Мосійчук Анатолій Семенович	13 вересня 1970, Кам'янка (Олевський район)Житомирська область. Сержант, командир відділення 14-ї окремої механізованої бригади (Володимир-Волинський). Мобілізований 14 січня 2015 року. Залишилась дружина та двоє дорослих дітей, син і донька.	17 січня 2016
Сосицький Володимир Миколайович	30 грудня 1957, 58 років, Вербаїв Луцький районВолинська область. Проживав у с. Першотравневе (Снігурівський район) Миколаївська область. Сержант, водій 54-ї окремої механізованої бригади (Артемівськ), в/ч пп В2970. Мобілізований 9 березня 2015 року. Залишилися мати й дружина.	17 січня 2016
Семанишин Григорій Миколайович (Позивний «Семен»)	29 листопада 1973, Горохолина Богородчанський район Івано-Франківська область. Начальник штабу окремої тактичної групи ім. капітана Воловика батальйону спецпризначення «Захід-3» (Івано-Франківщина) Добровольчого Українського Корпусу «Правий сектор». Група «Семена» мала неофіційну назву «Семинарія», раніше входила до складу 5-го окремого батальйону ДУК. Григорій багато років підтримував ВО «Свобода» та брав участь у політичних акціях і мітингах. Поїхав працювати далекобійником до Польщі, через два місяці, з початком Євромайдану, прибув до Києва, брав	18 січня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	активну участь у Революції Гідності, стояв у витоків створення руху «Правий сектор». Пізніше долучився до ДУК, пройшов бої в районі Іловайська — Старобешеве, Амвросіївки, Пісків, Донецького аеропорту. Побратими називали свого командира «Батя». За тиждень до загибелі Григорій розповів про події на війні в передачі ТРК РАІ «Лінія війни». Залишилися донька від першого шлюбу, мати, вагітна дружина та двоє дітей. 27 березня дружина Григорія народила хлопчика.	
Сенечко Ігор Володимирович	10 травня 1989, Мшанець (Теребовлянський район)Тернопільська область. Військовослужбовець 15-ї окремої понтонної роти, в/ч пп В5341 (Приазовське). Неодружений. Залишилася мати.	19 січня 2016
Толочко Ілля Васильович	2 серпня 1985, Київ. Старший солдат, стрілець-помічник гранатометника 3 механізованого батальйону 24-ї окремої механізованої бригади (Яворів). Мобілізований 3 червня 2015 року, проходив підготовку на Рівненському полігоні, після чого ніс службу в районі Бахмутської траси, в Кримському, Новотошківці, Тошківці. Залишилась дружина та 2-річна донька.	20 січня 2016
Бочарніков Валерій Володимирович	10 грудня 1973, Ігнатпіль Овруцький районЖитомирська область. Проживав у м. Кіровоград. Сержант, командир 3-го відділення 3-го мотопіхотного взводу 3-ї мотопіхотної роти 13-го окремого мотопіхотного батальйону «Чернігів-1» 58-ї ОМПБр. Відслужив в армії, 1995 року закінчив Кіровоградське вище професійне училище № 9, одружився і залишився у Кіровограді. Майже 20 років присвятив службі в органах внутрішніх справ на посадах рядового та начальницького складу, пішов на пенсію у званні капітана. Мобілізований у березні 2015 року. Залишилися мати, дружина та 14-річний син.	20 січня 2016
Кузьмін Роман Володимирович	20 квітня 1977, Торопець РРФСР. Виріс і проживав у м. Звенигородка Черкаська область. Старший сержант 13-го окремого мотопіхотного батальйону	20 січня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	«Чернігів-1» 58-ї ОМПБр. Народився в родині військовослужбовця. Закінчив Козачанське СПТУ з фаху «бджільництво», потім навчався у Шевченківському сільськогосподарському коледжі, Звенигородській філії Східноєвропейського університету. У 1995—1996 роках проходив строкову військову службу. З 2008 року служив за контрактом у Звенигородсько-Лисянському об'єднаному військовому комісаріаті у званні сержанта. Після невеликої перерви знову мобілізований. ЗМІ повідомляють, що рік тому Роман пішов на службу до батальйону «Донбас», через три місяці перейшов в «Айдар».	
Лісанець Олексій Олексійович	24 серпня 1977, Донецьк. Проживав у с. Горохівське (Снігурівський район) Миколаївська область. Молодший сержант, військовослужбовець військової частини № 3017 Національної гвардії України (Харків). Мобілізований 5 березня 2015 року.	20 січня 2016
Лободенко Андрій Іванович	18 лютого 1983, Петрашівка (Глобинський район)Полтавська область. Проживав у с. Броварки (Глобинський район). Стрелець 1-го стрілецького взводу 18-ї стрілецької роти 5-го стрілецького батальйону 5-ї окремої Слобожанської бригади Національної гвардії України, в/ч 3005 (Харків). По закінченні Броварківської загальноосвітньої школи відслужив в армії. Працював на Кагамлицькому цегельному заводі. Мобілізований 27 лютого 2015 року. Учасник АТО, служив у Донецькій області.	20 січня 2016
Москвяк Руслан Васильович	24 липня 1974, Ясенівці Золочівський район (Львівська область). Солдат, військовослужбовець ЗСУ (підрозділ не уточнено). Залишилася мати.	21 січня 2016
Діденко Олександр Кузьмич (Позивний	25 червня 1953, 62 роки, Бахмач Чернігівська область. Технік-механік танкового підрозділу «Холодний Яр» окремого загону спеціального призначення «Азов» Східного ОТО Національної гвардії України. Коли	22 січня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
«Кузміч»)	Олександр було 9 місяців, помер його батько-фронтвик. Олександр Кузьмич поїхав добровольцем допомогти з ремонтом військової техніки та так і залишився в «Азові», казав, що буде захищати Україну, доки сил вистачить. У вільну годину грав для хлопців на баяні (Відеосюжет про Кузьмича). Разом із Кузьмичем у роті проходив службу і його син.	
	1986. Військовослужбовець ЗСУ (підрозділ не уточнено).	22 січня 2016
Ярема Віталій Іванович	Новоукраїнка Кіровоградська область. Військовослужбовець 14-ї окремої механізованої бригади (Володимир-Волинський). Призваний за мобілізацією, протягом 11 місяців перебував на військовій службі, учасник АТО. Залишилася дружина та 6-річний син.	22 січня 2016
Латій Микола Анатолійович	1980, Новоолександрівка (Первомайський район) Миколаївська область. Солдат, старший механік — водій 4-ї механізованої роти 28-ї окремої механізованої бригади (Чорноморське), в/ч пп В0095. Залишилися мати й брат.	22 січня 2016
Слеповський Роман Олександрович	1970, Первомайськ Миколаївська область. Солдат 1129-го зенітно-ракетного полку (Біла Церква), в/ч пп В2968.	22 січня 2016 орієнтовно
Авдєєв Андрій Миколайович	18 січня 1984, Первомайськ Миколаївська область. Солдат 34-го окремого мотопіхотного батальйону «Батьківщина» 57-ї ОМБр, в/ч пп В5509.	22 січня 2016 орієнтовно
Алмашин Володимир Михайлович	16 травня 1967, Ірпінь Київська область. Проживав у м. Київ (Печерський район). Солдат 24-го окремого штурмового батальйону ЗСУ «Айдар». Публіцист. Учасник націоналістичного руху з 1990-х років. Після розколу в лавах Спілки Незалежної української молоді (1990 рік) Володимир разом з кількома побратимами заснував Українську Націоналістичну	23 січня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	<p>Спілку. Згодом, впродовж кількох років очолював Хмельницьку організацію УНА-УНСО, кілька років модерував сайт «Народний Оглядач», згодом «Княже Місто». 2015 року погодився модерувати сайт Комітету Визволення Політв'язнів. Належав до середовища фанатів ФК «Динамо» Київ, відомий як «Вова Борода». Автор книг про фан-рух «Don't stop» і «Більше ніж гра», писав статті для журналу «Святослав». 2014 року воював у лавах батальйону «Айдар». Залишилася доросла донька.</p>	
Константінов Ігор Вікторович	<p>23 вересня 1993, Олександрія Кіровоградська область. Солдат, механік-водій БМП 54-ї окремої механізованої бригади, в/ч пп В2970 (Артемівськ). Закінчив Олександрійський політехнічний коледж, після чого пішов в армію. Автор і виконавець пісень у стилі реп, учасник реп-клубу при ДК «Світлопільський», член поетичного клубу «Джерело». Член козацького братства, громадської організації «Козацький звичай», був активним учасником козацького руху. 4 лютого 2014 уклав контракт на військову службу, з квітня 2014 перебував у зоні АТО. Брав участь у боях під Слов'янськом, Іловайськом, останнє місце дислокації — Попасна. Залишилися мати, вітчим, молодший брат.</p>	23 січня 2016
Твердохліб Володимир Іванович	<p>25 червня 1971, Павлівка (Тисменицький район) Івано-Франківська область. Військовослужбовець 54-ї окремої механізованої бригади, в/ч пп В2970 (Артемівськ).</p>	23 січня 2016
Усатенко Іван Вікторович	<p>13 липня 1980, Доманівка Миколаївська область. Матрос, навідник 501-го окремого батальйону морської піхоти 36-ї окремої бригади морської піхоти, в/ч А1965 (Миколаїв). Мобілізований як доброволець 2 березня 2015 року.</p>	25 січня 2015
Гапич Віктор Вікторович	<p>1992, Ольгині (Високопільський район) Херсонська область. Військовослужбовець 28-ї окремої механізованої бригади (Чорноморське). Мобілізований у липня 2015 року як доброволець. Залишилися батьки та сестра.</p>	25 січня 2016 орієнтовно

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Балковий Олександр Анатолійович	20 грудня 1975, Алушта Крим. Проживав у м. Київ (Солом'янський район). Військовослужбовець 90-го окремого десантного штурмового батальйону «Житомир» 81-ї ОАЕМБр. На війну пішов добровольцем у складі батальйону «Донбас», пізніше перейшов у десантну бригаду. Учасник героїчної оборони Донецького аеропорту. Залишилась дружина та 10-річна донька.	26 січня 2016
Мороз Петро Іванович	5 червня 1985, Нововолинськ Волинська область. Військовослужбовець 24-ї окремої механізованої бригади (Яворів). 2004 року закінчив Нововолинське вище професійне училище за спеціальністю «Офіціант, бармен, буфетник». Працював у барі «Едем», пізніше — на різних роботах. Призваний за мобілізацією, служив 10 місяців. Неодружений, залишилися батьки, сестра.	26 січня 2016 орієнтовно
Мамчук Ярослав Петрович	2 червня 1991, Великий Жванчик Дунаєвецький район Хмельницька область. Військовослужбовець 95-ї окремої аеромобільної бригади (Житомир). Учасник АТО.	26 січня 2016
Резнік Микола Олександрович	10 травня 1966, Кривий Ріг Дніпропетровська область. Солдат, кулеметник 1-го механізованого взводу 17-ї окремої танкової бригади, в/ч пп В3675 (Кривий Ріг).	28 січня 2016
Тарасюк Михайло Михайлович	20 січня 1973, с. Медведівка (Кегичівський район)Харківська область. Солдат, механік — водій танку Т-64Б 28-ї окремої механізованої бригади (Чорноморське), в/ч пп В0095. Мобілізований 12 серпня 2015 року.	28 січня 2016
Гаркавенко Анатолій Олександрович (Позивний «Морячок»)	29 грудня 1990, Делятин Надвірнянський районІвано-Франківська область. Солдат, кулеметник 2 відділення 2 взводу 1-ї механізованої роти 1-го механізованого батальйону 93-ї окремої механізованої бригади. Воював у рядах Добровольчого Українського Корпусу «Правий сектор», батальйону «ОУН». Підписав контракт, коли підрозділ ОУН увійшов до складу 93 ОМБр, зарахований на посаду кулеметника, фактично виконував завдання як	30 січня 2015

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	сапер і стрілець-снайпер. Залишилися мати, сестра та наречена, з якою Анатолій познайомився на війні, — журналістка «Українського тижня» Лера Бурлакова (з кінця 2014 року воює на передовій під Донецьком).	
Дрозд Володимир Миколайович	3 липня 1991, Славути Хмельницька область. Старший солдат, старший водій мотострілецької роти 17-го окремого мотопіхотного батальйону «Кіровоград» 57-ї ОМБр. Пройшов підготовку в Навчальному центрі Сухопутних військ ЗСУ «Десна». 2010 року призваний одразу на контрактну службу, в зоні АТО воював з серпня 2015 року.	30 січня 2016
Самусь Геннадій Васильович (позивний «Амур»)	25 липня 1993, Краснопілля (Коропський район)Чернігівська область. Сержант зенітно-ракетного дивізіону 96-ї зенітної ракетної бригади, в/ч А2860 (Васильків). Закінчив Конотопське професійно-технічне училище, де здобув професію газоелектрозварювальника та автослюсаря. Займався боксом. 2013 року проходив строкову службу у Василькові, у в/ч А2860 Повітряного командування Військово-повітряних Сил України. По закінченню строкової служби уклав військовий контракт і продовжив службу у Броварах. Згодом написав рапорт про направлення в зону АТО. Пройшов дві ротації на позиції «Зеніт» у районі Донецького аеропорту (лютий-квітень і липень-вересень 2015), у складі зведеного загону ВПС «Дика качка». Під час служби отримав звання молодшого сержанта, неодноразово нагороджений армійськими і військовими відзнаками. Під час боїв у березні 2015 року отримав кульове поранення, після лікування повернувся на фронт.	2 лютого 2016
Козороз Леонід Едуардович	1993, Панютине Лозівський район Харківська область. Солдат 96-ї зенітної ракетної бригади, в/ч А2860 (Васильків). Учасник АТО з 2014 року. В подальшому, після підписання контракту, знову пішов на схід захищати Україну. Залишилися мати і брат у Панютині, та дружина з двомісячним сином у Києві.	2 лютого 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Кравчук Руслан	1982, Красилів Хмельницька область. Проживав у м. Старокостянтинів. Солдат, військовослужбовець за контрактом 3568-ї зенітної технічної ракетної бази, в/ч А4009 (Старокостянтинів). Учасник АТО, служив на Луганщині. Залишилися батьки та дружина.	3 лютого 2016
Бондар Олександр Вікторович	29 березня 1992, Лички Ківерцівський район Волинська область. Сержант 24-ї окремої механізованої бригади (Яворів). Виріс у багатодітній сім'ї. Служив у ЗСУ за контрактом з листопада 2013 року. Учасник бойових дій в зоні АТО. Залишилися батьки та сестри.	4 лютого 2016
Гришин Ігор Анатолійович	29 вересня 1969, Казавчин Гайворонський район Кіровоградська область. Мешкав у с. Салькове. Молодший сержант 57-ї окремої мотопіхотної бригади (Кіровоград).	5 лютого 2016
Кшивіцький Олександр Антонович	6 червня 1988, Радісне (Красилівський район) Хмельницька область. Мешкав у с. Щиборівка. Старший солдат 24-ї окремої механізованої бригади (Яворів). Залишилася мати.	7 лютого 2016
Кривомаз Олег Геннадійович (Позивний «Камаз»)	13 лютого 1975, Луганська область. Мешкав у м. Суми. Боєць 24-го окремого штурмового батальйону ЗСУ «Айдар». Активний учасник Революції Гідності. З Майдану пішов на фронт у травні 2014 року, брав участь у боях «Айдару» за звільнення Луганщини (Щастя, Новосвітлівка, Хрящувате). Під час бойових дій отримав контузію та кілька поранень, та після лікування знову повертався на передову. Рідних немає.	8 лютого 2016
Черналевський Руслан Валентинович	5 березня 1970, Долина Івано-Франківська область. Солдат 13-го окремого мотопіхотного батальйону «Чернігів-1» 58-ї ОМПБр. Мобілізований 18 березня 2015 року як доброволець, проходив підготовку на Рівненському полігоні. Залишилась дружина та донька.	8 лютого 2016
Вовк Володимир	21 червня 1972, м. Тернопіль. Капітан медичної служби, ординатор медичного відділення медичної роти 58-ї	7 лютого 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Миколайович	окремої механізованої бригади (Конотоп), в/ч пп В0425. За освітою лікар-хірург. Працював фтизіатром у Тернопільському обласному протитуберкульозному диспансері. Під час Революції Гідності їздив до Києва на Майдан. Мобілізований у лютому 2015 року. Якийсь час був у тренувальному таборі, потім його відправили на схід. Одружений.	
Созоненко Олег (Позивний «Чорний»)	49 років, Дніпропетровськ. Військовослужбовець 3-го окремого полку спецпризначення ГУР МО (Кіровоград). На початку АТО пішов добровольцем на фронт. Служив у 93-й ОМБр, після демобілізації залишився в ЗСУ за контрактом.	10 лютого 2016
Василенко Роман Леонідович (позивний «Портос»)	4 березня 1982, Полтава. Водій розвідроти УНСО 131-го окремого розвідувального батальйону ЗСУ. Пішов служити в зону бойових дій добровольцем у серпні 2014 року, разом з 13-ма полтавськими добровольцями з організації УНА-УНСО, з 17 років був її членом. Залишилися мати, молодший брат.	10 лютого 2016
Степанець Юрій Вікторович	3 листопада 1980, Чернігів. Сержант, розвідник 17-го окремого мотопіхотного батальйону «Кіровоград» 57-ї ОАЕМБр. Строкову службу проходив у розвідроті 95-ї ОАЕМБр. У мирному житті працював столяром, мобілізований в кінці січня 2015 року. Учасник бойових дій в зоні АТО.	11 лютого 2016 орієнтовно
Васильєв Сергій Валерійович	19 січня 1976, Вінниця. Старший сержант, заступник командира взводу 58-ї окремої механізованої бригади (Конотоп). Працював у КП «Вінницяводоканал». Мобілізований у квітні 2015 року, проходив підготовку в навчальному центрі «Десна». В зоні АТО перебував з 28 листопада 2015 року, служив у районі м. Мар'їнка. Залишилися дружина та двоє неповнолітніх дітей.	12 лютого 2016
Гришко Юрій Васильович	4 квітня 1978, Нікополь Дніпропетровська область. Військовослужбовець 23-го окремого мотопіхотного	12 лютого 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	батальйону «Хортиця». Мобілізований 12 лютого 2015 року, учасник АТО.	
Чаплій Іван Федорович (Позивний «Чаплинка»)	13 червня 1989, Рахни-Лісові Шаргородський районВінницька область. Військовослужбовець 79-ї окремої аеромобільної бригади (Миколаїв). Виріс у багатодітній сім'ї з чотирма сестрами. Після служби в армії працював в правоохоронних органах у Києві, потім охоронцем. Мобілізований у березні 2015 року. Учасник АТО. Отримав важке поранення наприкінці 2015 року, після лікування повернувся до ЗСУ. Останні місяці служив у військовій частині на Херсонщині. Залишилися батьки, сестри, цивільна дружина та 3-річна донька.	14 лютого 2016
Шишолік Василь Серафимович	14 вересня 1969, Прилісне Маневицький районВолинська область. Військовослужбовець 59-ї окремої мотопіхотної бригади (Гайсин). Працював електрогазозварювальником у ДП «Волиньторф». Любив співати, грав на саксофоні. Мобілізований 9 липня 2015 року. Залишилась дружина, троє дітей та внучка.	15 лютого 2016
Беляєв Іван Анатолійович	7 червня 1974, Середній Бабин Калуський районІвано-Франківська область. Старшина, механік-водій БМП 1-го батальйону 72-ї окремої механізованої бригади (Біла Церква). 1993 року вступив на навчання до Войнилівського ПТУ № 34, де здобув професію тракториста-механіка. Служив танкістом у військовій частині «Десна». Після звільнення в запас працював у рибному господарстві «Бабин». Мобілізований 22 серпня 2014 року, по закінченні року продовжив службу в зоні АТО ще на півроку. Залишилися мати та дві сестри.	15 лютого 2016
Попов Петро Олександрович	14 березня 1984, Новопетрівське (Новоодеський район) Миколаївська область. Молодший сержант, стрілець-помічник гранатометника 2-ї механізованої роти 1-го механізованого батальйону 72-ї окремої механізованої бригади (Біла Церква). Мобілізований 1 лютого 2015 року.	15 лютого 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Кушнір Олександр Вікторович	27 серпня 1978, Козубівка (Доманівський район) Миколаївська область. Молодший сержант, головний сержант механізованого взводу 2-ї механізованої роти 1-го механізованого батальйону 72-ї окремої механізованої бригади (Біла Церква). Мобілізований 1 лютого 2015 року.	15 лютого 2016
Танський Вадим Юрійович	13 червня 1989, Надлак Новоархангельський район Кіровоградська область. Солдат 37-го окремого мотопіхотного батальйону «Запоріжжя» 56-ї ОМБр, в/ч пп В6266.	15 лютого 2016
Коваленко Олег Миколайович	5 лютого 1980, Лохвиця Полтавська область. Підполковник. Військовий льотчик. Закінчив Харківський університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба, Кіровоградську льотну академію Національного авіаційного університету. Мав військові нагороди. Після скорочення льотної частини 299-ї бригади тактичної авіації (Миколаїв). Останнім часом працював в органах Служби безпеки України. В зону АТО виїжджав у відрядження, за неофіційною інформацією служив у контррозвідці (СБУ чи ЗСУ, не уточнено). Залишилися батьки, сестра, дружина.	16 лютого 2016
Лисенко Олексій Сергійович	26 жовтня 1992, Петрове Кіровоградська область. Лейтенант, начальник інженерної служби 20-го окремого мотопіхотного батальйону «Дніпропетровськ» 93-ї ОМБр. З 2009 по 2014 рік навчався у Дніпропетровському національному університеті залізничного транспорту ім. академіка В.Лазаряна, де здобув спеціальність інженера залізничного транспорту. Працював за фахом, в Управлінні залізничним транспортом Північного ГЗК. Мобілізований 7 лютого 2015 року. Спочатку проходив службу на офіцерській посаді в групі інженерного забезпечення 17-ї танкової бригади, останній місяць служив у 20 ОМПБ.	17 лютого 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Решетняк Дмитро Іванович	6 травня 1992, Дніпропетровськ. Лейтенант, командир взводу 20-го окремого мотопіхотного батальйону «Дніпропетровськ» 93-ї ОМБр. Залишилися батьки.	18 лютого 2016
Хижняк Олександр Григорович (Позивний «Леший»)	1 грудня 1971, Бобрик (Броварський район) Київська область. Механік-водій БТР 11-го окремого мотопіхотного батальйону «Київська Русь» 59-ї ОМПБр (Гайсин). Мобілізований у травні 2014 року. Проїшов найгарячіші точки АТО — ДАП, Дебальцеве, Фащівку та інші. Залишилося троє дітей.	18 лютого 2016
Ялинчук Богдан Михайлович	9 жовтня 1984, Шукайвода Христинівський район Черкаська область. Військовослужбовець ЗСУ (підрозділ не уточнено). Виріс у сім'ї колгоспників. У 2001—2006 роках навчався в Кременчуцькому університеті економіки і права, по закінченні якого до 2012 року працював у податковій інспекції міста Кременчук. Протягом трьох останніх років працював на Кременчуцькому пивоварному заводі. Мобілізований 8 липня 2015 року. Ніс службу в зоні АТО, зокрема в населених пунктах Колядовка та Красноармійськ.	18 лютого 2016 орієнтовно
Балюрко Степан Іванович	17 лютого 1973, Підлуби (Ємільчинський район) Житомирська область. Молодший спеціаліст служби захисту інформації 1-ї окремої гвардійської танкової бригади (Гончарівське), в/ч пп В1688. Мобілізований в січні 2015 року, з червня перебував у зоні проведення АТО, служив в районі Мар'їнки на Донеччині. Залишилися мати й сестра.	18 лютого 2016
Думанський Михайло Ярославович	21 листопада 1968, Тернопіль. Солдат, стрілець-зенітник 81-ї окремої аеромобільної бригади (Дружківка). Призваний за мобілізацією у 2015 році.	19 лютого 2016
Бондар Олександр Вікторович	22 травня 1982, Вільхове (Ульяновський район) Кіровоградська область. Військовослужбовець 30-та окрема механізована бригада (Новоград-Волинський).	19 лютого 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	10 років працював у міліції. Мобілізований у січні 2015 року. Залишилися мати й брат.	
Коваль Юрій Вікторович	23 травня 1972, Ланівці Тернопільська область. Старшина, командир відділення зенітно-ракетного взводу 1-го механізованого батальйону 14-ї окремої механізованої бригади (Володимир-Волинський). Строкову службу проходив на флоті. У 2015 році, спочатку був добровольцем батальйону «Тернопіль». Залишилася дружина та дві неповнолітні доньки.	19 лютого 2016
Владов Ігор Анатолійович	13 вересня 1982, Вільшанка Кіровоградська область. Солдат, механік-телеграфіст 54-ї окремої механізованої бригади (Артемівськ), в/ч пп В2970. Залишилися батьки, дружина та двоє маленьких дітей.	20 лютого 2016
Назаренко Ян Франтасійович	9 березня 1991, Фастівець Фастівський район Київська область. Військовослужбовець 72-ї окремої механізованої бригади (Біла Церква), в/ч пп В0849. Навчався у Київському училищі залізничників. Мобілізований в лютому 2015 року. Залишилися батьки, брат і дві сестри.	20 лютого 2016
Жембровський Сергій Іванович	12 квітня 1967, Селезенівка Сквирський район Київська область. Проживав у місті Буча. Старшина, старшина роти САУ 81-ї окремої аеромобільної бригади (Дружківка). Був нагороджений медаллю «Захиснику Вітчизни» (посмертно). Залишилися дружина і донька.	21 лютого 2016
Вишневський Олег Миколайович	15 вересня 1978, Великий Порськ Ковельський район Волинська область. Проживав у м. Ковель. Старший сержант 14-ї окремої механізованої бригади (Володимир-Волинський). Мобілізований у квітні 2015 року, із жовтня перебував у зоні АТО. Залишилися дружина, 11-річний син й однорічна донька.	22 лютого 2016
Шиленга Віктор Миколайович	25 серпня 1985, Котюжинці Калинівський район Вінницька область. Солдат, військовослужбовець 14-ї окремої механізованої бригади (Володимир-Волинський).	22 лютого 2016 орієнтовно

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	Мобілізований у березні 2015 року, перебував у зоні АТО.	
Борисов Артур Володимирович	8 жовтня 1986, Кривий Ріг Дніпропетровська область. Молодший сержант, оператор-топогеодист 2-го гаубичного самохідного артилерійського дивізіону бригадної артилерійської групи 28-ї окремої механізованої бригади (Чорноморське), в/ч пп В0095. З 2005 року був одним з розбудовників і активістів організації Громадянська мережа ОПОРА. З 2004 по 2009 рік навчався у Міжнародній Академії управління та права, за спеціальністю «комерційне та трудове право». Мобілізований у липні 2015 року.	22 лютого 2016
Брисюк Микола Миколайович	12 грудня 1975, Землянка (Конотопський район) Сумська область. Солдат, стрілець 34-го окремого мотопіхотного батальйону «Батьківщина», в/ч В5509 (Кіровоград) 57-ї ОМБр. Працював на місцевому підприємстві. Мобілізований 27 травня 2015 року. Був командиром танку. Коли відвели важке озброєння від лінії розмежування, залишився на передовій на посаді стрільця. Залишилася мати.	23 лютого 2016
Юзефович Іван Ярославович	21 червня 1976, Унятичі Дрогобицький район Львівська область. Військовослужбовець ЗС України (підрозділ не уточнено). Учасник АТО. Залишилися дружина та двоє дітей, — син і донька шкільного віку.	24 лютого 2016
Авраменко Олександр Іванович	24 березня 1971, Оріхівка (Лубенський район) Полтавська область. Проживав у с. Матяшівка (Лубенський район). Молодший сержант, командир відділення лінійно-кабельного зв'язку 14-го окремого мотопіхотного батальйону 55-ї окремої артбригади. У шкільні роки проживав в смт Ромодан Миргородського району. Закінчив курси трактористів, екскаваторників. Після служби в армії працював на залізниці в Одеському порту, у ВАТ «Цукорінвест». 24 квітня 2015 року мобілізований як доброволець. Залишилися батьки.	25 лютого 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Кошлатий Григорій Григорович	8 серпня 1980, Василівка (Кобеляцький район)Полтавська область. Старший сержант 36-ї окремої бригади морської піхоти, в/ч А1965 (Миколаїв). Мобілізований 30 квітня 2015. Залишилася дружина та двоє неповнолітніх дітей.	25 лютого 2016
	Військовослужбовець 54-ї окремої механізованої бригади (Бахмут).	25 лютого 2016
Глушко Олександр Олександрович	4 липня 1963, 52 роки, Кіровоград. Молодший сержант, водій автомобільного відділення взводу матеріально-технічного забезпечення 34-го окремого мотопіхотного батальйону «Батьківщина» 57-ї ОМБр, в/ч пп В5509. Мобілізований у серпні 2014 року. Залишилися дружина та син.	25 лютого 2016
Непомнящий Микола Валерійович	19 грудня 1979, Тетіїв Київська область. Солдат 25-го окремого мотопіхотного батальйону «Київська Русь». Учасник АТО. У лютому 2015 року нагороджений орденом «За мужність» III ступеня. Залишилася донька.	26 лютого 2016
Козачук Антон Анатолійович	15 жовтня 1980, Сокаль Львівська область. Військовослужбовець 53-ї окремої механізованої бригади (Сєверодонецьк, Лисичанськ). Мобілізований у лютому 2015 року.	27 лютого 2016
Дерев'яник Руслан Петрович	26 серпня 1976, Нова Гута (Монастирський район)Тернопільська область. Мешкав у м. Монастирська. Водій-механік БМП 72-ї окремої механізованої бригади (Біла Церква). Закінчив Івано-Франківське ПТУ № 5, здобувши спеціальність столяра-паркетника. У 1994—1995 роках проходив строкову військову службу. Працював на різних сезонних роботах, в останні роки — продавцем у магазині будматеріалів. Мобілізований на початку квітня 2014 року. Учасник бойових дій в зоні АТО, воював під Маріуполем та Амвросіівкою. 23 червня 2014 року, коли їхав у відпустку, потрапив у полон до банди Безлера в Горлівці, через	27 лютого 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	місяць звільнений за обміном ^[120] . Демобілізований. Залишилися дружина та двоє дітей, — 15-річний син і 8-річна донька.	
Рясіченко Віталій Володимирович	28 серпня 1994, Чигирин Черкаська область. Солдат 30-ї окремої механізованої бригади (Новоград-Волинський). У 2012 році закінчив Чигиринський технікум Уманського національного університету садівництва за напрямком «Економіка і підприємництво». Належав до лав Чигиринського козацтва. Строкову службу проходив у Внутрішніх військах в Луганську. В грудні 2013 року пішов на військову службу за контрактом. Учасник АТО, зокрема, брав участь у боях за Вуглегірськ, Іловайськ. На фронті був поранений, після лікування повернувся до війська. Залишилися батьки. Нагороджений козацьким оренем «Віра», посмертно нагороджений козацьким орденом «Честь».	27 лютого 2016
Лівик Анатолій Миколайович	31 січня 1979, Шевченківське (Куйбишевський район) Запорізька область. Старший сержант, військовослужбовець 53-ї окремої механізованої бригади (Сєверодонецьк). Мобілізований під час четвертої хвили мобілізації. Учасник бойових дій в зоні АТО. Залишилися дружина та дві доньки.	27 лютого 2016
Курбатов Вадим Михайлович	24 травня 1967, Вишневе Києво-Святошинський район Київська область. Начальник контрольно-технічного пункту 24-го окремого штурмового батальйону ЗСУ «Айдар». Під час служби перебував на базі батальйону та в м. Щастя під Луганськом. Мав отримати офіцерське звання лейтенанта.	27 лютого 2016
Тимошишин Олександр Андрійович	18 листопада 1985, Шепетівка Хмельницька область. Солдат 54-ї окремої механізованої бригади (Бахмут). Народився в сім'ї залізничників. По закінченні школи продовжив сімейну трудову династію і влаштувався працювати на залізницю. Спершу працював в Шепетівській дистанції колії, пізніше, — в дистанції колії	28 лютого 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	міста Києва. На фронт пішов добровольцем. Залишилася дружина та дві доньки. Прим. в Указі про нагородження — Тимошишин Олександр Анатолійович ^[125] .	
Питак Андрій Андрійович	15 жовтня 1981, Тернопіль. Солдат, навідник 1-го взводу 2-ї аеромобільно-десантної роти 1-го аеромобільного батальйону 80-ї окремої десантно-штурмової бригади (Львів). Працював головним спеціалістом відділу з питань постраждалих внаслідок аварії на ЧАЕС управління соціальної політики Тернопільської міської ради. Призваний за мобілізацією у серпні 2015 року, після підготовки на Рівненському полігоні та в Житомирі 27 листопада поїхав у зону АТО. Залишилася мати.	1 березня 2016
Воронюк Артем	8 серпня 1993, Нижнє (Деражнянський район)Хмельницька область. Солдат 1-го взводу 2-ї аеромобільно-десантної роти 1-го аеромобільного батальйону 80-ї окремої десантно-штурмової бригади (Львів). Служив за контрактом з жовтня 2013 року. Залишилися батьки та молодша сестра.	1 березня 2016
Дуленко Олександр Сергійович	14 липня 1982, Дніпропетровськ. Солдат, навідник 1-го взводу 2-ї аеромобільно-десантної роти 1-го аеромобільного батальйону 80-ї окремої десантно-штурмової бригади (Львів).	1 березня 2016
Ворожко Олександр Миколайович	13 березня 1990, Підпригори Лебединський районСумська область. Військовослужбовець 40-ї бригади тактичної авіації (Васильків).	1 березня 2016 орієнтовно
Корнєєв Віталій Олексійович	1993, Ясенівка (Ставищенський район) Київська область. Старший солдат, водій–електрик обслуги № 1 взводу звукометричної розвідки бригадного управління артилерійської розвідки 54-ї окремої механізованої бригади (Бахмут). Залишилися батьки, брат, сестра, дружина та маленька донька (1 місяць).	1 березня 2016
Радченко	8 лютого 1969, Київ. Солдат 3-го взводу 1-ї окремої	1

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Богдан Ростиславович	танкової бригади (Гончарівське). Журналіст за фахом. Активний учасник Революції Гідності. Пішов на фронт добровольцем, мобілізований влітку 2015 року. Залишився 20-річний син.	березня 2016
Павлюк Сергій Анатолійович	10 лютого 1981, Кривчунка Жашківський район Черкаська область. Старший солдат 1-ї окремої танкової бригади (Гончарівське). Залишилася дружина та діти.	1 березня 2016
Бондаренко Олег Григорович	29 березня 1986, Миколаїв. Старший солдат, кулеметник 1-го відділення 2-го взводу 6-ї роти 2-го механізованого батальйону 92-ї окремої механізованої бригади (Башкирівка). Був єдиною дитиною в сім'ї. Мобілізований 15 березня 2015 року, з травня виконував бойові завдання в зоні АТО. Залишилися батьки, дружина та 6-річна донька.	2 березня 2016
Грішечкін Ігор Володимирович	9 травня 1989, Приозерне (Херсонська міська рада) Херсонська область. Сержант, кулеметник 3 батальйону 14-ї окремої механізованої бригади (Володимир-Волинський). Був єдиним сином у матері.	2 березня 2016
Чельма Володимир Володимирович	1 травня 1972, Ананьїв Одеська область. Проживав у с. Точилове Ананьївського району. Військовослужбовець ЗС України (підрозділ не уточнено). До села Точилове приїхав після розформування військової частини, де служив прапорщиком. Займався ремонтом апаратури. Призваний за мобілізацією. Залишилася дружина та дорослий син від першого шлюбу.	3 березня 2016
Лебідь Сергій Вікторович	29 червня 1988, Милове Бериславський район Херсонська область. Солдат 17-ї окремої танкової бригади, в/ч пп В3675 (Кривий Ріг). Закінчив Бериславський професійний аграрний ліцей, здобув професії бджоляра та водія. 28 липня 2015 року мобілізований як доброволець до військової частини 79-го прикордонного загону. 7 вересня отримав спеціальність навідника гармати танку 3 класу, з	3 березня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	6 листопада служив у в/ч А1314 під Бахмутом. Учасник АТО. Залишилися батьки та вагітна наречена.	
Ткаченко Андрій Валентинович	1977, Чернівці. Військовослужбовець 80-ї окремої десантно-штурмової бригади (Львів).	4 березня 2016 орієнтовно
Горайський Юрій Володимирович	31 липня 1977, Збараж Тернопільська область. Матрос, стрілець-регулювальник комендантського відділення комендантського взводу комендантської роти 73-го морського центру спеціальних операцій (Очаків). Займався бізнесом на Збаражчині ^[141] . У травні 2014 року призначений головою Збараської РДА, яку очолював 11 місяців. Допомігав військовим в зоні АТО як волонтер. Через тиждень після звільнення з посади, відбув добровольцем на передову, з травня по вересень 2015 року служив у секторі «М» під Маріуполем. У січні 2016 року підписав контракт на військову службу. На місцевих виборах у жовтні 2015 року висувався кандидатом на посаду міського голови Збаража від партії «Добрий самарянин» ^[142] . Залишилася дружина та дві доньки.	4 березня 2016
Хмеляров Олександр Анатолійович	20 січня 1989, Кам'янка (Ізмаїльський район) Одеська область. Проживав в м. Очаків. Головний корабельний старшина, технік групи спеціальних операцій загону спеціальних операцій 73-го морського центру спеціальних операцій (Очаків). Служив у Центрі за контрактом з 20.01.2011 року. В серпні 2014 року був нагороджений медаллю «За військову службу Україні». Залишилися батьки, брат і сестра.	4 березня 2016
Тішкін Олег Васильович	9 лютого 1963, Кіровоград. Останні 20 років проживав у Запоріжжі. Солдат, артилерист бригадної артилерійської групи 28-ї окремої механізованої бригади (Чорноморське), в/ч пп В0095. На військову службу був призваний добровольцем під час мобілізації у липні 2015 року. В зоні проведення АТО з літа 2015 року, брав участь в боях під Мар'їнкою в Донецькій області.	4 березня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	Залишилося два сина.	
Рева Олександр Валерійович	19 травня 1987, Кривий Ріг. Солдат, військовослужбовець дивізіону артрозвідки 26-ї окремої артилерійської бригади (Бердичів). Працював електрослюсарем на ДПП «Кривбаспромводопостачання». Мобілізований 2 лютого 2015 року. Залишилися дві доньки.	4 березня 2016
Чиж Анатолій	Охтирка Сумська область. Військовослужбовець розвідвзводу 3-го батальйону 30-ї окремої механізованої бригади (Новоград-Волинський). Анатолія виховала бабуся. На фронт пішов добровольцем. Після закінчення служби планував поїхати на заробітки до Польщі.	5 березня 2016
Ярешко Андрій Григорович	19 липня 1964, Полтава. Старший лейтенант, командир взводу, виконуючий обов'язки командира 1-ї роти 16-го окремого мотопіхотного батальйону «Полтава» 58-ї ОМБр. Пішов у батальйон ще під час першої хвилі мобілізації (на той час — 16-й батальйон тероборони), супроводжував вантажі та боєприпаси в зону АТО, під ДАП, під Дебельцево, чергував на блокпостах, будував укріплення разом зі своїми бійцями. Потім звільнився, але через три місяці знову мобілізувався і пішов на фронт. Залишилася дружина та донька.	5 березня 2016
Мальцев Юрій Петрович	20 жовтня 1966, Херсонська область. Проживав у с. Радичів Коропський район Чернігівська область. Старший солдат, кулеметник 16-го окремого мотопіхотного батальйону «Полтава» 58-ї ОМБр. З дитинства проживав у с. Жовтнєве (Коропський район), а з 1990 року — в с. Радичів. Закінчив Борзнянський сільськогосподарський технікум. Працював бджолярем, директором Жовтнєвського будинку культури. Після руйнівних повеней у Західній Україні, відновлював мости у Чернівецькій області у складі бригади будівельників ЗАТ «ТрансМіст». Поновився на обліку у військкоматі та добровольцем пішов на фронт, мобілізований 12 лютого 2015 року. Залишилися дружина	5 березня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	та дві доньки, 1989 і 1991 р.н., троє онуків.	
Шаповал Володимир Іванович	10 липня 1977, Піщане (Кременчуцький район)Полтавська область. Проживав у м. Кременчук. Молодший сержант, командир 2-го взводу 2-ї ротно-тактичної групи 2-ї батальйонно-тактичної групи 92-ї окремої механізованої бригади (Башкирівка). Закінчив Кременчуцький автомобільний технікум, працював на КрАЗі фрезерувальником модельного цеху. У 1998 році після закінчення армійської служби повернувся на завод. З жовтня 2006 року працював фрезерувальником 5 розряду на заводі «Техвагонмаш». Займався тхеквондо. Мобілізований у серпні 2014 року, згодом продовжив службу за контрактом. Залишилися батьки, дружина і 9-річна донька, та 16-річна донька від першого шлюбу.	6 березня 2016
Амброзяк Віталій Степанович	30 травня 1967, проживав у м. Івано-Франківськ. Військовослужбовець 2-го гаубичного артилерійського дивізіону 55-ї окремої артилерійської бригади (Запоріжжя). Мобілізований у травні 2015 року. Учасник АТО.	8 березня 2016
Озимай Роман	31 рік, Козелець Чернігівська область. Військовослужбовець 13-го окремого мотопіхотного батальйону «Чернігів-1» 58-ї ОМГБр. Кілька років працював у міліції в Києві, був звільнений. Учасник бойових дій в зоні АТО, зокрема боїв під Дебельцевим. Демобілізований. Залишилися мати й сестра.	8 березня 2016
Диняк Олександр Петрович	12 жовтня 1971, Київ (район Святошин). Солдат 80-ї окремої десантно-штурмової бригади (Львів). Закінчив інститут, одружився, працював. Приватний підприємець. У серпні 2014 року пішов добровольцем на фронт. Залишилися батьки, сестра, дружина та син від першого шлюбу. Дружина мешкає у Вінниці.	8 березня 2016
Хрієнко Денис Іванович	3 липня 1986, Приютівка Олександрійський районКіровоградська область. Солдат ремонтно-	9 березня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	відновлювального батальйону 24-ї окремої механізованої бригади (Яворів). Був єдиною дитиною в сім'ї. Мобілізований у березні 2015 року. Залишились батьки, дружина та донька 2012 р.н.	
Орел Юрій Анатолійович	17 березня 1983, Конотоп Сумська область. Капітан, командир роти 58-ї окремої мотопіхотної бригади (Конотоп). Обрав професію військовослужбовця, наслідуючи свого батька, військового льотчика (загинув у 1984 році при зіткненні літаків). Закінчив Чернігівський ліцей з посиленою військово-фізичної підготовкою, Харківський військовий університет і Сумський державний університет за спеціальністю економіка. Служив в СБУ. В серпні 2014 року добровольцем пішов на фронт. Залишилися мати, старший брат і наречена.	9 березня 2016
Дудка Микола Валентинович	23 листопада 1971, Велетенське Білозерський район Херсонська область. Військовослужбовець 28-ї окремої механізованої бригади (Чорноморське), в/ч пп В0095. Учасник АТО.	10 березня 2016
Скрипник Анатолій Олександрович	5 грудня 1966, Огіївка (Гайсинський район) Вінницька область. Проживав у Гайсині. Прапорщик, командир відділення 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади (Мукачеве). Строкову військову службу проходив у Чехословаччині. Був мобілізований на початку 2015 року. Залишилися дружина та доросла донька.	10 березня 2016
Марченко Руслан Володимирович	27 січня 1978, Михнівці Лубенський район Полтавська область. Останні два роки жив у м. Київ. Старший солдат, кулеметник 1-ї мотопіхотної роти 16-го окремого мотопіхотного батальйону «Полтава» 58-ї ОМБр. Навчався у Вовчицькому ліцеї, Полтавському педагогічному інституті, які закінчив з відзнаками. Майже рік пропрацював учителем історії та географії на Дніпропетровщині. У 2004 році закінчив аспірантуру у Дніпропетровську. Останні роки працював у Києві в	11 березня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	Деснянській адміністрації із соціального забезпечення населення. Мобілізований 1 червня 2015 року. Залишились батьки, сестра та син.	
Крупка Назар Олександрович	15 травня 1980, Коробівка Золотоніський район Черкаська область. Солдат 24-го окремого штурмового батальйону ЗСУ «Айдар». Юрист. Очолював Золотоніський осередок партії «УДАР», а також був позаштатним помічником народного депутата Ірини Геращенко у Верховній Раді 7-го скликання. Під час Революції Гідності як правозахисник захищав активістів Черкаського майдану й затриманих автомайданівців. У лютому 2015 року вирушив у зону АТО, до міста Щастя, де тоді воював «Айдар». Брав участь у місцевих виборах 2015 року як кандидат у депутати Золотоніської районної ради. Залишилися батьки.	11 березня 2016
Диня Юрій Йосипович	2 серпня 1973, Тернопіль. Військовослужбовець 8-ї роти 3-го батальйону 80-ї окремої десантно-штурмової бригади (Львів). Мобілізований у серпні 2014 року, з грудня 2014 обороняв Донецький аеропорт, в січні 2015 потрапив до шпиталю з контузією та обмороженням, довелося ампутувати пальці на ногах. Після шпиталю та реабілітації повернувся на військову службу. 4 лютого 2016 року був демобілізований.	11 березня 2016
Фомін Сергій Валентинович	19 серпня 1975, Малодолінське (Чорноморськ) Одеська область. Солдат ЗСУ (підрозділ не уточнено). Призваний за мобілізацією. Залишилася мати.	11 березня 2016
Замотаєв Геннадій Георгійович (Позивний «Пчела»)	11 вересня 1968, Запоріжжя. Водій 37-го окремого мотопіхотного батальйону. Мав власний бізнес, займався ремонтом автомобілів. Пішов на фронт добровольцем у серпні 2014 року. Учасник боїв під Маріуполем та Авдіївкою. 5 квітня 2015 року дістав важкі поранення в результаті підризу машини на міні під Широкиним, тоді двоє бійців із Запоріжжя, старший лейтенант Дмитро Щербак та старший солдат Олег Макеєв, загинули, а	12 березня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	життя Геннадія врятували. Демобілізований. Залишилася дружина та четверо дітей.	
Шалесний Олександр Михайлович	28 червня 1974, Олександрія Кіровоградська область. Проживав у м. Комсомольськ (Полтавська область). Водій 55-го окремого автомобільного батальйону «Чорний ліс» (Лісове). Закінчив ПТУ № 17 та Олександрійський індустріальний технікум. Останні 13 років жив у Комсомольську, працював слюсарем-ремонтником на Полтавському ГЗК. Самостійно виховував сина. Мобілізований в серпні 2015 року. Служив у м. Балаклія на Харківщині, перевозив вантажі в зону АТО. Залишились батьки та 13-річний син.	12 березня 2016
Свірський Олександр Миколайович	8 травня 1979, Борова (Фастівський район) Київська область. Рядовий Національної гвардії України.	12 березня 2016
Клименко Руслан Юрійович	8 вересня 1978, Рокитне Рівненська область. Військовослужбовець 14-ї окремої механізованої бригади (Володимир-Волинський). Мобілізований 20 липня 2015 року, ніс службу на Донеччині, у с. Єлизаветівка (Мар'їнський район). Залишилися батько та дорослий син.	12 березня 2016
	Військовослужбовець (підрозділ не уточнено).	13 березня 2016
Мельник Іван	41 рік, Совпа Березнівський район Рівненська область. Старший сержант, військовослужбовець ЗСУ (підрозділ не уточнено). Мобілізований у березні 2015 року, з квітня ніс службу на Луганщині. Залишилася мати.	14 березня 2016
Кухар Андрій Анатолійович	1987, Кугаївці Чемеровецький район Хмельницька область. Проживав у м. Кам'янець-Подільський. Капітан, заступник командира з озброєння 48-ї інженерної бригади Головного управління оперативного забезпечення Збройних сил України, в/ч А3479 (Кам'янець-Подільський). Навчався у Кам'янець-Подільському ліцеї з	14 березня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	<p>посиленою військово-фізичною підготовкою. Військову службу розпочав у 2009 році з командира взводу, далі — курсовий офіцер, командир інженерної роти. На схід відбув в рамках чергової ротації наприкінці лютого 2016 року. Без батька залишилися 4-річна донька та 2-річний син.</p>	
<p>Балого Петро Іванович</p>	<p>2 листопада 1963, 52 роки, Знам'янка Кіровоградська область. Проживав у м. Кіровоград. Старший солдат, командир 1-го відділення 1-го взводу механізованого батальйону 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади (Мукачеве). Після строкової армійської служби служив в органах внутрішніх справ на різних посадах, а після звільнення з МВС працював у кіровоградському таксомоторному парку. У липні 2015 року пішов добровольцем до війська. Був нагороджений медаллю «Захиснику Вітчизни». Залишилися дружина та син.</p>	<p>14 березня 2016</p>
<p>Шуйська Юлія Геннадіївна (Позивний «Пантера»)</p>	<p>23 червня 1987, Сніжне Донецька область. Проживала у м. Київ. Молодший сержант роти патрульної служби міліції особливого призначення «Торнадо» (роту розформовано в середині 2015 року).</p>	<p>15 березня 2016</p>
<p>Назаренко Богдан Анатолійович</p>	<p>4 грудня 1982, Сосниця Чернігівська область. Водій відділення управління взводу управління гаубичної самохідної артилерійської батареї 1-ї окремої гвардійської танкової бригади (Гончарівське). У 1998—2001 роках навчався в Сосницькому сільськогосподарському технікумі, за спеціальністю «Бухгалтерський облік». Після строкової армійської служби, з 2003 по 2008 рік працював у Сосницькому райвідділі міліції. Мобілізований 30 квітня 2015 року як доброволець. Служив у Гончарівському, потім був направлений на Донеччину в район Волновахи. Залишилися батьки, брат, дружина та двоє дітей, донька 2008 р.н. і син 2014 р.н.</p>	<p>15 березня 2016 орієнтовно</p>

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Перепелятник Олег Миколайович	1 грудня 1979, Халимонове Бахмацький район Чернігівська область. Проживав у с. Тимофіївка (Гадяцький район) Полтавська область. Солдат, водій 16-го окремого мотопіхотного батальйону «Полтава» 58-ї ОМБр. У 1997—1999 роках проходив армійську службу у Володимирі-Волинському. Вступив до професійно-технічного училища в Полтаві, потім навчався на водія у профтехучилищі в Гадячі, яке закінчив 2002 року. Працював трактористом на місцевому підприємстві, а потім влаштувався на бурову. Мобілізований 11 березня 2015 року. Залишилися мати, брати.	16 березня 2016
Литвиненко Павло Леонідович	9 червня 1992, Обухів Київська область. Молодший сержант, головний сержант 2 взводу глибинної розвідки — командир 1 відділення глибинної розвідки роти глибинної розвідки 54-го окремого розвідувального батальйону (Новоград-Волинський). Проходив військову службу з 5 листопада 2013 року, служив за контрактом, заочно навчався в університеті. Член РПЛ, на місцевих виборах 2015 року був кандидатом у депутати Обухівської міськради. Залишилися батьки.	17 березня 2016
Зяць Володимир Михайлович (Позивний «Михайлич»)	20 вересня 1962, 53 роки, Мукачеве Закарпатська область. Капітан, оперативний черговий відділення поточних бойових дій командного пункту 53-ї окремої механізованої бригади (Севєродонецьк, Лисичанськ). Мобілізований під час четвертої хвили мобілізації, учасник бойових дій на Донбасі (Щастя, Станиця Луганська, Ясинувата, Авдіївка). Залишилося двоє синів.	17 березня 2016
Костишак Олександр Іванович	16 вересня 1979, Дрогобич Львівська область. Солдат ЗСУ (підрозділ не уточнено).	17 березня 2016
Пащук Іван Володимирович	25 жовтня 1994, Залісці (Рожищенський район) Волинська область. Військовослужбовець Луцького прикордонного загону Державної прикордонної служби. Став на захист України під час першої хвили мобілізації навесні 2014	18 березня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	року. Снайпер, учасник бойових дій в зоні АТО. Демобілізований. Після демобілізації повернувся додому, працював. Залишилася мати.	
Бороняк Микола Михайлович	18 грудня 1978, Зозів (Липовецький район) Вінницька область. Проживав у с. Бубнівка (Гайсинський район). Сапер інженерно-технічного батальйону, в/ч пп В1719. Закінчив Зозівське училище. Мобілізований 9 березня 2015 року, проходив підготовку на військовому полігоні у Старичах, служив неподалік Маріуполя. Залишилася дружина та двоє синів, 13 і 17 років.	18 березня 2016
Панасейко Яків Федорович	23 листопада 1989, Запоріжжя. Боець Добровольчого Українського Корпусу «Правий сектор». В осені 2014 року кілька тижнів воював в селищі Піски (Ясинуватський район) у лавах ДУК. Був поранений, довго лікувався. Потім проходив підготовку в артилерійській бригаді ЗСУ (ймовірно, 55-й артбригаді). На початку 2016 року був «списаний» з лав ЗСУ за станом здоров'я з III групою інвалідності. Залишилася мати.	18 січня 2016 орієнтовно
Яцунда Ігор Ярославович	31 травня 1981, Присівці Зборівський район Тернопільська область. Старший сержант, старший такелажник такелажного взводу 44-ї окремої артилерійської бригади (Тернопіль). На фронт пішов добровольцем, у зоні АТО перебував з 12 лютого 2016 року. Залишилися брат, дружина та двоє дітей.	19 березня 2016
Луцьок Роман Йосипович (Позивний «Лисий»)	25 серпня 1976, Шклинь Горохівський район Волинська область. Проживав у Луцьку. Солдат 2-ї «волинської» штурмової роти 24-го окремого штурмового батальйону ЗСУ «Айдар». Закінчив Волинський державний університет ім. Лесі Українки, у 1999—2000 роках працював у Муніципальній дружині Луцька, потім був приватним підприємцем. З перших днів Революції Гідності їздив у Київ. В травні 2014 року пішов добровольцем до батальйону «Айдар». Двічі був поранений на війні, перше поранення було 21 липня 2014	20 березня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	у бою під Георгіївкою, коли айдарівці з бійцями інших підрозділів відбили селище у російських бойовиків. Після лікування Роман достроково повернувся на передову. Вдруге був поранений під Щастям. Залишилися дружина та дві доньки, 8 і 15 років.	
Карташов Петро Сергійович	2 листопада 1978, Павлоград Дніпропетровська область. Капітан, командир 1-ї мотопіхотної роти 39-го окремого мотопіхотного батальйону 93-ї ОМБр. Працював гірничим майстром дільниці з видобутку вугілля № 4 на шахті імені Героїв Космосу ДХК «Павлоградвугілля» ДТЕК. Мобілізований 19 квітня 2015 року. Залишилися батьки, дружина та двоє дітей, 6-річний син і 4-річна донька.	20 березня 2016
Павенський Олександр Олександрович	6 квітня 1989, Завалійки Волочиський районХмельницька область. Старший солдат, головний сержант 1-го взводу 1-ї мотопіхотної роти 39-го окремого мотопіхотного батальйону 93-ї ОМБр. Закінчив училище № 5 м. Волочиськ. Після служби в армії працював в агрофермі «Онiкс», потім в дорожній службі в смт Війтівці.	20 березня 2016
Бойко Петро Васильович	6 січня 1990, Буськ Львівська область. Стрілець Національної гвардії України. Призваний за мобілізацією. Пішов служити добровольцем після того, як старшого брата мобілізували. Залишилися мати та двоє братів.	22 березня 2016
Кос Євген	50+ років. Молодший сержант батальйону патрульної служби поліції особливого призначення «Луганськ-1» ГУ МВС України у Дніпропетровській області. Пішов добровольцем у батальйон «Луганськ-1». Учасник бойових дій. Залишилися мати, дружина.	22 березня 2016
Горкавчук Олег Віталійович	27 вересня 1981, Луцьк Волинська область. Старший солдат, стрілець 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади (Мукачеве). Закінчив Луцьке ПТУ № 6. Працював у компанії «Волиньхолдинг» в смт Торчин. Мобілізований 28 квітня 2015 року.	22 березня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Мельник Сергій Васильович	6 вересня 1974, Тополине (Високопільський район)Херсонська область. Проживав у с. Князівка (Високопільський район). Сержант, командир відділення з ремонту гусеничної техніки 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади (Мукачеве). Мобілізований 5 серпня 2015 року. Залишилися батьки.	22 березня 2016
Івасенко Олег Миколайович	Київ. Військовослужбовець 14-ї окремої механізованої бригади (Володимир-Волинський). На фронт пішов добровольцем, учасник АТО. Рідних немає.	24 березня 2016
Осипчук Василь Петрович	15 березня 1963, 53 роки, Іванківці (Козятинський район) Вінницька область. Старший лейтенант, командир інженерно-саперного взводу 1-го механізованого батальйону 28-ї окремої механізованої бригади (Чорноморське). Мобілізований у липні 2015 року. Залишилися дружина, 34-річний син (служить у Нацгвардії), донька, онуки.	24 березня 2016
Бурлака Сергій Вікторович (Позивний «Француз»)	8 вересня 1977, Новоселиця Чернівецька область. Проживав у с. Василівка (Вільнянський район)Запорізька область. Стрілець 3-го відділення 1-го взводу спецпризначення десантно-штурмової роти (розвідник 2-ї сотні) окремого загону спеціального призначення «Азов» Національної гвардії України. У шкільні роки переїхав з батьками до Василівці. Закінчив технікум. Прийшов у батальйон «Азов» на початку війни. Залишилися мати, дружина та дві доньки.	25 березня 2016
Довбня Олег Олександрович (Позивний «Псих»)	23 червня 1993, Кременчук Полтавська область. Солдат, старший розвідник — оператор другого розвідного підрозділу 90-го окремого десантного штурмового батальйону «Житомир» 81-ї ОАЕМБр. Захоплювався боксом. Навчався у Кременчуцькому професійному ліцеї нафтопереробної промисловості № 19. Здобув професію штукатур-лицювальника, плиточника. У 2011 році проходив військову службу в Кам'янці-Подільському. Після армії працював у приватному охоронному агентстві.	25 березня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	Мобілізований 13 серпня 2015 року. Залишився батько.	
Чопко Віктор Олександрович	1 грудня 1982, Юнівка Локачинський район Волинська область. Військовослужбовець 14-ї окремої механізованої бригади (Володимир-Волинський). Працював будівельником. Призваний за мобілізацією у лютому 2015 року. Залишилися мати, дружина та двоє дітей, 10 і 4 років.	25 березня 2016
Ковалишин Петро Васильович	12 грудня 1965, 50 років, Бовшів Галицький район Івано-Франківська область. Військовий кухар 1-ї роти 10-го окремого мотопіхотного батальйону «Полісся» 59-ї ОМПБр. Учасник Революції Гідності. Мобілізований 19 лютого 2015 року як доброволець. Залишилася мати, дружина (родом з Артемівська) та дві доньки-студентки.	26 березня 2016
Вітер Вадим Миколайович	Єлізарове Солонянський район Дніпропетровська область. Військовослужбовець 53-ї окремої механізованої бригади (Сєверодонецьк). Був мобілізований у 2014 році під час третьої хвилі мобілізації, служив у 43-му БТО «Патріот». Після демобілізації пішов на службу за контрактом у складі новоствореної 53 бригади. Залишилися мати, брат, дружина та три доньки.	26 березня 2016
Дерев'янку Станіслав Анатолійович	30 липня 1984, Боярка Києво-Святошинський район Київська область. Проживав у Києві. Старший солдат, розвідник 81-ї окремої аеромобільної бригади (Дружківка). Належав до Церкви Євангельських християн-баптистів. Співав у хорі, грав на флейті. Активний учасник Революції Гідності, був поранений під час протистоянь 18-20 лютого 2014 року. Студент Ірпінської Богословської семінарії, закінчити не встиг, пішов на фронт. Із липня 2014 року воював у батальйоні «Шахтарськ», з яким брав участь у боях під Іловайськом. Пізніше у складі 81 ДШБ воював в районі Донецького аеропорту.	27 березня 2016
Соляк	1 січня 1981, Острів (Сокальський район) Львівська	27

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Василь Петрович	область. Молодший сержант, військовослужбовець 2-го гаубичного самохідно-артилерійського дивізіону 24-ї окремої механізованої бригади (Яворів). Працював на шахті «Червоноградська» ДП «Львіввугілля». Неодружений, залишилися батьки.	березня 2016
Горік Юрій Михайлович	23 травня 1992, Залізний Порт Голопристанський район Херсонська область. Солдат, водій взводу спостереження і технічних засобів розвідки (ТЗР) розвідувальної роти в/ч пп В0717 (Авдіївка). Неодружений.	28 березня 2016
Малофєєнко Валерій Олексійович	1 квітня 1977, Конотоп Сумська область. Солдат батальйону спеціального призначення НГУ «Донбас». На фронті, у бою, зазнав поранення, після чого здоров'я бійця значно погіршилося. Залишилися мати, сестра й 13-річний син.	29 березня 2016 орієнтовно
Логачов Павло	32 роки, Бердянськ Запорізька область. Військовослужбовець 13-го окремого аеромобільного батальйону 95-ї окремої аеромобільної бригади. Учасник АТО.	29 березня 2016 орієнтовно
Сухий Ігор Володимирович	18 січня 1968, Кременчук Полтавська область. Сержант, військовослужбовець 58-ї окремої механізованої бригади (Конотоп), в/ч пп В0425. Мобілізувався 12 червня 2015 року як доброволець, приховавши, що в нього цукровий діабет. Учасник АТО. За станом здоров'я був звільнений 12 лютого 2016 року. Розлучений, залишилося двоє синів.	30 березня 2016
Горошко Юрій Васильович	9 травня 1972, Запоріжжя. Навідник БРДМ 17-ї окремої танкової бригади (Кривий Ріг). Фотограф і фотокореспондент, відомий під псевдонімом <i>Юрій Жук</i> . Працював відеооператором на телеканалі «Запоріжжя», потім зайнявся рекламним бізнесом. Останні кілька років працював фотокореспондентом в газеті «Субота плюс». Пішов на фронт добровольцем у серпні 2014 року. В	30 березня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	лютому 2015 був поранений, під час бою осколок потрапив в око. Після реабілітації зір повністю відновити не вдалося, але Юрій продовжував працювати фотокором у Запоріжжі, допомагав волонтерам.	
<p align="center">Годзенко Дмитро Олександрович (Позивний «Годзила»)</p>	<p>11 листопада 1966, Львів. Проживав у м. Київ (Печерський район). Молодший сержант, військовослужбовець 17-го окремого мотопіхотного батальйону «Кіровоград» 57-ї ОМБр. Був членом Львівського товариства в Києві з 2000 року. Учасник Революції Гідності. Мобілізований 12 лютого 2015 року, воював під Горлівкою, влітку 2015 був поранений осколком міни у шию, після лікування повернувся на передову. За час служби Дмитру вдалося перекрити потоки контрабанди, які возили через блокпост у Майорську та допомогти налагодити побут місцевих мешканців. 21 березня 2016 року був нагороджений орденом «За мужність» III ступеню. Також отримав недержавний Орден «Народний Герой України», медаль від УПЦ КП «За жертвність і любов до України» та нагрудний знак «Гідність та честь» від Спілки ветеранів та працівників силових структур України «Звитяга». Залишилася 80-річна мати та син Олексій, журналіст «24 каналу», який робить репортажі із зони АТО.</p>	<p align="center">31 березня 2016</p>

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
<p>Стасів Михайло Ярославович</p>	<p>21 листопада 1968, Гайворонка Тербовлянський район Тернопільська область. Проживав у м. Тернопіль. Лікар-хірург, військовий медик 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади (Мукачеве). 20 років працював хірургом в Тернопільській міській лікарні швидкої допомоги, останні роки був заступником головного лікаря з експертизи тимчасової непрацездатності Тернопільського Центру первинної медико-санітарної допомоги. На місцевих виборах у жовтні 2015 року балотувався до Тернопільської міської ради по округу № 11 за списком ВО «Батьківщина». Пішов на фронт добровольцем у вересні 2014 року, протягом 13 місяців надавав медичну допомогу та рятував життя в зоні АТО, зокрема під час боїв за Дебальцеве. Нагороджений «Відзнакою Тернопільської міської ради».</p>	<p>1 квітня 2016</p>
<p>Михальченко Сергій Миколайович</p>	<p>13 вересня 1972, Зеленодольськ Апостолівський район Дніпропетровська область. Проживав у с. Князівка (Високопільський район) Херсонська область. Солдат 9-го окремого мотопіхотного батальйону 30-ї ОМБр, в/ч ПП В2248. Навчався в Архангельському професійно-технічне училищі та отримав спеціальність «тракторист, водій». Після навчання в училищі проживав в с. Князівка. Працював трактористом, водієм в колгоспі ім. Т. Г. Шевченка та у приватних підприємців Високопільського району. Мобілізований 2 червня 2015 року. Залишилися дружина та дві доньки.</p>	<p>3 квітня 2016</p>
<p>Стасюк Олександр Юрійович</p>	<p>11 липня 1977, Новопетрівка (Високопільський район) Херсонська область. Молодший сержант 72-ї окремої механізованої бригади (Біла Церква). Навчався в Архангельському професійному училищі, працював. Мобілізований на початку 2015 року. Залишилися дружина та син.</p>	<p>3 квітня 2016</p>
<p>Карталиш Віктор Миколайович</p>	<p>16 червня 1963, Олександрія Кіровоградська область. Солдат 30-ї окремої механізованої бригади (Новоград-Волинський). Працював в Олександрійській районній лікарні, потім у Петрівській виправній колонії. Призваний</p>	<p>4 квітня 2016</p>

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	за мобілізацією у квітні 2015 року. Учасник АТО. Залишилася мати, дружина та дві доньки.	
Сівоха Віктор Володимирович	1 серпня 1979, Соколова Хмельницький районВінницька область. Проживав у м. Хмельник. Прапорщик, військовослужбовець 14-ї окремої механізованої бригади (Володимир-Волинський), в/ч пп В0259. Мобілізований 31 травня 2015 року. Учасник АТО. Залишилися мати, дружина та син.	4 квітня 2016
Орлов Олег Євгенійович	23 липня 1974, Катюжанка Вишгородський районКиївська область. Солдат 11-го окремого мотопіхотного батальйону «Київська Русь» 59-ї ОМПБр (Гайсин). Мобілізований 21 квітня 2015 року. Залишилися дружина та двоє дітей.	4 квітня 2016
Очеретяний Володимир Анатолійович	28 червня 1977, Фастів Київська область. Молодший сержант 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади (Мукачеве). Працював у моторвагонному депо слюсарем електроремонтного цеху, згодом був підвищений до бригадира, а пізніше до майстра кузовного цеху. Мобілізований 29 травня 2015 року.	4 квітня 2016
Костенко Іван Іванович	13 червня 1975, Тавільжанка Дворічанський районХарківська область. Військовослужбовець 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади (Мукачеве). Ніс службу на Луганщині, потім в районі Красногорівки.	4 квітня 2016
Гриців Володимир Іванович	7 вересня 1976, Волосянка (Сколівський район)Львівська область. Військовослужбовець 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади (Мукачеве). Мобілізований 4 лютого 2015 року. Без батька залишилися дві доньки.	4 квітня 2016
Пилиповський Владислав Олександрович	9 лютого 1992, Халимонове Бахмацький районЧернігівська область. Молодший сержант, командир відділення розвідувального взводу 17-го окремого мотопіхотного батальйону «Кіровоград» 57-ї ОМБр, в/ч пп В2304 (Кіровоград). Виріс в багатодітній сім'ї з сімома братами й сестрами. Після закінчення школи у 2009 році працював різноробочим у СТОВ ім. Ватутіна в с.	4 квітня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	Халимонове. Проходив строкову службу в ЗСУ, в/ч А1479 (м. Ічня), потім працював на різних посадах. Мобілізований 31 січня 2015 року. Учасник АТО, мав 27 бойових виходів у тил ворога, був представлений до нагородження орденом. Залишилися батьки, три сестри і четверо братів. Брат Владислава служить за контрактом.	
Бобоха Ігор Васильович	17 липня 1986, Фастів Київська область. Військовослужбовець мінометної батареї 2-го механізованого батальйону 14-ї окремої механізованої бригади (Володимир-Волинський). Закінчив Фастівське професійно-технічне училище, де здобув професію кухаря-кондитера. Після армійської служби працював у рідній школі № 2 кухарем, та в інших організаціях та установах. Захоплювався велоспортом, риболовлю. Мобілізований 12 лютого 2015 року.	5 квітня 2016
Онищак Володимир Григорович	5 квітня 1967, Гірник (Червоноградська міська рада)Львівська область. Командир бойової машини — командир відділення 3-ї механізованої роти 1-го механізованого батальйону 54-ї окремої механізованої бригади (Бахмут). До мобілізації працював на шахті ДП «Львіввугілля». Служив майже рік, готувався до демобілізації. Залишилися дружина та двоє дітей.	5 квітня 2016
Сердюк Юрій	12 червня 1979, Вирішальне (Лохвицький район)Полтавська область. Військовослужбовець ЗСУ (в/ч не уточнено). Призваний на початку 2015 року. Демобілізований. Учасник АТО.	5 квітня 2016 орієнтовно
Чуриков Валентин Миколайович	15 травня 1991, Вирішальне (Лохвицький район)Полтавська область. Молодший сержант, командир відділення 3-го взводу 3-ї аеромобільної роти 122-го окремого аеромобільного батальйону 81-ї окремої аеромобільної бригади (Дружківка). Виріс у багатодітній родині, батько загинув, коли Валентин пішов у 1 клас. Закінчив Червонозаводське ПТУ № 27, півроку працював. Після строкової служби в армії рік служив за контрактом, потім працював на різних підприємствах. Мобілізований	6 квітня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	14 лютого 2015 року, ніс службу в смт Новгородське під Горлівкою. Залишилися мати, двоє братів, чотири сестри, дружина та 6-місячний син.	
Животченко Костянтин Миколайович (Позивний «Костиль»)	25 січня 1977, Новоселівка (Нововодолазький район)Харківська область. Солдат 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади (Мукачеве). Активний учасник Революції Гідності, після Майдану поїхав добровольцем на фронт, воював у складі батальйону «Айдар», в «Золотій роті». З 2015 року служив у 128-й ОГПБр.	7 квітня 2016
Чужба Дмитро Миколайович	10 травня 1985, Гірник (Червоноградська міська рада) Львівська область. Військовослужбовець 28-ї окремої механізованої бригади (Чорноморське). Закінчив Червоноградське ПТУ № 55. Призваний за мобілізацією, служив більше року. Учасник АТО. Залишилися батьки, дружина та двоє дітей, син і донька.	8 квітня 2016 орієнтовно
Веклич Олег Петрович	9 липня 1976, Сторожинець Чернівецька область. Старший сержант, військовослужбовець 3-го тактично-десантного батальйону 80-ї окремої десантно-штурмової бригади. Почав військову службу за контрактом в 201-му танковому полку в Сторожинці, далі проходив службу в 300-му окремому механізованому полку в м. Чернівці. В подальшому перебував на посаді начальника вогневого містечка на загальновійськовому полігоні «Прибан». З початком війни відбуду до зони АТО в складі 80-ї ОАЕМБр. Брав участь в героїчній обороні Луганського аеропорту, у бойових діях в районі населених пунктів Євсуг, Оріхове, Щастя, Металіст.	8 квітня 2016
Самойленко Віктор Сергійович	23 липня 1979, Кременчук Полтавська область. Оператор ракетного дивізіону 27-ї реактивної артилерійської бригади (Суми). Здобув професію електрогазозварювальника в ПТУ. У 1997 році служив у складі ВМС у Севастополі. Повернувся додому у 2000 році, працював зварником на Крюківському вагонобудівному заводі та АвтоКрАЗ. Любив рибалити, займатися садівництвом. Мобілізований у січні 2015 року,	9 квітня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	проходив службу в районі міста Маріуполь. 25 березня померла бабуся Віктора, яка виховувала його з 4-х років після смерті батьків. Віктор мав демобілізуватися за кілька днів, але взяв відпустку, щоб попрощатися з бабусяю. Залишилась неповнолітня донька.	
Спориш Віктор	11 квітня 1975, Сумська область. Проживав у с. Новиця (Калуський район) Івано-Франківська область. Водій польового вузлу зв'язку в/ч пп В4126. 1998 року обдружився, 2007 року переїхав із сім'єю на Франківщину. До мобілізації підробляв у селі на різних роботах. Мобілізований в лютому 2015 року, після підготовки на Рівненському полігоні направлений до зони АТО. Учасник бойових дій. Залишилася дружина та двоє синів, 1999 і 2008 р.н.	9 квітня 2016
Береза Володимир Степанович	2 червня 1976, Тухолька Сколівський район Львівська область. Військовослужбовець 92-ї окремої механізованої бригади (Клугино-Башкирівка). Мобілізований 15 серпня 2015 року.	11 квітня 2016
Захаров Андрій Володимирович (Позивний «Захар»)	15 січня 1984, Іваново РРФСР. Проживав у м. Біла Церква, Київська область. Сапер інженерно-саперної служби 5-го окремого батальйону Української добровольчої армії (раніше — 5 ОБат ДУК-ПС). Народився в Іваново, виріс у дитбудинку, в юнацькі роки приїхав на Закарпаття, згодом перебрався на Київщину, у Білу Церкву. Добровольцем пішов на фронт у складі 5-го ОБат ДУК. Рідних немає.	12 квітня 2016
Петренко Іван Васильович	21 лютого 1985, Велика Бугаївка Васильківський район (Київська область). Військовослужбовець 59-ї окремої мотопіхотної бригади (Гайсин). Залишилися батьки, дружина та 4-річний син.	13 квітня 2016
Левін Костянтин Владиславович	12 лютого 1970, Харків. Молодший сержант, військовослужбовець 54-го окремого розвідувального батальйону. Працював на будівництві житла. Мобілізований у першу хвилю мобілізації на початку 2014	13 квітня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	року, служив у прикордонних військах. По закінченні терміну служби вирішив залишитись у війську, служив у Харківському військкоматі, згодом знову вирушив на передову у складі 54-го розвідбату. Залишилися батьки, дружина та 17-річна донька.	
Кабушка Мирослав Олексійович	19 лютого 1978, Полтава. Старший солдат, військовослужбовець 90-го окремого десантного штурмового батальйону «Житомир» 81-ї ОАЕМБр. Мобілізований в липні 2015 року. Залишилися батьки, дружина та дві доньки. Батько Мирослава — волонтер з «Громади Полтавщини».	14 квітня 2016
Рибаченко Олександр Сергійович (Позивний «Риба»)	9 жовтня 1989, Гайсин Вінницька область. Проживав у м. Бровари Київська область. Старший солдат, навідник СПГ роти вогневої підтримки 25-го окремого мотопіхотного батальйону «Київська Русь» 54-ї ОМБр. Мобілізований 29 вересня 2015 року як доброволець. Залишилися батько, брат, сестра, дружина та 4-річний син.	16 квітня 2016
Ружицький Віктор	57 років, Слобідка-Красилівська Красилівський район Хмельницька область. Військовослужбовець 56-ї окремої мотопіхотної бригади (Мирне). Учасник АТО. Залишилися двоє синів.	16 квітня 2016
Чуприна Валерій Олександрович (Позивний «Невменяємий»)	29 грудня 1981, Костогризове (Цюрупинський район) Херсонська область. Сержант 1-го батальйону 28-ї окремої механізованої бригади (Чорноморське). Був єдиним сином у матері. Мобілізований 31 липня 2014 року, згодом підписав контракт на військову службу. Залишилися мати, вагітна дружина та двоє маленьких дітей.	17 квітня 2016
Гаценко Микола Миколайович	23 лютого 1977, Кривий Ріг Дніпропетровська область. Старший такелажник реактивного артилерійського дивізіону 14-ї окремої механізованої бригади (Володимир-Волинський). 20 років працював у КП «Кривбасводоканал», слюсарем аварійно-	17 квітня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	відновлювальних робіт водопровідної мережі. Мобілізований 14 липня 2015 року. Ніс службу в зоні АТО, зокрема, під Мар'їнкою.	
Жордочкін Вадим Вікентійович	22 листопада 1978, РРФСР. Проживав у м. МалинЖитомирська область. Солдат, водій-санітар 54-го окремого розвідувального батальйону (Новоград-Волинський). З дитинства проживав на Житомирщині, в с. Потіївка (Радомишльський район), в с. Ворсівка Малинського району, де закінчив школу, потім в місті Малин. Призваний за мобілізацією, після демобілізації підписав контракт на подальшу службу. Пройшов бої під Дебальцевим ^[35] . Залишилися дружина та син, діти від першого шлюбу.	18 квітня 2016
Малетич Дмитро Миколайович	28 жовтня 1995, Хмельницький. Проживав в смт Решетилівка Полтавська область. Солдат 93-ї окремої механізованої бригади (Черкаське). Закінчив Решетилівський професійний аграрний ліцей ім. І.Г.Боровенського, Полтавське ПТУ №4, здобув професії електрозварника та слюсаря з ремонту автомобілів. Служив за контрактом з 26 лютого 2015 року. Учасник АТО.	18 квітня 2016
Дивак Руслан Михайлович (Позивний «Змій»)	21 вересня 1986, Яворівка (Драбівський район)Черкаська область. Боець 24-го окремого штурмового батальйону «Айдар». Активний учасник Революції Гідності. Після Майдану добровольцем пішов на фронт. 15 жовтня 2014 року під час прориву групи «Італійця» на 32-й блокпост траси «Бахмутка» (на допомогу вінницьким нацгвардійцям), був поранений в бою та потрапив у полон. Звільнений з полону 21 лютого 2015 року. Пройшов лікування у шпиталі в Ірпені, після демобілізації повернувся додому. Залишилася мати.	19 квітня 2016
Козирєв Леонід Вікторович (Позивний	27 вересня 1989, Дніпропетровськ. Молодший сержант, військовослужбовець 43-го окремого мотопіхотного батальйону «Патріот», в/ч пп В0829 (Дніпропетровськ) 53-ї ОМБр.	19 квітня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
«Козир»)		
Матвєєв Анатолій Володимирович	28 серпня 1975, проживав у м. Вінниця. Старший солдат, старший навідник гранатометного відділення гранатометного взводу 43-го окремого мотопіхотного батальйону «Патріот», в/ч пп В0829 (Дніпропетровськ) 53-ї ОМБр. Мобілізований в липні 2015 року. Неодружений. Залишився брат.	19 квітня 2016
Логвиненко Олег Павлович	3 грудня 1972, Дзвінкове Васильківський район (Київська область). Солдат 43-го окремого мотопіхотного батальйону «Патріот», в/ч пп В0829 (Дніпропетровськ) 53-ї ОМБр. Виріс у багатодітній родині. З чотирьох братів у сім'ї троє пішли на фронт добровольцями. У Олега залишилися мати, тяжкохворий батько, троє братів й сестра, дружина та двоє дітей.	19 квітня 2016
Лукашенко Сергій Анатолійович	31 серпня 1959, 56 років, Хмільник Вінницька область. Сержант 14-ї окремої механізованої бригади (Володимир-Волинський), в/ч пп В0259. Мобілізований 15 лютого 2015 року як доброволець (тричі приходив до військкомату). Учасник бойових дій в зоні АТО, зокрема під Авдіївкою та Мар'їнкою, був важко поранений. Залишилася дружина та двоє дорослих дітей, син і донька.	19 квітня 2016
Бистров Андрій Олександрович	23 листопада 1970, Івано-Франківськ. Військовослужбовець 14-ї окремої механізованої бригади (Володимир-Волинський). Мобілізований 28 травня 2015 року. Одружився за день до відправлення в зону бойових дій.	20 квітня 2016 орієнтовно
Біленький Андрій Михайлович	5 лютого 1983, Шепетівка Хмельницька область. Військовослужбовець «13-ї штурмової бригади» (?). Працював у Шепетівці на залізниці. Призваний за мобілізацією. Залишилися дружина та маленька донька.	20 квітня 2016
Парфентьєв Ігор Володимирович	10 листопада 1977, Чернівці. Солдат 72-ї окремої механізованої бригади (Біла Церква). Мобілізований 23 березня 2015 року. Під час несення служби на Донеччині	20 квітня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	захворів, лікувався у шпиталі, був на реабілітації. Потім поїхав знову на схід. Залишилися мати, сестра, 11-річна донька.	
Шаврієв Ігор Костянтинович	16 грудня 1981, Миколаїв. Старший солдат 56-ї окремої мотопіхотної бригади (Мирне). Мобілізований в червні 2015 року. Залишилися батьки.	23 квітня 2016
Рогаль В'ячеслав Васильович	29 вересня 1972, Гарапівка Андрушівський район Житомирська область. Проживав у м. Чернігів. Майор, заступник командира протитанкового артилерійського дивізіону з озброєння 56-ї окремої мотопіхотної бригади (Мирне). Жив і працював у Чернігові. Мобілізований в січні 2015 року. Вже на фронті отримав звання майора. Залишилися дружина та 12-річний син.	23 квітня 2016
Афанас Олег (Позивний «Афоня»)	7 жовтня 1991, Сороки Молдова. Проживав у м. Київ (Солом'янський район). Старший солдат розвідроты 81-ї окремої аеромобільної бригади (Дружківка). Студент магістратури Європейського університету ^[49] . На фронт пішов добровольцем слідом за батьком — бійцем «Легіону Свободи» Євгеном Богданом, який фронт залишив лише після важкого поранення ^[50] . Залишилися батьки, брат та наречена.	23 квітня 2016
Креховецький Михайло Михайлович	24 грудня 1971, Солуків Долинський район (Івано-Франківська область). Солдат 58-ї окремої мотопіхотної бригади (Конотоп).	23 квітня 2016 орієнтовно
Сологуб Роман Михайлович	27 червня 1973, Щербані (Старосинявський район) Хмельницька область. Солдат 53-ї окремої механізованої бригади, в/ч пп В0927 (Севєродонецьк). Після закінчення 8-річки здобув декілька спеціальностей: різьбяр по дереву, механізатора, водія автотранспорту, а також будівельника. На строкову службу був призваний за радянських часів, служив на флоті у Клайпеді, а	23 квітня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	закінчував службу вже на Чорному морі в незалежній Україні. Після початку війни долучився до волонтерського руху на підтримку бійців АТО. Мобілізований 14 липня 2015 року. Всю свою солдатську зарплатню витрачав на потреби колективу свого підрозділу. Мати померла, залишилися батько, молодший брат.	
	33 роки. Військовослужбовець ЗС України (в/ч не уточнено).	24 квітня 2016 орієнтовно
Іванов Денис Михайлович	6 грудня 1991, Російська Федерація. Проживав у м. Помічна Добровеличківський район Кіровоградська область. Солдат 54-ї окремої механізованої бригади (Бахмут). Був єдиною дитиною в батьків, кілька років тому сім'я переїхала в Україну. Після армійської служби працював електромонтером в Помічнлянській дистанції сигналізації та зв'язку на Одеській залізниці. Мобілізований у серпні 2015 року. Неодружений.	24 квітня 2016
Залізко Олександр Броніславович	12 липня 1982, Житомир. Солдат, кулеметник 54-ї окремої механізованої бригади, в/ч В2970 (Бахмут). Католик парафії Семінарійського костелу Святого Йоана з Дуклі, до війни прислужував біля священика під час звершення меси. Ще навесні 2014 року хотів піти до війська добровольцем, але дружина тоді його вмовила, бо в них нещодавно народилася донька. Мобілізований 1 березня 2015 року, 24 квітня мав демобілізуватись. Залишилися батько, сестра, дружина та двоє маленьких дітей, 6-річний син і 2-річна донька.	24 квітня 2016
Ментинський Юрій Михайлович	49 років, Надвірна Івано-Франківська область. Стрілець 53-ї окремої механізованої бригади, в/ч пп В0927 (Сєверодонецьк). Мобілізований в серпні 2015 року як доброволець. Воював під Авдіївкою, на шахті «Бутівка».	24 квітня 2016
Ісаєв Сергій Володимирович	10 квітня 1975, Костянтинівка Донецька область. Старший сержант, сапер 122-го окремого аеромобільного батальйону 81-ї окремої аеромобільної	25 квітня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	бригади (Дружківка). Строкову службу проходив у десантних військах. У Сергія був свій маленький бізнес з виготовлення тротуарної плитки. З початком війни активно долучився до волонтерського руху донбаського відділення ГО «Схід та Захід єдині», а 2015 року пішов добровольцем до війська захищати рідну Донеччину. Залишилися дружина та двоє неповнолітніх дітей, син і донька.	
Кудима Олександр Станіславович	24 грудня 1974, Дзигівка Ямпільський район (Вінницька область). Прапорщик, командир відділення взводу управління військової частини пп В6204 (Волноваха). Мобілізований 9 березня 2015 року. Учасник АТО. Залишилися батьки, брати, дружина та двоє дітей.	25 квітня 2016
Петров Андрій Миколайович	13 грудня 1978, Красне Перше (Обухівський район)Київська область. Військовослужбовець (підрозділ не уточнено). Мобілізований 23 квітня 2015 року. Після підготовки на полігоні с. Любомирка Рівненської області відправлений до військової частини в зону АТО.	26 квітня 2016
Олійник Дмитро Дмитрович	27 років, Вінниця. Військовослужбовець (підрозділ не уточнено). Учасник АТО.	26 квітня 2016
Городько Олег Вікторович	51 рік, Полтава. Капітан, командир батареї зенітно-ракетного дивізіону 56-ї окремої мотопіхотної бригади (Мирне). Мобілізований як офіцер запасу. Учасник АТО. Залишилася дружина та двоє дітей.	28 квітня 2016 орієнтовно
Наюк Роман Васильович	30 листопада 1976, Промінь (Луцький район)Волинська область. Проживав у Луцьку. Військовослужбовець (в/ч не уточнено). Мобілізований 9 липня 2015 року. Учасник АТО.	28 квітня 2016 орієнтовно
Мацюк Олександр Володимирович	4 квітня 1975, Пісків Костопільський район Рівненська область. Солдат, навідник САУ 14-ї окремої механізованої бригади (Володимир-Волинський). Строкову службу проходив на Харківщині водієм БТР, працював у колгоспі «40-річчя Жовтня», пізніше працював охоронцем	29 квітня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	Костопільського ДБК та на інших роботах. Мобілізований 5 лютого 2015 року. Після підготовки на Рівненському полігоні, у травні 2015 відбув до зони АТО, служив в районі Мар'їнки й Красногородки. Розлучений, залишилися мати та донька 1997 р.н.	
Циклаурі Реваз Шотасвич	20 липня 1984, Грузія. Проживав у м. Шепетівка Хмельницька область. Солдат 90-го окремого десантного штурмового батальйону «Житомир» 81-ї ОАЕМБр. Етнічний грузин. Після служби в армії приїхав на батьківщину матері, на Хмельниччину. В зону АТО пішов добровольцем, після боїв за Донецький аеропорт підписав контракт на подальшу службу. Залишилися мати, брат дружина та дві доньки (4 і 2 роки).	29 квітня 2016
Завала Сергій Іванович	13 серпня 1983, Вінницькі Хутори (передмістя Вінниці) Вінницька область. Солдат, кулеметник 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади (Мукачеве). Мобілізований 8 липня 2015 року. Залишилися батьки, двоє братів, сестра, дружина та донька 2009 р.н.	29 квітня 2016
Тарабанов Вадим Олександрович	23 травня 1991, Гвоздівка Миколаївський район (Одеська область). Солдат, помічник гранатометника 54-ї окремої механізованої бригади (Бахмут).	30 квітня 2016
Свіржевський Роман Петрович	18 вересня 1994, Корнин Рівненський район Рівненська область. Молодший сержант, військовослужбовець 55-ї окремої бригади зв'язку (Рівне). Три роки служив за контрактом, на війні з 19 років ^[72] . Залишилися батьки, сестра.	1 травня 2016
Ковальчук Сергій Михайлович	26 квітня 1973, Рокитне (Бобровицький район) Чернігівська область. Молодший сержант, старший навідник СПГ-9 14-ї окремої механізованої бригади, в/ч пп В0259 (Володимир-Волинський). До війська пішов добровольцем, мобілізований 7 травня 2015 року до в/ч ПП В0941 («Десна»). Після навчання у жовтні 2015 року поїхав на	1 травня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	фронт у складі 14-ї бригади. Залишилась дружина та двоє дітей, син (проходить строкову службу у Десні) і донька (закінчує школу).	
Замета Єгор Станіславович	6 квітня 1989, Кривий Ріг Дніпропетровська область. Солдат, навідник протитанкового кулеметного взводу 34-го окремого мотопіхотного батальйону «Батьківщина» 57-ї ОМПБр (Кіровоград). До мобілізації працював зварювальником. Призваний за мобілізацією 10 липня 2015 року. Залишилися мати, брат.	1 травня 2016
Подточенко Олександр Миколайович	5 грудня 1989, Миколаївська область. Військовослужбовець ЗС України (в/ч не уточнено). Учасник АТО.	1 травня 2016
Войтенко Віталій Сергійович	3 травня 1985, Світловодськ Кіровоградська область. Військовослужбовець дивізіону 40-ї окремої артилерійської бригади (Первомайськ), в/ч пп В3502. Залишилися батько, дружина та 8-річний син.	3 травня 2016
Гнатишин Володимир Євгенович	17 грудня 1988, Убині Кам'янка-Бузький район Львівська область. Військовослужбовець 30-ї окремої механізованої бригади (Новоград-Волинський). Учасник АТО. За місяць мав демобілізуватись (за іншими джерелами, нещодавно підписав контракт на подальшу службу), в серпні збирався одружитись. Залишилися батьки, молодший брат.	5 травня 2016
Павлюк Олександр Петрович	15 червня 1987, Ладижин Вінницька область. Солдат 90-го окремого десантного штурмового батальйону «Житомир» 81-ї ОАЕМБр. Мобілізований 22 серпня 2014 року. Учасник АТО, брав участь в обороні Донецького аеропорту, дістав кілька контузій. Півроку лікувався у Вінницькому шпиталі, отримав III групу інвалідності. 7 жовтня 2015 року демобілізувався та повернувся до дому. У липні 2015 року був нагороджений орденом «За мужність». Розлучений. Залишилися батьки.	5 травня 2016
Литвин Андрій Миколайович	31 травня 1970, Богданівка (Знам'янський район) Кіровоградська область. Проживав у м. Черкаси. Військовослужбовець 11-го окремого мотопіхотного	5 травня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	батальйону «Київська Русь» 59-ї ОМПБр (Гайсин). Пішов до війська добровольцем у серпні 2015 року. Першу службу виконував у гостомільській військовій частині, згодом вирушив на передову у складі 11-го батальйону. Залишилися мати, дідусь із бабусею та дружина.	
Гордін Володимир Павлович	24 січня 1970, П'ятирічка (Баранівський район)Житомирська область. Проживав у м. Фастів Київська область. Військовослужбовець 12-го окремого полку оперативного забезпечення (Новоград-Волинський). Мобілізований 7 серпня 2015 року. Неодружений, залишилися батьки, брат, сестра.	5 травня 2016
Галас Олександр	1962, 53 роки, Іванічі Волинська область. Майор, військовослужбовець 26-ї окремої артилерійської бригади (Бердичів). На фронт пішов добровольцем, воював під Горлівкою. Після повернення додому активно займався громадською діяльністю, допомагав бійцям АТО.	6 травня 2016
Пазюн Василь Васильович (Позивний «Кумець»)	17 липня 1970, Човновиця Оратівський районВінницька область. Солдат, гранатометник 53-ї окремої механізованої бригади (Бердичів). Зі шкільних років проживав в с. Михайлівка-Рубежівка на Київщині.	7 травня 2016
Півень Олександр Сергійович	3 жовтня 1987, Конотоп Сумська область. Старший солдат батальйону 55-ї окремої артилерійської бригади (Запоріжжя).	8 травня 2016
Заяць Петро Іванович	30 травня 1972, Сторожинець Чернівецька область. Молодший сержант 54-ї окремої механізованої бригади (Бахмут). Мобілізований 17 серпня 2015 року, проходив підготовку на Рівненському полігоні. Розлучений, залишилася донька 1997 р.н., літні батьки та брат з сестрою.	8 травня 2016
Нефедьєв Євген Іванович	24 липня 1970, Караганда Казахстан. Мешкав у м. Київ. Молодший сержант, командир відділення 24-ї окремої	8 травня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	механізованої бригади.	
Юречко Микола Васильович	18 грудня 1974, Застав'є (Тернопільський район)Тернопільська область. Проживав у с. Баворів. Сержант, командир мінометної батареї 53-ї окремої механізованої бригади. Працював зварювальником у ТОВ «Нове життя», ФГ «Бучинський». Мобілізований у серпні 2015 року. Служив в районі Артемівська, у Троїцькому. Неодружений, залишились мати і молодший брат.	9 травня 2016
Полуцький Олександр Володимирович	20 березня 1977, Волошинівка Баришівський районКиївська область. Солдат ЗСУ (підрозділ не уточнено), ймовірно, 7-ї роти 79-ї окремої аеромобільної бригади (Миколаїв).	9 травня 2016
Горячев Сергій Володимирович	28 липня 1980, Бондарівка (Овруцький район)Житомирська область. Військовослужбовець прикордонних військ Державної прикордонної служби України. Працював в органах внутрішніх справ та на Овруцькому щебеневому заводі. Мобілізований 4 червня 2015 року, проходив підготовку у Навчальному центрі ДПСУ в Оршанці, після чого був направлений для несення служби у Краматорськ. Без батька залишилися дві доньки (молодшій 5 років).	10 травня 2016 орієнтовно
Кравченко Олексій Вікторович	20 січня 1978, Тростянець Сумська область. Мешкав у с. Білка (Тростянецький район). Солдат 58-ї окремої механізованої бригади (Конотоп). Мобілізований у квітні 2015 року. Без батька залишилось троє дітей.	10 травня 2016
Савінов Едуард Володимирович	15 серпня 1970, мешкав у м. Чорноморськ Одеська область. Молодший сержант, командир відділення десантно-штурмової роти 1-го батальйону 36-ї окремої бригади морської піхоти (Миколаїв). Ще в юні роки втратив батьків. Працював зварювальником аварійної служби в ЖЕУ, мешкав у Великій Долині (Чорноморськ), де знімав півбудинка. На фронт пішов добровольцем під час 5-ї хвили мобілізації. Розлучений, залишився 11-річний син та сестра.	10 травня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Поперечний Григорій Миколайович	14 липня 1971, Плебанівка (Шаргородський район)Вінницька область. Старший солдат, спецробітник роти ремонтно-відновлювального батальйону 4-ї окремої бригади (?). Мобілізований 24 квітня 2015 року.	11 травня 2016
Приймак Ярослав Любомирович	15 березня 1979, Угорники (Коломийський район)Івано-Франківська область. Військовослужбовець ЗСУ (в/ч не уточнено). Закінчив Отинійське ПТУ за спеціальністю «повар», працював на різних роботах, 1987 року одружився. До військкомату прийшов добровольцем, 14 лютого 2015 року призваний за мобілізацією. Демобілізувався 10 травня 2016 року. Залишилися дружина та двоє синів.	11 травня 2016
Філіпчук Олександр Володимирович (Позивний «Філ»)	1 травня 1988, Біла Церква Київська область. Розвідник 72-ї окремої механізованої бригади (Біла Церква). З 2014 по початок 2016 року проходив службу за контрактом в 72-й ОМБр. Був звільнений у запас за станом здоров'я. Учасник бойових дій в зоні АТО. Залишилися мати, сестра.	11 травня 2016
Коваленко Ігор Іванович	16 червня 1988, Розалівка (Котовський район)Одеська область. Проживав у с. ЄмилівкаГолованівський район Кіровоградська область. Молодший сержант, командир 1-го відділення взводу розвідки 3 механізованого батальйону 28-ї окремої механізованої бригади (Чорноморське). Народився в багатодітній родині, з 1992 року сім'я мешкала на Кіровоградщині. Після строкової армійської служби працював у Києві. Мобілізований 26 квітня 2015 року. Залишилися мати, двоє братів, сестра та чотирирічний син.	13 травня 2016
Кожушний Руслан Володимирович	11 вересня 1976, Чукалівка Тисменицький районІвано-Франківська область. Військовослужбовець 39-го окремого мотопіхотного батальйону 93-ї ОМБр, в/ч пп В1603. Закінчив Богородчанське СПТУ № 12 за спеціальністю водій. Мобілізований 4 червня 2015 року, службу проходив у м. Красноармійськ Донецької області. До демобілізації Руслану залишалось менше місяця.	13 травня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Грінченко Костянтин Валентинович	8 квітня 1968, Малохатка Старобільський район Луганська область. Проживав у м. Донецьк. Військовослужбовець ЗСУ, в/ч пп В3468. Пішов добровольцем до української армії захищати рідний Донбас. За словами товаришів Костянтина, двоє його синів, відмовившись від батька, воюють на боці сепаратистів.	13 травня 2016
Зварищук Роман Михайлович	10 серпня 1982, Теплик Вінницька область. Солдат, кулеметник прикриття 40-ї окремої артилерійської бригади, в/ч пп В3500 (Первомайськ). Мобілізований 4 серпня 2015 року. Мати втратила вже другого сина. Без батька залишилася неповнолітня дитина.	14 травня 2016
Меренков Віктор Едуардович	17 травня 1974, Доброводи (Уманський район) Черкаська область. Мешкав в смт Бабанка. Військовослужбовець 311-го інженерно-технічного батальйону ЗС України. Ніс службу більше року поблизу Володарського під Маріуполем. Залишилися дружина та троє дітей.	14 травня 2016
Горбунов Дмитро Вікторович (Позивний «Брежнєв»)	23 березня 1981, Чорноморськ Одеська область. Солдат, стрілець-помічник гранатометника 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади (Мукачеве). Мобілізований під час 5-ї хвили мобілізації. Після демобілізації збирався піти в рейс.	15 травня 2016
Євдощук Олексій Олександрович	10 квітня 1985, Житомир. Сержант, командир відділення 4-ї роти 2-го батальйону 95-ї окремої аеромобільної бригади (Житомир). Служив за контрактом. З перших днів війни був на фронті, — Карачун, Савур-могила, Донецький аеропорт. Залишилась дружина та син. Разом з Олексієм служив і його батько, брат також у війську.	17 травня 2016
Атішев Радислав Олександрович (Позивний «Ромео»)	14 червня 1988, Бердичів Житомирська область. Молодший сержант, сержант-інструктор навчального взводу підготовки снайперів школи підготовки снайперів 199-го навчального центру Командування Високомобільних десантних військ ЗСУ, в/ч А2900 (Житомир). Навчався на музичному відділенні	18 травня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	Бердичівського педагогічного коледжу. У грудні 2015 року підписав контракт, з 6 квітня 2016 перебував в зоні АТО у складі взводно-тактичної групи Навчального центру. Залишилися мати та дві сестри.	
Дусь Іван Петрович	6 липня 1984, Велика Купля Березнівський район Рівненська область. Солдат ЗСУ (в/ч не уточнено). Мобілізований у квітні 2015 року. Залишилися мати та малолітня донька.	18 травня 2016
Чемерицький Григорій Петрович	2 вересня 1971, Леухи Іллінецький район Вінницька область. Солдат 53-ї окремої механізованої бригади (Севєродонецьк). Мобілізований у липні 2015 року. Учасник АТО, ніс службу в районі міста Соledар.	19 травня 2016
Павленко Дмитро Петрович	3 березня 1984, Пугачівка (Рокитнянський район) Київська область. Проживав у м. Біла Церква. Старший сержант, головний сержант 4-ї зенітно-ракетної батареї 2-го зенітно-ракетного дивізіону 1129-го окремого зенітно-ракетного полку (Біла Церква). Вчився і ріс у Білій Церкві. Закінчив ВПТУ № 9, працював на шинному заводі «РОСАВА». Призваний за мобілізацією 25 квітня 2014 року. Після року служби підписав контракт, як він казав, тому що потрібен країні. Проходив службу в селі Біла Гора (Костянтинівський район) на Донеччині. Піклувався про своїх бійців, передавав їм досвід, вони навіть називали його «мамою». Залишилися батьки, брат, дружина та син.	19 травня 2016
Дякун Роман Богданович	1985, Кобилля Збаразький район Тернопільська область. Військовослужбовець, гранатометник 1-го окремого мотопіхотного батальйону 14-ї окремої механізованої бригади (раніше — 1-й БТО «Волинь»). Мобілізований 24 квітня 2015 року, ніс службу в зоні АТО. Перебував на ротатії на Рівненському полігоні. Залишилися батьки.	21 травня 2016
Калашник Олександр Вікторович	28 січня 1987, Скосарівка Миколаївський район (Одеська область). Кулеметник 3-го батальйону 14-ї окремої механізованої бригади, (Володимир-Волинський).	21 травня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	Мобілізований 1 квітня 2014 року. 17 серпня 2015 року добровільно мобілізувався вдруге.	
Хайсук Владислав Михайлович	1995, Тягинка Бериславський район Херсонська область. Солдат, військовослужбовець 28-ї окремої механізованої бригади (Чорноморське).	22 травня 2016
Дзундза Володимир Святославович	7 жовтня 1983, Миколаїв. Проживав у с. Кунисівці Городенківський район Івано-Франківська область. Капітан, військовослужбовець 58-ї окремої механізованої бригади (Конотоп). 2005 року закінчив Одеський інститут Сухопутних військ за спеціальністю «Бойове застосування та управління діями механізованих підрозділів». Служив на посадах заступника командира роти забезпечення з гуманітарних питань Миколаївського військового автомобільного коледжу, командира навчального взводу 354-го навчально-механізованого полку 169 навчального центру (Десна), 2010 року звільнений в запас. Мобілізований 15 серпня 2015 року. Залишилися батьки, сестра, дружина та син 2009 р.н.	22 травня 2016
Драньчінков Віталій Миколайович	23 січня 1969, Нижні Сірогози Херсонська область. Старшина, снайпер 2 відділення 1 мотопіхотного взводу 4 мотопіхотної роти 39-го окремого мотопіхотного батальйону 93-ї ОМБр, в/ч пп В1603. Мобілізований 11 червня 2015 року. Одружений.	22 травня 2016
Єфремов Дмитро Сергійович	6 квітня 1985, Знам'янка Кіровоградська область. Солдат 90-го окремого десантного штурмового батальйону «Житомир» 81-ї ОАЕМБр. Працював черговим по станції Трепівка та Чорноліська. Призваний за мобілізацією. Залишилися батьки, дружина та двоє малолітніх дітей.	22 травня 2016
Ліпик Віталій Леонідович	5 травня 1987, Петрове (Знам'янський район) Кіровоградська область. Солдат прикордонних військ Державної прикордонної служби України. Здобув спеціальність електрика в професійному технічному училищі № 3 м. Знам'янка, пройшов строкову службу у	23 травня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	внутрішніх військах МВС. Працював ковалем у колійній машинній станції, робітником у фермерському господарстві «Матвеев», у Водоканалі. Призваний за мобілізацією, з квітня 2014 по квітень 2015 року ніс службу в зоні АТО під Маріуполем. Залишився малолітній син, батько, сестра.	
Семенін Руслан Іванович	8 лютого 1972, Дуліби (Стрийський район) Львівська область. Проживав у м. Стрий. Військовослужбовець (підрозділ не уточнено). На фронт пішов добровольцем, у боях під Дебальцевим отримав важкі поранення, внаслідок яких був комісований.	23 травня 2016
Іськов Микола Анатолійович	18 квітня 1971, Пахутинці Волочиський район Хмельницька область. Військовослужбовець ЗС України (в/ч не уточнено). Розлучений, залишилися батько та троє дітей.	23 травня 2016 орієнтовно
Яблуновський Сергій Михайлович (Позивний «Яблучко»)	14 травня 1979, Мар'янське (Апостолівський район) Дніпропетровська область. Сержант, розвідник 92-ї окремої механізованої бригади (Клугино-Башкирівка). Самотужки виховував 14-річну доньку.	23 травня 2016
Куліба Микола Михайлович (Позивний «Батя» / «Дядя Коля»)	27 грудня 1960, 55 років, Срібне (Радивилівський район) Рівненська область. Молодший сержант, командир відділення 1-го штурмового взводу 2-ї «афганської» штурмової роти 24-го окремого штурмового батальйону ЗСУ «Айдар». Капітан міліції. До війни працював на різних ділянках будівництва будівельних гіпермаркетів «Епіцентр», був бригадиром, завскладом в «Епіцентрі» у Рівному, Луцьку. Активний учасник Революції Гідності, був у складі 2-ї «афганської» сотні Самооборони Майдану. Пішов на фронт добровольцем ще у першому складі «Айдару». Залишилися мати, брат, сестра, двоє дорослих дітей.	23 травня 2016
Баула Сергій	11 травня 1970, Київ. Сержант, командир гранатометного	23

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Миколайович (Позивний «Ворон»)	відділення 3-го штурмового взводу 2-ї «афганської» штурмової роти 24-го окремого штурмового батальйону ЗСУ «Айдар». Пішов на фронт ще у першому складі «Айдару».	травня 2016
Смільницький Андрій Ярославович	4 лютого 1987, Зміївка (Бериславський район)Херсонська область. Старший солдат, стрілець десантного взводу 2 аеромобільно-десантної роти 90-го окремого десантного штурмового батальйону «Житомир» 81-ї ОАЕМБр. Ще школярем був паламарем при церкві Святого Архистратига Михаїла. Працював барменом на пасажирському судні. Вивчив англійську, хотів поступати в «мореходку». У Андрія були проблеми із зором, він з дитинства носив окуляри, але його мобілізували. Служив у війську рік, за два тижні вже збирався до дому. Залишилися батьки та три сестри.	23 травня 2016
Бірюков Олександр Степанович	12 січня 1971, Червоноград Львівська область. Молодший сержант, військовослужбовець 90-го окремого десантного штурмового батальйону «Житомир» 81-ї ОАЕМБр. Працював майстром на шахті. Мобілізований у червні 2015 року як доброволець. Залишилась дружина і троє дітей, 18-річна донька та двоє синів 16 і 14 років.	23 травня 2016
Крутофіст Віталій Іванович	1 квітня 1981, Вижниця Чернівецька область. Проживав у с. Багна Вижницький район. Сержант 2 роти 21-го окремого мотопіхотного батальйону «Сармат» 56-ї ОМПБр. 2010 року закінчив Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича (філософсько-теологічний факультет). Прихильник ВО «Свобода». Мобілізований 23 квітня 2015 року, служив у районі Маріуполя. Залишилися мати та старший брат.	23 травня 2016
Іржик Юрій Іванович (Позивний «Йожик»)	22 квітня 1988, Заводське Чортківський районТернопільська область. Проживав в смт КаланчакХерсонська область. Сержант, командир 1 взводу 2 роти 21-го окремого мотопіхотного батальйону «Сармат» 56-ї ОМПБр. На фронті з 2014 року.	23 травня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Іліка Іван Миколайович	25 червня 1966, Глибока Чернівецька область. Старший лейтенант, командир інженерно-саперного взводу 11-го окремого мотопіхотного батальйону «Київська Русь» 59-ї ОМПБр (Гайсин). Призваний під час 4-ї хвили мобілізації на початку 2015 року. Учасник бойових дій в зоні АТО. За кілька днів мав демобілізуватись. Залишилися батьки, сестра, дружина та двоє дітей.	24 травня 2016
Жук Андрій Сергійович (Позивний «Мауглі»)	3 травня 1984, Запоріжжя. Виріс у с. Кам'янка (Городоцький район) Хмельницька область. Майор (посмертно), командир 3-го механізованого батальйону 72-ї окремої механізованої бригади (Біла Церква). Навчався у Національній академії ДПСУ імені Богдана Хмельницького, після розподілу почав працювати начальником застави на Західній Україні, де намагався боротися з корупцією. Зрештою звільнився, переїхав до дядька в Одесу. Спочатку пішов у військову частину в Одесі захищати місто, а потім добровольцем на фронт. Залишилися мати (живе у Польщі) й сестра.	27 травня 2016
Волокітін Олексій	35 років, Снігурівський район Миколаївська область. Військовослужбовець ЗСУ (підрозділ не уточнено). Учасник АТО.	27 травня 2016
Кочура Максим Юрійович	7 січня 1979, Кременчук Полтавська область. Кулеметник 2-го мотопіхотного взводу 13-го окремого мотопіхотного батальйону «Чернігів-1» 58-ї ОМПБр. Мобілізований 12 травня 2015 року. Залишилися діти від першого шлюбу.	28 травня 2016
Белобусов Анатолій Дмитрович (Балабусов)	17 серпня 1976, Вишевичі Радомишльський районЖитомирська область. Проживав у м. Київ. Військовослужбовець 13-го окремого мотопіхотного батальйону «Чернігів-1» 58-ї ОМПБр. Призваний за мобілізацією. Останні 8 років проживав із сім'єю у Києві. Залишилися дружина та донька.	28 травня 2016
Брезгун Павло Іванович	11 серпня 1989, Новоінгулка Новоодеський районМиколаївська область. Командир 2 мотопіхотного відділення 2 мотопіхотного взводу 3 мотопіхотної роти 13-	28 травня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	го окремого мотопіхотного батальйону «Чернігів-1» 58-ї ОМПБр, в/ч пп В2278. 2008 року закінчив професійний ліцей у Николаєві за спеціальністю «електромонтер». Залишилася дружина та маленька дитина.	
Гавриленко Роман Миколайович	5 березня 1979, Марганець Дніпропетровська область. Проживав у м. Нова Каховка Херсонська область. Солдат, гранатометник 3 мотопіхотного відділення 3 мотопіхотного взводу 3 мотопіхотної роти 13-го окремого мотопіхотного батальйону «Чернігів-1» 58-ї ОМПБр. У дитинстві переїхав з батьками до Нової Каховки. 1997 року закінчив СПТУ № 7 за спеціальністю «газоелектрозварювальник». Служив у Військово-Морських Силах у Севастополі інструктором з фізичної підготовки. Мобілізований у червні 2015 року. Залишилися батьки, брат.	28 травня 2016
Шикера Олександр Григорович (Позивний «Шакіра»)	26 вересня 1983, Сухоліси Білоцерківський район Київська область. Військовослужбовець 13-го окремого мотопіхотного батальйону «Чернігів-1» 58-ї ОМПБр. Залишилась дружина і маленька донька.	28 травня 2016
Богданов Денис Матвійович	16 жовтня 1983, Запоріжжя. Старший солдат, сапер 37-го окремого мотопіхотного батальйону 56-ї ОМПБр. У війську з серпня 2015 року. Був єдиним сином в сім'ї, залишилися батьки.	29 травня 2016
Хорошун Сергій Григорович	27 березня 1970, Кам'янка-Дніпровська Запорізька область. Старший солдат 56-ї окремої мотопіхотної бригади (Мирне). Працював в міліції, в райдержадміністрації. Майор міліції. У війську з 27 лютого 2016 року, пішов на фронт добровольцем, підписавши контракт.	29 травня 2016
Шапошник Олександр Леонідович (Позивний «Мойсей»)	17 вересня 1970, Дніпро. Солдат, розвідник 56-ї окремої мотопіхотної бригади (Мирне). Олександр із родини військовослужбовців, мав незакінчену освіту військового льотчика. Пішов до війська добровольцем у серпні 2015 року. Залишилися батьки.	29 травня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Губін Олександр Олександрович	27 серпня 1970, Харків. Виріс і проживав у м. Кривий Ріг Дніпропетровська область. Старший лейтенант, начальник речової служби тилу 130-го окремого розвідувального батальйону, в/ч пп В0798 (Рівне). Навчався у зенітно-ракетному училищі. Працював на ПАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг» на керівних посадах. Мобілізований 9 лютого 2015 року. Залишилися батьки, дружина та двоє дітей.	29 травня 2016
Мороз Богдан Станіславович	11 жовтня 1986, Ватутіне Черкаська область. Боєць окремого загону спеціального призначення «Азов» Національної гвардії України. За станом здоров'я не підлягав мобілізації. Добровольцем пішов в «Азов». Залишилися батьки, дружина.	29 травня 2016
Мельник Роман Олегович	29 січня 1993, Глиняни Золочівський район (Львівська область). Військовослужбовець ЗСУ (підрозділ не уточнено). Учасник АТО. Залишилися мати, сестра.	29 травня 2016
Кушнір Василь	48 років, Хмельницький. Військовослужбовець батальйону спецпризначення «Донбас» Нацгвардії України. Часник АТО. Демобілізований.	30 травня 2016
Цимбалюк Анатолій Борисович	8 березня 1989, Славута Хмельницька область. Солдат, старший стрілець механізованого батальйону (в/ч не уточнено). Змалку втратив батька, був єдиним сином у матері. Навчався в професійно-технічному училищі на кухаря-кондитера. Мобілізований у липні 2015 року. Залишилися мати, дідусь і бабуся.	30 травня 2016
Шемчук Василь Віталійович (Позивний «Балу»)	22 червня 1978, Жабче (Старокостянтинівський район) Хмельницька область. Військовослужбовець 81-ї окремої аеромобільної бригади (Дружківка). Раніше служив у 2-му батальйоні 95-ї ОАЕМБр.	30 травня 2016
Тимошук Ігор Петрович	32 роки, Лопатичі Олевський район Житомирська область. Солдат батальйону зв'язку, в/ч пп В4126 (Семиполки).	30 травня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	Призваний за мобілізацією, служив більше року, виїздив у відрядження до зони АТО.	
Фіцкалинець Василь Васильович (Позивний «Бук»)	11 жовтня 1974, Старе Давидково Мукачівський район Закарпатська область. Проживав у м. Буча та Ірпінь Київська область. Старший сержант, снайпер-розвідник 53-ї окремої механізованої бригади (Сєверодонецьк). Мешкав із сім'єю в Ірпені. До того як поїхав на передову, працював інструктором на Яворівському військовому полігоні. Із березня 2016 перебував на передовій. Залишилися батьки, сестра, вагітна дружина та троє дітей (1999, 2002, 2009 р.н).	31 травня 2016
Тивончук Андрій Валерійович	15 березня 1978, Тучин Гоцанський район Рівненська область. Прапорщик, командир автомобільного відділення взводу забезпечення роти матеріального забезпечення (в/ч не уточнена). У війську з липня 2015 року. Залишилися батьки.	1 червня 2016
Онищук Анатолій Євгенович	1 лютого 1981, Городині Рожищенський район Волинська область. Військовослужбовець 80-ї окремої аеромобільної бригади (Львів). Учасник АТО. 12 квітня 2016 демобілізований.	2 червня 2016
Костюк Євген Віталійович (Позивний «Шльоцик»)	28 серпня 1996, 19 років, Вінниця. Боєць 1-ї окремої штурмової роти Добровольчого Українського Корпусу «Правий сектор». До війни навчався у вінницькому профтехучилищі № 11 на кухаря. У 17 років пішов добровольцем в батальйон ОУН, воював у Пісках, Красногорівці, з лютого 2016, у складі ДУК ПС, на позиції шахта «Путилівська» («Бутівка-Донецька»). Залишилася мати та 7-річна сестра, дід полковник.	2 червня 2016
	Військовослужбовець (в/ч не уточнена).	2 червня 2016
Клочко Григорій Володимирович	6 лютого 1991, Мар'ївка (Полтавський район) Полтавська область. Військовослужбовець (в/ч не уточнена).	3 червня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Яйченя Микола Миколайович	1 жовтня 1969, Полиці (Володимирецький район)Рівненська область. Проживав у с. Малий Жолудськ. Військовослужбовець ЗСУ (підрозділ не уточнено). Мобілізований у березні 2015 року. Учасник АТО. У квітні 2016 демобілізований. Залишилися дружина та дві дорослі доньки.	3 червня 2016
Добривода Петро	Військовослужбовець (підрозділ не уточнено). Учасник АТО. Залишилася мати.	4 червня 2016
Мазур Леонід Сергійович	28 червня 1985, Зарванці Вінницький районВінницька область. Проживав у с. Якушинці. Старший солдат, артилерист 53-ї окремої механізованої бригади (Северодонецьк). В ЗСУ 13 років, — з травня 2005, служив за контрактом у Вінницькій області. Мав також спеціальність військового кухаря. У грудні 2015 року після підготовки на Яворівському та Миколаївському полігонах вирушив на Донеччину. Залишилися дружина та двоє маленьких дітей, 7-річний син та 4-місячна донька.	4 червня 2016
Пивовар Олександр Віталійович	22 вересня 1979, Лісівщина (Житомирський район)Житомирська область. Проживав в смт Новогуївинське. Військовослужбовець 30-ї окремої механізованої бригади. Пройшов бої під Дебальцевим, Вуглегірськом. Оформлював документи на контрактну службу.	4 червня 2016
Фоменко Дмитро Анатолійович	27 жовтня 1977, Коростень Житомирська область. Проживав у м. Суми. Військовослужбовець розвідроти 92-ї окремої механізованої бригади (Клугино-Башкирівка). Виріс в родині військового. Після аварії на Чорнобильській АЕС, у 1993 році разом із батьками переїхав до Сум. Здобув спеціальність автослюсаря. У 2015 році пішов добровольцем на фронт, ніс службу в районі м. Щастя.	4 червня 2016
Медведь Ігор Миколайович	7 лютого 1974, Новгород-Сіверський Чернігівська область. Проживав у м. Чернігів. Солдат, механік-водій БМП 53-ї окремої механізованої бригади (Северодонецьк). У Чернігові працював на одній із фірм водієм гусеничного	5 червня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	транспорту. Мобілізований навесні 2015 року. Залишилася дружина.	
Фурманюк Руслан Миколайович	22 серпня 1984, Першотравневе Овруцький район Житомирська область. Військовослужбовець ЗС України (в/ч не уточнена). Строкову службу проходив у Прикордонних військах. Працював у вантажному цеху ВАТ "Овруцький ГЗК «Кварцит». Мобілізований 17 липня 2015 року. Залишилися мати та донька 2009 р.н.	5 червня 2016
Танасійчук Петро Іванович	12 липня 1989, Василів (Заставнівський район) Чернівецька область. Солдат інженерно-саперного взводу 23-го окремого мотопіхотного батальйону «Хортиця» 56-ї ОМПБр. Закінчив Кіцманський технікум. Працював на МТК «Калинівський ринок» у Чернівцях. В армії не служив, мобілізований 3 червня 2015 року, як доброволець. Розлучений. Залишилися мати та двоє маленьких дітей, син-першокласник і 4-річна донька.	6 червня 2016
Кнуренко Андрій Миколайович	4 квітня 1959, 57 років, Світловодськ Кіровоградська область. Старшина ремонтної роти 10-ї штурмової бригади (?), ймовірно, 10-ї окремої гірсько-штурмової бригади (Коломия). 11 серпня 2015 року пішов добровольцем до лав ЗСУ, в зоні АТО забезпечував роту продуктами харчування та одягом. Залишилися дружина та троє дорослих дітей.	7 червня 2016
Тимчишин Володимир Григорович	10 лютого 1972, Вінниця. Солдат 2-го батальйону 72-ї окремої механізованої бригади (Біла Церква). Понад 10 років працював водієм тролейбусу. Мобілізований у квітні 2015 року. В зоні АТО спочатку був заправником і водієм, розвозив ГСМ, потім став бійцем. Залишилися батьки, дружина та двоє дітей, 20-річний син і 12-річна донька.	7 червня 2016
Косарєв Володимир Віталійович	16 вересня 1972, проживав у с. Терешпіль Хмельницький район Вінницька область. Командир гранатометного відділення 2-го батальйону 54-ї окремої механізованої бригади, в/ч пп В2970 (Бахмут). Мобілізований 9 липня 2015 року.	7 червня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	Військовослужбовець (підрозділ не уточнено).	7 червня 2016
Цап Ярослав Йосипович	19 квітня 1965, 51 рік, Дем'янка-Лісна Жидачівський район Львівська область. Прапорщик, механік-водій 3-го зенітного ракетного відділення зенітного ракетно-артилерійського взводу роти вогневої підтримки 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади (Мукачеве). Працював водієм у місцевому господарстві в сусідньому селі Заріччя.	8 червня 2016
Кісліченко Дмитро Валерійович	23 квітня 1986, Знам'янка Кіровоградська область. Оператор протитанкової установки 80-ї окремої аеромобільної бригади (Львів). 2004 року закінчив Знам'янське ПТУ №12, працював помічником машиніста електровоза цеху експлуатації Знам'янського локомотивного депо. Мобілізований 27 липня 2015 року. Залишилися батьки, дружина та маленький син.	9 червня 2016
Бабич Іван Іванович	22 серпня 1983, Перечин Закарпатська область. Солдат 15-го окремого гірсько-піхотного батальйону (Ужгород) 128-ї ОГПБр. Влітку 2014 року пішов добровольцем в 4-й батальйон 128 ОГПБр, потім перевівся в 24-ту ОМБр. 10 травня 2016 року, після демобілізації, підписав контракт і знову повернувся на Донецький фронт вже у складі 15-го ОГПБ. Учасник боїв за Дебальцеве. Залишилися батьки та молодший брат.	10 червня 2016
Лось Роман Миколайович	11 травня 1984, Вишневе (Ріпкинський район) Чернігівська область. Проживав у м. Чернігів. Сержант міліції, боєць батальйону патрульної служби міліції особливого призначення «Чернігів» (у відставці). На фронт пішов добровольцем у 2014 році. Залишилася дружина та 7-річна донька. Нагороджений відзнакою МВС «За відвагу в службі».	10 червня 2016
	23 роки. Військовослужбовець 53-ї окремої механізованої бригади (Севєродонецьк).	10 червня 2016
Макаревич	31 серпня 1971, Білокриниця (Кременецький	11

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Борис Степанович	<p>район)Тернопільська область. Майор, командир мінометної батареї 24-го окремого штурмового батальйону «Айдар», в/ч пп В2950. Старший офіцер відділення комплектування Кременецького об'єднаного міського військового комісаріату Тернопільської області. Закінчив Хмельницьке військове училище, працював у військкоматах у Вінниці, Ковелі, Бершаді, Крижополі. 2008 року був комісований за станом здоров'я, повернувся до рідного села, займався домашнім господарством. Під час першої хвилі мобілізації навесні 2014 року повернувся на службу до Кременецького військкомату, згодом навчав вояків у військовій частині в Старичах. 29 квітня 2016 року був призначений на командирську посаду у військову частину В2950 та направлений в зону АТО. Залишилися мати, сестра, дружина, 17-річна донька та племінник, який служить за контрактом на Луганщині.</p>	<p>червня 2016</p>
Тихонов Євген Олександрович	<p>22 травня 1985, Каховка Херсонська область. Проживав у с. Цукури Каховський район. Старший солдат гаубично-артилерійської батареї 24-го окремого штурмового батальйону «Айдар». До війська пішов добровольцем у серпні 2015 року. Залишилися батьки, дружина та 2-річна донька.</p>	<p>11 червня 2016</p>
Бусигін Євген Андрійович	<p>9 серпня 1983, Олександрія Кіровоградська область. Молодший сержант, командир взводу 34-го окремого мотопіхотного батальйону «Батьківщина» 57-ї ОМПБр (Кіровоград). Закінчив ПТУ №17, де здобув професію електрика. Працював водієм. Мобілізований у травні 2014 року, спочатку служив водієм бензовозу. Після року служби прийшов додому, а потім підписав контракт і знову повернувся до батальйону. Залишилися батьки, сестра, дружина та 9-річна донька.</p>	<p>11 червня 2016</p>
Маслей Роберт В'ячеславович (Позивний «Док»)	<p>23 вересня 1991, Хуст Закарпатська область. Парамедик Добровольчого Українського Корпусу «Правий сектор». Роберта виховували бабуся та тітка. За освітою механік. Відомий у середовищі байкерів як «Баджо». Коли почалась війна, пішов добровольцем до військкомату,</p>	<p>11 червня 2016</p>

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	пройшов всі комісії, але йому сказали чекати. Тоді Роберт долучився до добровольців «Правого сектору», пройшов підготовку на базі закарпатського ПС, навчився надавали медичну допомогу і поїхав на передову, де врятував чимало життів. В ПС його називають одним з найкращих своїх парамедиків. Неодружений.	
Гнатюк Юрій Вікторович (Позивний «Гуцул»)	3 травня 1990, Красилів Хмельницька область. Боєць 2-ї окремої тактичної групи Добровольчого Українського Корпусу «Правий сектор». Неодружений. Залишилися мати, сестра.	11 червня 2016
Шевченко Ярослав Михайлович (Позивний «Ярик»)	8 квітня 1975, Білики Кобеляцький район Полтавська область. Поживав у Київській області. Боєць окремої тактичної групи Добровольчого Українського Корпусу «Правий сектор». Одружений.	11 червня 2016
Бутенко Андрій Іванович (Позивний «Легат»)	11 серпня 1992, Новомихайлівка (Мар'їнський район)Донецька область. Боєць 2-ї окремої тактичної групи Добровольчого Українського Корпусу «Правий сектор». Раніше воював у складі батальйону «Айдар». Побував у полоні в Донецьку. Неодружений.	11 червня 2016
	Солдат батареї ПТРК протитанкового артилерійського дивізіону 28-ї окремої механізованої бригади (Чорноморське).	11 червня 2016
Бабій Руслан Григорович	23 серпня 1977, Затишок Уманський район Черкаська область. Проживав у с. Попівка (Маньківський район). Військовослужбовець 54-ї окремої механізованої бригади (Бахмут). Працював механізатором у місцевому господарстві. Призваний за мобілізацією у серпні 2015 року. Залишилися мати та молодша сестра.	12 червня 2016
Уніч Олександр Сергійович	30 вересня 1979, Червоноград Львівська область. Солдат 55-ї окремої артилерійської бригади, в/ч пп В0105 (Запоріжжя). Мобілізований у травні 2015 року. Неодружений.	12 червня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Міхєєв Олександр	43 роки, Луцьк. Проживав у с. Ощів Горохівський район Волинська область. Військовослужбовець ЗСУ (підрозділ не уточнено). В Ощеві придбав дім для своєї родини. Учасник АТО, служив на машині швидкої допомоги, вивозив поранених з-під вогню. Демобілізований. Залишилися дружина та двоє дітей, старша донька і 6-річний син.	12 червня 2016 орієнтовно
Осіпов Олександр Олександрович	16 жовтня 1967, Кременчук Полтавська область. Солдат 56-ї окремої мотопіхотної бригади, в/ч пп В2095 (Мирне). Призваний 14 липня 2015 року. Пройшов навчання у навчальному центрі Полтави (на зв'язківця) та був направлений до 56-ї ОМПБр. Учасник АТО.	13 червня 2016
Турковський Сергій Володимирович	29 січня 1976, Новоуспенівка Веселівський район Запорізька область. Молодший сержант, розвідник 21-го окремого мотопіхотного батальйону «Сармат» 56-ї ОМПБр. Мобілізований у квітні 2015 року. Залишилися дружина та двоє дітей.	14 червня 2016
Іванусь Ігор Миколайович	21 лютого 1976, Новомиколаївка (Дніпровський район) Дніпропетровська область. Молодший сержант, військовослужбовець 21-го окремого мотопіхотного батальйону «Сармат» 56-ї ОМПБр.	14 червня 2016
Кошмал Сергій Станіславович (Позивний «Якудза»)	14 січня 1989, Халимонове Бахмацький район Чернігівська область. Молодший сержант, розвідник-кулеметник 13-го окремого мотопіхотного батальйону «Чернігів-1» 58-ї ОМПБр. Останні два місяці служив за контрактом. Майстер тату. Без батька залишився 4-річний син.	16 червня 2016
Мельничук Олександр Степанович	30 грудня 1975, Тростянка (Рожищенський район) Волинська область. Молодший сержант 92-ї окремої механізованої бригади (Башкирівка). Мобілізований навесні 2015 року.	16 червня 2016
Самойленко Володимир Якович	8 лютого 1960, 56 років, Кременчук Полтавська область. Проживав у м. Київ. Боець 8-ї «афганської» роти 24-го батальйону територіальної оборони Луганської області	16 червня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
(Позивний «дядя Вова»)	«Айдар», першого складу. Активний учасник Революції Гідності, з грудня 2013 року був у складі 8-ї афганської сотні Самооборони Майдану. На фронті з травня 2014 року, звільняв місто Щастя, брав участь у боях за Металіст, Новосвітлівку, де дістав контузію. Залишилися дружина та донька.	
Павлюченко Сергій Миколайович	19 липня 1976, Бухалове (Гадяцький район)Полтавська область. Військовослужбовець 3-го окремого полку спеціального призначення (Кіровоград). Мобілізований влітку 2014 року, проходив службу в 42-му БТО «Рух опору», нагороджений орденом «За мужність» за участь в операції під Іловайськом. У січні 2016 пішов служити в 3-й ОПСпП. Залишився 18-річний син та малолітня дитина.	18 червня 2016
Андрущенко Микола Анатолійович (Позивний «Крим»)	28 квітня 1984, Цілинне Джанкойський район АР Крим. Старший солдат, старший розвідник 74-го окремого розвідувального батальйону (Черкаське). На фронт пішов добровольцем. Залишився син. В грудні 2014 року був нагороджений орденом «За мужність» III ступеня. Другий орден отримав вже посмертно.	18 червня 2016
Лобов Сергій Миколайович	13 червня 1988, Харківська область. Майор, командир роти глибинної розвідки 74-го окремого розвідувального батальйону (Черкаське). За тиждень мав одружитись. Залишилися батьки, двоє братів та вагітна наречена.	18 червня 2016
Гребінець Ігор Геннадійович	15 березня 1994, Покровське (Токмацький район)Запорізька область. Солдат 23-го окремого мотопіхотного батальйону «Хортиця» 56-ї ОМГБр. Залишилася мати.	18 червня 2016
Хом'як Ігор Петрович	18 квітня 1975, Плужне Ізяславський районХмельницька область. Прапорщик, військовослужбовець (підрозділ не уточнено). Був єдиною дитиною у батьків. Після армійської служби працював в охороні Хмельницької АЕС.	18 червня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	<p>Кілька років тому вийшов на пенсію. У квітні 2015 року пішов на фронт. Залишилися батьки, дружина та 12-річний син.</p> <p>Прим. За повідомленням сайту Нетішинської самооборони, служив у батальйоні «Золоті ворота» (3-тя рота особливого призначення «Золоті ворота» Полку особливого призначення «Київ» НПУ)^[202]. Потрібне уточнення.</p>	
<p>Варга Василь Васильович</p>	<p>29 серпня 1984, Ужгород Закарпатська область. Військовослужбовець 53-ї окремої механізованої бригади (Северодонецьк). Призваний за мобілізацією навесні 2015 року. Залишилися дружина та двоє маленьких синів.</p>	<p>19 червня 2016</p>
<p>Броцак Ігор Казимирович</p>	<p>1 листопада 1970, Джанкойський район Крим. Проживав у с. Несолонь Новоград-Волинський район Житомирська область. Солдат 101-ї окремої бригади охорони ГШ ЗСУ. З Криму разом з батьками переїхав на їх батьківщину, в село Несолонь на Житомирщині. Рано втратив батька, мати Ігора виховала трьох дітей. Здобув професії зварювальника, водія, тракториста. Працював трактористом і комбайнером на селі, останні роки їздив на заробітки. Призваний за мобілізацією 24 квітня 2015 року. Залишилися дружина та четверо дітей, три доньки і син. Старшій доньці 23 роки, молодшій 5 років.</p>	<p>19 червня 2016</p>
<p>Ліщина Андрій Васильович</p>	<p>11 лютого 1985, Звиняче Горохівський район Волинська область. Молодший сержант, військовослужбовець 43-го окремого мотопіхотного батальйону «Патріот» (Дніпро) 53-ї ОМБр. Призваний за мобілізацією навесні 2015 року. Залишилася дружина та двоє дітей.</p>	<p>20 червня 2016</p>
<p>Супруненко Андрій Петрович</p>	<p>16 травня 1987, Перелюб (Корюківський район) Чернігівська область. Проживав у Чернігові. Солдат, гранатометник 58-ї окремої мотопіхотної бригади (Суми). 2006 року закінчив Чернігівське будівельне училище №3, працював будівельником у Чернігові. Мобілізований 1 серпня 2014 року, учасник</p>	<p>20 червня 2016</p>

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	бойових дій, 23 липня 2015 року був демобілізований. 27 квітня 2016 року знову пішов на фронт, підписавши контракт на військову службу. Залишилися мати, дружина, двоє дітей від першого шлюбу.	
Горностаєв Олександр Леонідович	7 вересня 1963, 52 роки, Суми. Військовослужбовець 15-го окремого мотопіхотного батальйону «Суми» 58-ї ОМПБр. Навчався у Харківському політехнічному інституті. Працював у Сумах на машинобудівному заводі. Призваний за мобілізацією у 2014 році, через рік повернувся додому, а у 2016 році продовжив службу вже за контрактом. Залишилися мати, сестра та дорослий син.	20 червня 2016
Балега Михайло Юрійович	1 листопада 1971, Букове (Виноградівський район)Закарпатська область. Військовослужбовець ЗСУ (підрозділ не уточнено). Мобілізований 2015 року, учасник бойових дій. Після року служби навесні 2016 повернувся додому. Залишились дружина та син 2000 р.н.	20 червня 2016
Кірєєв Ігор Фаррахович	25 травня 1969, Облапи Ковельський районВолинська область. Проживав у м. Ковель. Сержант, військовослужбовець 14-ї окремої механізованої бригади (Володимир-Волинський). Призваний за мобілізацією, учасник бойових дій. Залишились дружина, діти. Нагороджений відзнаками «За Україну за її волю», «За службу державі», «За заслуги».	20 червня 2016
Руснак Костянтин Іванович	16 вересня 1965, 50 років, Старий ВовчинецьГлибоцький район Чернівецька область. Старший лейтенант, військовослужбовець ЗСУ (підрозділ не уточнено). Виріс у багатодітній родині, де було 14 дітей. Батьки давно померли. На фронт пішов влітку 2014 року, учасник АТО. Півроку тому був демобілізований, повернувся додому. Залишилась 15-річна донька.	21 червня 2016
Дегтяр Микола Сергійович	5 квітня 1990, Рокитне (Бобровицький район)Чернігівська область. Старший солдат, старший стрілець — кулеметник 11-го окремого мотопіхотного батальйону «Київська Русь» 59-ї ОМПБр. З 2008 по 2010 рік проходив	22 червня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	<p>строкову військову службу в Ужгороді, у 15-му гірсько-піхотному батальйоні. Працював на парковці в Києві. Мобілізований 5 квітня 2015 року як доброволець. У січні 2016 заочно здобув ступінь бакалавра у Київському національному університеті технологій та дизайну за кваліфікацією «фахівець у галузі легкої промисловості». Член Цивільного корпусу «Азов». Залишилися мати, батько, вітчим, сестра, та півторарічний син. З колишньою дружиною Микола розлучився, після того як пішов на фронт.</p>	
<p>Лупінський Ярослав Михайлович (Позивний «Ярик-автобус»)</p>	<p>24 листопада 1963, 52 роки, Сянки Турківський район Львівська область. Боець 24-го батальйону територіальної оборони Луганської області «Айдар». 25 років прожив в Росії (на батьківщині дружини). Коли почався Майдан, повернувся в Україну, потім пішов на фронт добровольцем «Айдару», був водієм ПАЗа, підвозив боєкомплекти на передову. Відвоював рік, після чого отримав повістку з військомату та ще на рік пішов на фронт. Після демобілізації повернувся у рідне село, в райдержадміністрації пообіцяли надати кімнату в гуртожитку. Залишилася донька, та на Рівненщині сестра з племінником.</p>	<p>22 червня 2016 орієнтовно</p>
<p>Іванета Віктор Станіславович</p>	<p>8 грудня 1976, Кропивня (Іванківський район) Київська область. Проживав у м. Фастів. Сержант поліції, боець Полку поліції особливого призначення «Миротворець». Після закінчення школи працював різноробочим в одній із київських військових частин. З 2000 року працював слюсарем-складальником в ТОВ «Реклама-Сервіс» в с.Малютянка. 2002 року, одружившись, переїхав до міста Фастів. Допомігав будувати фастівський Собор Святого Миколая. У червні 2014 року пішов добровольцем в батальйон міліції «Київщина», наприкінці 2015 був переведений до полку «Миротворець». Залишилися дружина та дві доньки, 2004 і 2008 р.н.</p>	<p>23 червня 2016</p>

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
<p>Поляков Дмитро Олександрович</p>	<p>19 січня 1980, РРФСР. Проживав у місті НетішинХмельницька область. Старший сержант, кулеметник 57-ї окремої мотопіхотної бригади (Кіровоград). Служив більше року, учасник бойових дій на сході. Без батька залишилися троє дітей.</p>	<p>23 червня 2016</p>
<p>Косован Олег Володимирович</p>	<p>21 грудня 1985, Єнакієве Донецька область. Проживав у м. Шахтарськ, згодом у м. СторожинецьЧернівецька область. Солдат, сапер 12-го окремого полку оперативного забезпечення інженерних військ (Новоград-Волинський). Школу закінчив у Шахтарську. Часто приїжджав на Буковину, зокрема, у село Багна Вижницького району, до рідних на канікули. З дитинства товаришував з Віталієм Крутофістом (загинув під Павлополем 23 травня 2016). Вищу освіту за фахом «програміст» здобув у Чернівцях. Останнім часом проживав у бабусі в Сторожинці. Мобілізований 12 серпня 2015 року. Мати Олега також переїхала з Шахтарська на Вижниччину після того, як квартиру розбомбили.</p>	<p>24 червня 2016</p>
<p>Вітюк Максим Вікторович</p>	<p>13 серпня 1988, Каховка Херсонська область. Військовослужбовець 17-ї окремої танкової бригади (Кривий Ріг). Працював на різних підприємствах Каховки й району. Мобілізований 15 липня 2015 року.</p>	<p>25 червня 2016</p>
<p>Попов Андрій Миколайович</p>	<p>15 листопада 1981, Біла Церква Київська область. Солдат 2-го взводу 2-ї роти 122-го окремого аеромобільного батальйону 81-ї ОАЕМБр. Закінчив професійно-технічне училище №9, де здобув професію електромонтажника. Працював електромонтером з експлуатації електролічильників 3 групи кваліфікації ПАТ «Київобленерго». Мобілізований 12 серпня 2015 року як доброволець. Залишилися брат та маленький син.</p>	<p>26 червня 2016</p>
<p>Семеняка Микола Миколайович (Позивний «Баграм»)</p>	<p>6 грудня 1967, Кам'яне (Рокитнівський район)Рівненська область. Проживав у с. Коржі (Баришівський район) Київська область. Боець «афганської» роти 24-го окремого штурмового батальйону «Айдар». Депутат Київської обласної ради VII скликання, член</p>	<p>27 червня 2016</p>

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	<p>Постійної комісії з питань екології, природокористування, водних ресурсів, ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС та інших надзвичайних ситуацій. Член політради партії УКРОП. Шкільні роки пройшли в Тюменській області РРФСР, де 1987 року Микола закінчив Ялуторовський сільськогосподарський технікум за спеціальністю «агроном». У 1987—1989 роках брав участь в Афганській війні, старшина, десантник. Потім працював агрономом в Тюменській області. На початку 1990-х оселився на Київщині. З 1992 року — фізична особа-підприємець у с. Коржі, займався бізнесом, їздив на заробітки у Росію, Ізраїль, Чехію, Польщу, Угорщину. 2006 року обраний депутатом Коржівської сільської ради, 2010 — депутатом Баришівської районної ради, з березня по травень 2014 року був головою Баришівської райради. Активний учасник Помаранчевого Майдану та Революції Гідності, був у 8-й афганській сотні Самооборони Майдану. У 2014—2015 роках воював у складі батальйону «Айдар». Один із засновників організації «Ніхто, крім нас». З листопада 2015 року — депутат Київської облради. Нагороджений радянським Орденом Червоної зірки. Залишилися дружина та дві доньки, 19 і 13 років^[223].</p>	
<p>Олеськів Ігор Степанович</p>	<p>1976, Подорожнє (Жидачівський район) Львівська область. Військовослужбовець Батальйону оперативного призначення імені Кульчицького Національної гвардії України. Активний учасник Революції гідності. У 2014 році добровольцем пішов на фронт. Залишилися дружина та донька.</p>	<p>27 червня 2016</p>
<p>Новоселов Тарас Миколайович</p>	<p>14 січня 1989, Київ. Солдат, гранатометник 3-го взводу 3-ї роти 122-го окремого аеромобільного батальйону 81-ї ОАЕМБр. 2006 року вступив до Київського Вищого професійного училища водного транспорту Київської державної академії водного транспорту ім. Гетьмана П. Сагайдачного. З травня 2007 по лютий 2008 працював у Судноплавній компанії «Укррічфлот» кухарем на пасажирському теплоході «Тарас Шевченко». У 2008-2011</p>	<p>27 червня 2016</p>

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	роках працював кухарем на кораблі «ROUGE». Бував у Південній Африці, Арабських еміратах, В'єтнамі, Індії. З 2012 по 2015 працював таксистом. 10 серпня 2015 року добровольцем пішов до військомату і отримав повістку. Після підготовки на полігонах у Рівному і Житомирі був направлений до м. Костянтинівка, в червні потрапив на передову в Авдіївку. Залишились батьки, сестра.	
Мочернюк Василь Іванович	2 травня 1976, П'ядики Коломийський район Івано-Франківська область. Військовослужбовець 8-го окремого мотопіхотного батальйону «Поділля» 10-ї окремої гірсько-штурмової бригади (Коломия). Пішов на фронт добровольцем, в зоні проведення АТО перебував більше року. Залишились мати й сестра.	29 червня 2016
Сліпак Василь Ярославович (Позивний «Міф»)	20 грудня 1974, Львів. Проживав у Парижі Франція. Боєць 1-ї окремої штурмової роти Добровольчого Українського Корпусу «Правий сектор». Оперний співак (бас-баритон). З 1983 по 1994 рік був солістом Львівської академічної хорової капели «Дударик». 1997 року закінчив Львівську консерваторію та був запрошений до Паризької опери. З 1997 року проживав у Франції. Фіналіст міжнародного оперного конкурсу Argmel. Під час Революції Гідності брав участь в акціях української діаспори у Франції. Як волонтер організації «Fraternité Ukrainienne/Українське братство», допомагав українським захисникам, познайомився з бійцями ДУК ПС, та згодом сам долучився до 7-го окремого батальйону ДУК. Влітку 2015 року воював у Пісках в районі Донецького аеропорту. Повернувшись з фронту, продовжив волонтерську діяльність, давав благодійні концерти в Українському центрі у Парижі, допомагав дітям-сиротам, які втратили батьків у війні. Влітку 2016 року знову поїхав на Донбас, повіз зібрану допомогу захисникам-добровольцям. Залишились батьки (мешкають в Італії) та старший брат у Києві ^[229] .	29 червня 2016
Коваль	7 вересня 1985, Старі Безрадичі Обухівський район Київська область. Солдат, військовослужбовець 25-	29 червня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Анатолій Олександрович	го окремого мотопіхотного батальйону «Київська Русь» 54-ї ОМБр. Сирота. Залишилися дружина та 7-річний син.	
Татарчук Юрій (Позивний «Кум»)	3 липня 1974, Суми. Молодший сержант, заступник командира бойової машини — навідник-оператор 54-ї окремої механізованої бригади, в/ч пп В2970. Закінчив Сумське медичне училище, де здобув спеціальність військового фельдшера, багато років віддав роботі у медичній галузі. Активний учасник Студентської революції у Сумах, Майдану 2004 року, Революції Гідності. Член УНА-УНСО з 2004 року. З початком російської збройної агресії брав участь у вишколах УНСО як медінструктор. Мобілізований 4 серпня 2015 року як доброволець. Залишилися батьки, сестра.	29 червня 2016
Хайретдінов Віктор Інзірович	29 грудня 1970, Буча Київська область. Військовослужбовець (підрозділ не уточнено). У війську з березня 2015 року. Учасник АТО.	29 червня 2016
Коваль Роман Борисович	25 травня 1983, Вищеольчедаїв Мурованокуриловецький район Вінницька область. Сержант, командир відділення військової частини пп В6204 (Волноваха). Мобілізований у квітні 2015 року. Залишилися дружина та двоє синів, 2006 і 2013 р.н.	30 червня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Борушевський Олександр Станіславович (Псевдо «Поляк»)	<p>6 квітня 1984, Житомир. Проживав у м. ЧуднівЖитомирська область. Старший сержант, командир підрозділу 13-го окремого мотопіхотного батальйону «Чернігів-1» 58-ї ОМПБр. В дитинстві із батьками переїхав до Чуднова, де закінчив школу. Навчався у Житомирському ВПУ-17. Протягом 11 років (з перервами) проходив службу в ЗСУ за контрактом. В зоні проведення АТО перебував з 10 липня 2015 року. Залишилися батьки, двоє братів, дружина та півторарічна донька.</p>	1 липня 2016
Лисенко Сергій Сергійович	<p>14 березня 1985, Чернеччина (Краснопільський район) Сумська область. Молодший сержант, командир відділення 58-ї окремої мотопіхотної бригади (Суми). Мобілізований 17 травня 2015 року. Залишилися дружина та маленька дитина.</p>	3 липня 2016
Коваленко Михайло	<p>27 років, Згурівка Київська область. Військовослужбовець ЗСУ (підрозділ не уточнено). Мобілізований навесні 2015 року. Учасник АТО. Залишилися дружина та четверо дітей.</p>	3 липня 2016
Гончарук Василь Михайлович	<p>9 травня 1993, Осички (Савранський район) Одеська область. Старший матрос, стрілець десантно-штурмового взводу 36-ї окремої бригади морської піхоти, в/ч А2802 (Миколаїв). Мобілізований 9 липня 2015 року.</p>	4 липня 2016
Житніков Ярослав Володимирович	<p>1982, Лозова Харківська область. Лейтенант, військовослужбовець 53-ї окремої механізованої бригади (Северодонецьк). Працював у Лозівській дистанції сигналізації та зв'язку, також був проформом цеха. Мобілізований у травні 2015 року. Залишилися мати, дружина та 10-річна донька.</p>	4 липня 2016
Артеменко Михайло Вікторович	<p>27 грудня 1984, Миколаїв. Військовослужбовець 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади, в/ч пп В4673. Залишилася мати, у якої Михайло був єдиною дитиною.</p>	4 липня 2016
Ротар	<p>1963, 53 роки, Долиняни (Хотинський район)Чернівецька</p>	5 липня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Валерій Іванович	область. Військовослужбовець 8-го окремого мотопіхотного батальйону «Поділля» 10-ї окремої гірсько-штурмової бригади. На фронт пішов добровольцем, підписавши контракт у квітні 2016 року. Хотів піти ще раніше, але чекав на повернення старшого сина, який служив у зоні АТО. Залишилися мати, сестра, двоє дорослих синів, 1984 і 1990 р.н.	
Воловенко Ігор Іванович	21 січня 1975, Новоселівка (Гайсинський район)Вінницька область. Старший солдат, старший оператор відділення взводу спостереження та технічних засобів розвідки розвідувальної роти (в/ч не уточнена). З 1994 року працював складачем поїздів 5 розряду паливно-транспортного цеху ДТЕКЛадизинська ТЕС. Мобілізований 13 липня 2015 року. Залишилися батьки, дружина та двоє дітей, донька 2003 р.н. та син 2005 р.н.	5 липня 2016
Серпак Сергій Євгенович	1978, Кіровоград. Водій артилерійського дивізіону 57-ї окремої мотопіхотної бригади. Ще на початку бойових дій навесні 2014 року пішов до війська, у 42-й БТО «Рух опору». Учасник бойових дій в зоні АТО. Через рік був демобілізований, але вирішив продовжити службу та підписав контракт.	5 липня 2016 орієнтовно
Сергєєв Володимир Ігорович (Псевдо «Смайл» / «Кабан»)	27 квітня 1993, Обухів Київська область. Командир відділення 3-ї роти 122-го окремого аеромобільного батальйону 81-ї ОАЕМБр. Вступив до пілотного факультету Національного авіаційного університету, однак не закінчив його. 2010 року проходив строкову службу у військах протиповітряної оборони в Одесі. Працював у ПАТ «Київський картонно-паперовий комбінат». Мобілізований 17 липня 2015 року, після підготовки на Львівщині був зарахований у 81-шу бригаду снайпером. Неодружений, залишилися батьки, сестра.	6 липня 2016
Лисевич Олег Степанович	10 червня 1985, Сваричів Рожнятівський районІвано-Франківська область. Старший солдат 122-го окремого аеромобільного батальйону 81-ї ОАЕМБр. Брат також	6 липня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	служить в зоні АТО.	
Рошташ Анатолій Іванович	26 років, мешкав у с. Плисків Погребищенський район Вінницька область. Солдат 72-ї окремої механізованої бригади. Мобілізований 14 липня 2015 року. Ніс службу в Мар'їнці та Зайцевому. 1 липня 2016 року підписав контракт, перебував на полігоні Новомосковський. Залишилася мати.	7 липня 2016
Турик Максим Васильович	1981, Вараш Рівненська область. Солдат, механік-водій танку 3-ї роти (в/ч не уточнена). Мобілізований 14 березня 2015 року. У березні 2016, після року служби, підписав короткостроковий 6-місячний контракт. Проходив військову службу у м. Покровськ на Донеччині. Залишилися мати та дві сестри.	7 липня 2016
Ковальський Анатолій Вікторович (Псевдо «Сталкер»)	1978, Буцневе Деражнянський район Хмельницька область. Старшина, військовослужбовець 131-го окремого розвідувального батальйону. До 2013 року працював оперуповноваженим у Деражнянському відділі міліції Хмельницької області. Потім поїхав на заробітки в Росію. Повернувшись додому, пішов на військову службу. Залишилися батьки та дружина з дитиною.	7 липня 2016
Яблонський Микола Миколайович («Коляся»)	30 липня 1988, Сергіївка (Нікольський район) Донецька область. Молодший сержант, військовослужбовець 131-го окремого розвідувального батальйону. Залишилася дружина та маленька дитина.	7 липня 2016
Мельник Василь Романович	1986, Полонична Кам'янка-Бузький район Львівська область. Солдат 54-ї окремої механізованої бригади. На фронті був майже два роки.	8 липня 2016
Новгородський Володимир Михайлович	9 вересня 1962, 53 роки, Бельці Молдова. Проживав у м. Мелітополь Запорізька область. Старший сержант 54-ї окремої механізованої бригади, в/ч пп В2970 (Бахмут). Спортсмен, тренер з рукопашного бою. Працював в	9 липня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
(Псевдо «Михалич»)	охоронній фірмі. Мобілізований 3 вересня 2014 року до 3-го батальйону 79-ї ОАЕМБр, звільнений в запас у вересні 2015 року. 2 березня 2016 підписав контракт на військову службу в 54 ОМБр. Залишилися дружина та син (бойовий офіцер, захисник Донецького аеропорту).	
Домашенко Олександр Олександрович (Псевдо «Домік»)	1992, Яготин Київська область. Солдат, гранатометник АГС 25-го окремого мотопіхотного батальйону «Київська Русь» 54-ї ОМБр. 2003 року батьків Олександра позбавили батьківських прав, він виховувався у дитячому будинку «Віночок». Закінчив Переяслав-Хмельницький ЦПТО, в 2012 році відслужив строкову службу в 26-й артбригаді. Мобілізований у червні 2014 року. У складі 25-го батальйону обороняв Дебальцеве. Після демобілізації в липні 2015 повернувся додому, але за кілька місяців підписав контракт на військову службу і знову пішов на фронт. Неодружений.	9 липня 2016
Чеботарь Руслан Петрович (Псевдо «Німія»)	38 років, Копайгород Барський район Вінницька область. Мешкав у с. Селище (Літинський район). Солдат, кулеметник роти вогневої підтримки 25-го окремого мотопіхотного батальйону «Київська Русь» 54-ї ОМБр. В дитинстві переїхав з мамою на Літинщину. Мобілізований 24 квітня 2015 року як доброволець, проходив підготовку на Рівненському полігоні. Спочатку був снайпером, потім кулеметником. Залишилися мати та бабуся. Прим. Волонтер 25-го батальйону Ксенія Бикова у Facebook написала про втрати, в коментарях до посту назвала двох загиблих - Немой і Гриша ^[25] .	9 липня 2016
Пастущак Олександр Вікторович	11 червня 1995, Запоріжжя. Військовослужбовець (підрозділ не уточнено). Учасник боїв під Іловайськом. Самотужки вибрався з «Іловайського котла», через що вважав себе дезертиром і ховався на Запоріжжі. Сирота, з рідних залишилися бабуся та дідусь.	9 липня 2016
Грициняк Петро Петрович	31 рік, Рівне (Дрогобицький район) Львівська область. Військовослужбовець (підрозділ не уточнено). Учасник	10 липня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	АТО.	орієнтовно
Гега Руслан Юрійович	<p>5 грудня 1984, Сквиря Київська область. Проживав у м. Фастів. Солдат, телефоніст 95-ї окремої аеромобільної бригади (Житомир). Шкільні роки пройшли у селищі Зелений Бір (Васильківський район). Навчався в Фастівському центрі професійно-технічної освіти, де здобув спеціальність газоелектрозварника. Працював на фермерському господарстві «Полісся» в с. Ставки (Фастівський район). Мобілізований у липні 2015 року. Залишилися дружина та 10-річний син.</p>	<p>10 липня 2016</p>
Гуртяк Юрій Олександрович (Псевдо «Тасць»)	<p>3 серпня 1985, Містки (Сватівський район) Луганська область. Проживав у м. Северодонецьк. Молодший лейтенант, розвідник 24-го окремого штурмового батальйону «Айдар» 10-ї ОГШБр. Закінчив Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля за спеціальністю інженера-механіка. Боець з тайського боксу, неодноразово брав участь у змаганнях міського, обласного, всеукраїнського рівня. До війни працював у сільському господарстві. На фронті з 2014 року, брав участь у боях в районі траси «Бахмутка». Один із засновників ГО «Спілка ветеранів бойових дій, ветеранів АТО та волонтерів «Безпека Волині». Залишилися батьки, сестра, брат, дружина та 4-річна донька.</p>	<p>11 липня 2016</p>
Комаров Ярослав Михайлович (Псевдо «Комарик»)	<p>3 січня 1984, Київ. Старший солдат, командир відділення саперного взводу 24-го окремого штурмового батальйону «Айдар» 10-ї ОГШБр. Служив сапером у миротворчій місії в Іраку. Учасник Революції Гідності. В батальйон прийшов добровольцем, служив снайпером, потім сапером у групі прикриття. Залишилися мати, дружина та 6-річна донька.</p>	<p>11 липня 2016</p>
Месеча Сергій Олександрович	<p>12 червня 1983, Жуки (Кобеляцький район)Полтавська область. Проживав у м. Кобеляки. Солдат, механік-водій БМП 53-ї окремої механізованої бригади (Северодонецьк). Закінчив Кобеляцький</p>	<p>12 липня 2016</p>

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	професійно-технічний ліцеї, де здобув спеціальність водія. Працював слюсарем на Кобеляцькому цукровому заводі та автослюсарем на СТО в Полтаві. Мобілізований 16 червня 2015 року. Залишився 7-річний син.	
Яценко Юрій Вікторович	19 травня 1981, Кременчук Полтавська область. Солдат 58-ї окремої мотопіхотної бригади (Суми). Служив за контрактом. Залишилась дружина та двоє дітей, 5-річний син і 8-річна донька.	12 липня 2016
Мамчій Станіслав Юрійович	15 вересня 1983, Чернівці. Солдат 1-ї роти 122-го окремого аеромобільного батальйону 81-ї ОАЕМБр. Закінчив професійно-технічне училище №9, працював на Чернівецькому заводі №70. Залишились батьки та двоє братів. Молодший брат також пішов на фронт добровольцем.	13 липня 2016
Петренко Віталій Петрович	Полковник Служби безпеки України. У 2014 році працював в Управлінні СБУ в Рівненській області на посаді заступника начальника управління – начальника відділу по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю. У серпні 2015 р. був переведений до м. Києва, звідти відбув до зони АТО. Указом Президента України від 23.08.2016 року №339/2016 нагороджений Орденом «За мужність» III ступеню (посмертно) ^[37] .	13 липня 2016
Дунаєвський Сергій Михайлович (Псевдо «Дуда»)	20 червня 1980, Студена Піщанський район Вінницька область. Солдат зенітно-артилерійського взводу 46-го окремого батальйону спецпризначення «Донбас Україна», в/ч пп В2612, 10-ї ОГШБр. Мобілізований 23 серпня 2015 року. Залишились батьки та брат.	14 липня 2016
Леонтюк Леонід Вікторович	1971, Махнівка (Козятинський район) Вінницька область. Молодший сержант, військовослужбовець 93-ї окремої механізованої бригади. Мобілізований 16 серпня 2014 року. Учасник бойових дій під Донецьком (Піски, район аеропорту). Через рік служби, у вересні 2015, був демобілізований. З 15 березня 2016 року повернувся до	15 липня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	своєї бригади на військову службу за контрактом. Залишилися дружина, син та донька.	
Потарайко Сергій Дмитрович (Псевдо «Мольфар»)	30 січня 1984, Чернівці. Розвідник 8-го окремого мотопіхотного батальйону «Поділля» 10-ї ОГШБр. Зареєстрований був у селі Плоска (Путильський район), але все життя прожив у Чернівцях. На фронт пішов, підписавши контракт на військову службу навесні 2016 року. Залишилися мати, брат, сестра та дружина.	15 липня 2016
Роговський Михайло Іванович	14 жовтня 1968, Вербиця (Жидачівський район) Львівська область. Старшина 17-ї окремої танкової бригади. В ранньому віці втратив матір, виховувався бабусею. Три роки служив на флоті. Працював у рідному селі. Пішов на фронт добровольцем 15 липня 2015 року. Учасник бойових дій в зоні АТО, останнім часом ніс службу в районі міста Попасна на Луганщині. Неодружений.	15 липня 2016
Рій Василь Іванович	20 липня 1967, Новий Витків Радехівський район Львівська область. Проживав у с. Йосипівка (Радехівський район). Військовослужбовець 2-го механізованого батальйону 53-ї окремої механізованої бригади (Северодонецьк). До мобілізації обіймав різні посади у ТОВ «Мебель-Сервіс». В зоні АТО був на посаді заступника начальника штабу військової частини А0796, Оперативне командування «Захід». Після демобілізації повернувся додому, згодом підписав контракт на подальшу військову службу. Залишилися дружина та двоє дітей, син і донька.	16 липня 2016
Губський Олексій Сергійович (Псевдо «Граната»)	17 грудня 1976, Виноградний Клин Генічеський район Херсонська область. Проживав у с. Радивонівка (Якимівський район) Запорізька область. Гранатометник 54-ї окремої механізованої бригади (Бахмут). До війни працював на баштанах. Мобілізований 17 серпня 2015 року, проходив службу в роті охорони Мелітопольського військкомату. За власним бажанням був переведений до 54-ї ОМБр та	17 липня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	вирушив на передову. Залишилися мати, дружина та донька 2005 р.н.	
Швець Олександр Олексійович	9 березня 1958, 58 років, Миколаїв (Львівська область). Мешкав у м. Золочів. Капітан, командир мінометної батареї 1-го механізованого батальйону 53-ї окремої механізованої бригади (Сєверодонецьк). Адвокат. Після закінчення юридичного факультету Львівського Державного Університету ім. Франка, працював юристконсультантом, а згодом — адвокатом. Пішов на фронт добровольцем. Залишилися дружина та троє дорослих дітей.	18 липня 2016
Грабчак Олег Вікторович	20 жовтня 1988, Липовець Вінницька область. Старший солдат 1-го механізованого батальйону 53-ї окремої механізованої бригади (Сєверодонецьк). Працював слюсарем у газовій конторі. Мобілізований 15 липня 2015 року. Залишилися батьки, сестра, брат та наречена.	18 липня 2016
Літовко Микола Валентинович	19 квітня 1976, Сєверодонецьк Луганська область. Солдат 1-го механізованого батальйону 53-ї окремої механізованої бригади (Сєверодонецьк). Закінчив ПТУ №101 в Сєверодонецьку. Був призваний за мобілізацією як доброволець. У квітні 2016 року демобілізувався, але вже 29 травня підписав контракт та повернувся до своєї бригади. Залишилися батько, дружина та син.	18 липня 2016
Вовченко Володимир Миколайович	19 жовтня 1980, Луганська область. З дитинства проживав у м. П'ятихатки Дніпропетровська область. Молодший лейтенант, заступник командира мінометної батареї 1-го механізованого батальйону 53-ї окремої механізованої бригади (Сєверодонецьк). Закінчив Криворізький педагогічний університет та став вчителем історії у Мар'янівській загально-освітній школі. Перед війною працював у мережі «АТБ». Мобілізований у березні 2014 року як доброволець, через рік підписав контракт на подальшу військову службу. Мати Володимира померла, поки він був на війні. Залишились	18 липня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
<p>Цірик Володимир Миколайович (Псевдо «Оса»)</p>	<p>дружина та однорічний син.</p> <p>13 червня 1993, Угтя Тячівський район Закарпатська область. Старший лейтенант, командир 9-ї роти 3-го батальйону 93-ї окремої механізованої бригади. Навчався в Мукачівському ліцеї з посиленою військово-фізичною підготовкою. В лютому 2015 року закінчив Національну академії Сухопутних військ імені гетьмана Сагайдачного у Львові (достроковий випуск), та вже навесні 2015 року 21-річний лейтенант потрапив на передову, у 93 ОМБр, і був призначений командиром роти. 10 місяців воював під Донецьком (Піски, район аеропорту). Командування називає його одним з найбільш перспективних і талановитих офіцерів бригади. Залишилася мати, у якої Володимир був єдиним сином.</p>	<p>18 липня 2016</p>
<p>Омельченко Роман Миколайович (Псевдо «Яша»)</p>	<p>26 грудня 1973, Лубни Полтавська область. Солдат, механік-водій БМП-2 93-ї окремої механізованої бригади. Мобілізований 2015 року. Залишилися батьки.</p>	<p>18 липня 2016</p>
<p>Вождєв Павло Олександрович</p>	<p>6 травня 1976. Мешкав у м. Керч АР Крим (до окупації). Старший сержант, командир протитанкового взводу 1-го окремого батальйону морської піхоти 36-ї окремої бригади морської піхоти (Миколаїв). Служив у Керченському батальйоні морської піхоти. Після окупації Криму російськими військами вийшов на материкову Україну та на початку АТО вирушив на фронт. Родина Павла проживає в Керчі.</p>	<p>18 липня 2016</p>
<p>Яхновський Олександр Вікторович</p>	<p>27 жовтня 1974, Мартиновичі Поліський район Київська область. Мешкав у м. Керч АР Крим (до окупації). Старший прапорщик, головний старшина 501-го окремого батальйону морської піхоти 36-ї окремої бригади морської піхоти (Миколаїв). 1978 року разом із батьками переїхав на Житомирщину, в село Скурати, Малинський район. Після закінчення</p>	<p>18 липня 2016</p>

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	школи два роки служив у прикордонних військах на Львівщині. 1994 року переїхав до міста Керч, працював інструктором по спорту в Національній гвардії, згодом продовжив військову службу в Керченському батальйоні морської піхоти. Після окупації Криму російськими військами вийшов на материкову Україну та на початку АТО вирушив на фронт, більше року воював на передовій. Одружений. Він так і не побачив свого онука, який народився в Керчі.	
Григорович Іван Станіславович (Псевдо «Богун»)	29 травня 1985, Кононча Канівський район Черкаська область. Мешкав у м. Канів. Старший солдат, старший навідник мінометного відділення мінометного взводу мінометної батареї 46-го окремого батальйону спецпризначення «Донбас Україна», в/ч пп В2612, 10-ї ОГШБр. Закінчив Національний Авіаційний Університет 2012 року. Призваний за мобілізацією. Залишилися мати й дружина.	21 липня 2016
Шадських Сергій Олексійович (Псевдо «Бульдог» / «Булька»)	14 лютого 1965, 51 рік, Гребінка Полтавська область. Проживав у м. Фастів Київська область. Молодший сержант, командир протитанкового взводу роти танкової підтримки 11-го окремого мотопіхотного батальйону «Київська Русь» 59-ї ОМПБр. Довгий час працював на залізниці машиністом пасажирських потягів, пізніше — в охоронній фірмі у Києві. На війні з вересня 2014 року, брав участь у боях в районі Донецького аеропорту. Після року на фронті залишився на військовій службі за контрактом. У квітні 2016 року підбив з ПТРК два «Урали» бойовиків з боєприпасами. Нагороджений кількома відзнаками. Одружений.	23 липня 2016
Матвієць Роман Михайлович (Псевдо «Матвій»)	27 років, Хорошів Білогірський район (Хмельницька область). Старшина, заступник командира групи спеціального призначення 8-го окремого полку спецпризначення (Хмельницький). У війську з 2008 року. Залишилися мати, дружина і 7-річний син.	23 липня 2016
Чунтул	8 грудня 1972, Чернівці. Старший солдат, оператор-	23

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Віталій Манолійович	радіотелефоніст розвідувально-спостережного відділення розвідувального взводу спостереження 54-го окремого розвідувального батальйону, в/ч пп В2803 (Новоград-Волинський). Працював у складі технічного персоналу в обласній лікарні швидкої допомоги. Мобілізований 14 серпня 2015 року. Неодружений. Залишилися батьки, в яких Віталій був єдиним сином.	липня 2016
Бессараб Костянтин Миколайович	1 квітня 1990, Красне (Тиврівський район) Вінницька область. Проживав у м. Одеса. Старший солдат 54-го окремого розвідувального батальйону (Новоград-Волинський). В рідному селі на Вінниччині мешкав до 7-річного віку. Мобілізований 14 серпня 2015 року. В Одесі залишилися батьки та молодший брат.	23 липня 2016
Ковальов В'ячеслав Ярославович	19 січня 1976, Бахмут Донецька область. Солдат 54-го окремого розвідувального батальйону (Новоград-Волинський). Виріс у багатодітній сім'ї. Разом зі своїм братом пішов на військову службу за контрактом наприкінці 2015 року. Неодружений, залишилися батько, брати, сестри та племінники.	23 липня 2016
Полохало Володимир Станіславович	17 червня 1985, Кривий Ріг Дніпропетровська область. Старший солдат, оператор-радіотелефоніст розвідувального взводу спостереження 54-го окремого розвідувального батальйону, в/ч пп В2803 (Новоград-Волинський). Пішов на військову службу добровольцем 14 серпня 2015 року. Залишилися мати й сестра.	23 липня 2016
Літвінов Віктор Іванович	1975, Сатанів Городоцький район (Хмельницька область). Старший солдат, кухар дивізіону 44-ї окремої артилерійської бригади (Тернопіль). Після демобілізації, згодом повернувся на фронт на службу за контрактом.	23 липня 2016
Мединський Ігор Олександрович	25 лютого 1987, Писарівка (Волочиський район)Хмельницька область. Військовослужбовці 13-го окремого мотопіхотного батальйону «Чернігів-1» 58-ї ОМГБр. Навчався у Волочиському промислово-аграрному професійному ліцеї. Працював на ВМЗ	23 липня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	«Мотор Січ», у ТОВ «Агробізнес» та ТОВ «Волочиськ агро». Мобілізований у липні 2015 року, після підготовки на полігоні у Старичах був відправлений в зону АТО.	
Василик Анатолій Васильович	29 травня 1994, Вишнівка (Снятинський район) Івано-Франківська область. Навідник гармати 10-ї окремої гірсько-штурмової бригади (Коломия). В лютому 2016 року пішов на військову службу за контрактом. Залишилися прийомні батьки та молодший брат.	23 липня 2016
Голуб Олег Володимирович	4 вересня 1985, Запоріжжя. Солдат, водій БТР 3-ї десантно-штурмової роти 122-го окремого аеромобільного батальйону 81-ї ОАЕМБр. Працював водієм на заводі «Кремнійполімер». Мобілізований 15 липня 2015 року. Залишилися батьки, брат, дружина та двоє дітей, донька 2010 р.н. і син 2012 р.н.	24 липня 2016
Арсієнко Руслан Леонідович	15 січня 1979, Вишгород Київська область. Старший сержант, гранатометник 122-го окремого аеромобільного батальйону 81-ї ОАЕМБр. Навчався в інтернаті. До війни працював автомеханіком. Мобілізований 12 серпня 2015 року. Залишилась дружина та дві доньки.	24 липня 2016
Гевко Руслан Петрович	12 липня 1980, Медин Підволочиський район Тернопільська область. Солдат 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади. Мобілізований на початку липня 2015 року. Залишилися батько та дві молодші сестри.	24 липня 2016
Гушленко Володимир Миколайович (Позивний «Сніг» / «Сніжок»)	24 вересня 1959, 56 років, Київ (Дніпровський район). Демобілізований доброволець, командир БТР 2-го батальйону спеціального призначення «Донбас» НГУ. Брав участь у боях в населених пунктах Логвинове, Вуглегірськ, Дебальцеве, Широкине. Під час ротації був ушпиталений до лікарні швидкої допомоги, де виявили рак. Після перенесеної операції став інвалідом I групи. Залишилися дружина, двоє дітей та четверо онуків.	24 липня 2016
Настасенко	11 жовтня 1981, Суми. Військовослужбовець 15-го	25

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Сергій Олександрович	окремого мотопіхотного батальйону «Суми» 58-ї ОМПБр. Ніс службу за контрактом, в зону АТО потрапив 30 червня 2016 року. Залишилася дружина та двоє неповнолітніх дітей, син і донька.	липня 2016
Пономаренко Сергій	45 років, Нікополь Дніпропетровська область. Проживав у м. Київ. Командир мінометного розрахунку роти вогневої підтримки 34-го окремого мотопіхотного батальйону «Батьківщина» 57-ї ОМПБр (Кропивницький). Займався велоспортом, був у складі збірної СРСР, брав участь у міжнародних змаганнях (Джиро д'Італія, Тур де Франс). Майстер спорту. Мобілізований у липні 2015 року, в подальшому ніс службу за контрактом, воював у Зайцевому під Горлівкою. Залишилися донька від першого шлюбу та вагітна дружина.	25 липня 2016
Колесник Сергій Сергійович	23 липня 1992, Соколівське Кіровоградський район Кіровоградська область. Проживав у м. Кропивницький. Солдат, гранатометник 1 відділення 2 взводу 9 механізованої роти 3 механізованого батальйону 30-ї окремої механізованої бригади, в/ч пп В2731 (Новоград-Волинський). Після проходження строкової служби підписав контракт та 22 червня 2016 року відбув до зони АТО. Залишилися дружина і 3-річний син.	25 липня 2016
Титаренко Олексій Георгійович	25 березня 1986, Рубіжне Луганська область. Проживав у с. Новокраснянка Кременський район. Солдат 54-ї окремої механізованої бригади (Бахмут). Мобілізований у вересні 2015 року.	27 липня 2016
Кушнір Ігор Леонідович	4 квітня 1980, Мечиславка Благовіщенський район Кіровоградська область. Солдат 2-го механізованого батальйону 53-ї окремої механізованої бригади (Северодонецьк). Працював різноробочим у місцевого фермера. Мобілізований 7 червня 2015 року. Неодружений, залишилися мати, двоє братів та сестра.	27 липня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Савченко Віктор Анатолійович	1974, Новопоплавка (Великоолександрівський район)Херсонська область. Солдат 56-ї окремої мотопіхотної бригади (Мирне).	27 липня 2016
Юсубов Руслан Бакірович	23 грудня 1974, Вигода (Біляївський район) Одеська область. Мешкав в с. Слободище (Бердичівський район) Житомирська область. Військовослужбовець 53-ї окремої механізованої бригади (Северодонецьк). У ранньому віці залишився без матері. Проходив строкову службу у 95-й аеромобільній бригаді. З 2009 року оселився на Житомирщині, в селі Слободище, куди раніше приїздив у справах. Працював на фермі, тракторному стані. Мобілізований у липні 2015 року. Залишилася цивільна дружина з донькою.	29 липня 2016
	Військовослужбовець ЗСУ (підрозділ не уточнено).	29 липня 2016
Безейко Олег Васильович	45 років, Полонне Хмельницька область. Старшина, військовослужбовець ЗСУ (підрозділ не уточнено). Мобілізований влітку 2015 року.	29 липня 2016 орієнтовно
Величко Олег Вікторович	Бригадирівка (Ізюмський район) Харківська область. Молодший сержант, військовослужбовець ЗСУ (підрозділ не уточнено). Мобілізований влітку 2015 року. Залишилася дружина та двоє дітей.	30 липня 2016 орієнтовно
Коваль Юрій Геннадійович (Позивний «Директор»)	2 серпня 1960, 55 років, Борисівка (Приморський район) Запорізька область. Мешкав у Бердянську. Командир бронемашини, боєць роти ОУН 93-ї окремої механізованої бригади. На фронт пішов добровольцем 2014 року, у складі патрульної роти МВС «Берда» захищав Широкине. Згодом перейшов до підрозділу ОУН, який увійшов до складу 93 ОМБр. Обороняв Піски та шахту Бутівка. Був двічі поранений у боях. 2015 року на місцевих виборах балотувався від РПЛ до Бердянської міської ради (округ №25) ^[87] . Залишилася дружина та діти.	30 липня 2016
Козлітін	53 роки, Калинівка Вінницька область.	30

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Валерій (Позивний «Папай»)	Військовослужбовець роти матеріального забезпечення 46-го окремого батальйону спецпризначення «Донбас Україна» 10-ї ОГШБр. Мобілізований у 2015 році, навесні 2016 підписав контракт на подальшу військову службу. Учасник АТО, воював під Горлівкою, Кримським та Мар'їнкою. Залишилося двоє дітей.	липня 2016
Маслянка Віталій Іванович	23 лютого 1972, Піщане (Сумська міська рада) Сумська область. Мешкав в АР Крим. Сержант, військовослужбовець 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади. Свого часу лужив на Кавказі та у Середній Азії. У 2014 році працював на хімічному заводі в Криму, після окупації півострова російськими військами повернувся на Сумщину та навесні 2014 року добровольцем пішов у 15-й БТО «Суми». У квітні 2015 демобілізувався, а у липні 2015 знову пішов на фронт у складі 128-ї бригади. Розлучений. Залишилися батьки, 23-річна донька та брат, який служив разом із Віталієм.	31 липня 2016
Ткачук Юрій Іванович	48 років, Костопіль Рівненська область. Підполковник, заступник начальника Центру забезпечення реалізації договорів про скорочення озброєнь (Львів). Закінчив Київське вище танкове інженерне училище та Військову академію (м. Київ). У ЗС України з 1992 року. Нагороджений медалями та відзнаками. Протягом 2015—2016 років виконував службові завдання у зоні проведення АТО. Залишилася дружина та донька.	31 липня 2016
Алексєєв Сергій	41 рік, Краснопавлівка Лозівський район Харківська область. Розвідник 92-ї окремої механізованої бригади (Башкирівка). Проходив службу в зоні проведення АТО протягом року. Залишились мати, брат та вітчим.	31 липня 2016
Нечипоренко Роман Володимирович	14 липня 1978, Лубни Полтавська область. Прапорщик, військовослужбовець 58-ї окремої мотопіхотної бригади (Суми). 2002 року закінчив Лубенський лісотехнічний коледж, але вирішив стати військовим.	1 серпня 2016 орієнтовно

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	Протягом 15 років проходив військову службу у в/ч А2975 (3097-ма база технічних засобів служби пального) в Лубнах. Брав участь в миротворчій місії ООН в Сьєрра-Леоне. Останній рік служив у 58 ОМБр. Залишилися мати, дружина та двоє дітей.	
Шестопал Віталій	45 років, Михайлівка (Тулчинський район) Вінницька область. Військовослужбовець 90-го окремого аеромобільного батальйону «Житомир» 81-ї ОАЕМБр. Мобілізований в липні 2015 року. У складі 90-го батальйону ніс службу на Донеччині, згодом продовжив військову службу на півдні України.	1 серпня 2016
Коваленко Ігор Миколайович (Позивний «Грін»)	1972, Обухів Київська область. Військовослужбовець 11-го окремого мотопіхотного батальйону 59-ї ОМПБр. Мобілізований 2014 року, як доброволець. Учасник АТО. Залишилися мати, брат та 11-річний син.	2 серпня 2016
Барашенко Юрій Петрович	2 травня 1966, 50 років, Шумилів Бершадський район Вінницька область. Проживав у с. Маньківка (Бершадський район). Капітан, командир мотопіхотної роти 9-го окремого мотопіхотного батальйону 59-ї ОМПБр, в/ч пп В4050 (Гайсин). До війни працював вчителем фізкультури та військової підготовки Красносільської загальноосвітньої школи. Займався спортом, брав участь у змаганнях з футболу в складі районної команди. Мобілізований у квітні 2015 року. Залишилися батьки, дружина та двоє дітей, донька 1989 р.н. і син 2000 р.н.	3 серпня 2016
Карпузов Андрій	1992, Чернігів. Демобілізований військовослужбовець ЗСУ (підрозділ не уточнено). Працював водієм. З березня 2014 по березень 2015 року проходив службу в ЗСУ за мобілізацією. Учасник бойових дій в зоні АТО. Залишилися батько, брат, дружина.	3 серпня 2016
Защик Віктор Васильович (Псевдо)	2 серпня 1967, Межиріч (Острозький район) Рівненська область. Проживав у Нетішині Хмельницька область. Боєць Української добровольчої армії. Був членом	4 серпня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
«Шульга»)	нетішинського осередку «Правого сектору». На фронті з грудня 2014 року, у складі 5-го окремого батальйону ДУК «Правий сектор» захищав Донецький аеропорт і Піски. Залишилася дружина та двоє синів, 20 і 16 років. Старший син також захищає Батьківщину в зоні АТО.	
Подобій Віктор	47 років, проживав в смт Катеринопіль Черкаська область. Старший лейтенант мотопіхотної бригади ЗСУ (в/ч не уточнено, ймовірно, 59-та ОМПБр). Закінчив військове училище і, відслуживши в ЗСУ, звільнився в запас. Призваний за мобілізацією. Залишилася цивільна дружина та дві доньки, які мешкають в Донецькій області.	5 серпня 2016
Садовничий Євген Валентинович (Позивний «Бармен»)	10 вересня 1992, Рокитне (Кременчуцький район)Полтавська область. Проживав у м. Кам'янськеДніпропетровська область. Молодший сержант, сержант роти з матеріального забезпечення 9-ї роти 3-го батальйону 93-ї окремої механізованої бригади. У два роки залишився без батьків, його з братом виховували дідусь з бабусею. Навчався у Вищому професійному училищі №7 в Кременчуці за спеціальністю «маляр-штукатур». Згодом обрав професію бармена, поїхав до Києва, де працював в ресторані. У червні 2015 року, пішов на військову службу за контрактом, обороняв Піски в районі Донецького аеропорту. Залишилися старший брат і бабуся.	6 серпня 2016
Демуренко Дмитро Сергійович (Позивний «Мультик»)	18 липня 1994, СтаромлинівкаВеликоновосілівський район Донецька область. Мешкав в смт Велика Новосілка. Молодший сержант, заступник командира бойової машини — навідник-оператор 9-ї роти 3-го батальйону 93-ї окремої механізованої бригади. 2012 року переїхав до райцентру. Закінчив місцевий професійний ліцей. На фронті з 2014 року, служив за контрактом кулеметником у 1-му батальйоні 93 ОМБр. Під час боїв за Іловайськ, був захоплений в полон, звільнений 21 вересня 2014 року разом з 27 іншими бійцями. Після лікування у шпиталі, знову повернувся на	6 серпня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	фронт. Під час відпустки поїхав до Харкова та вступив на заочну форму навчання факультету післядипломної освіти у Харківському національному університеті Повітряних сил імені Кожедуба. Залишилися батьки та четверо молодших братів.	
Кириченко Тарас Володимирович (Позивний «Тарік»)	26 листопада 1977, Дніпро. Молодший сержант, т.в.о. командира взводу 9-ї роти 3-го батальйону 93-ї окремої механізованої бригади. 1997 року закінчив механіко-металургійний технікум. Інженер і менеджер. Прийшов до військкомату добровольцем, мобілізований на початку 2015 року, захищав Піски, після демобілізації підписав контракт і повернувся на передову. Залишилася мати.	6 серпня 2016
Небожак Сергій Дмитрович (Позивний «Француз»)	4 вересня 1965, 50 років, Павлівка (Іллінецький район) Вінницька область. Старший солдат, старший механік-водій механізованої роти 30-ї окремої механізованої бригади. Мобілізований 4 лютого 2015 року. Після демобілізації проходив реабілітацію в санаторії. 15 липня 2016 підписав контракт на військову службу з Гайсинською військовою частиною (ймовірно, 59 ОМПБр) і повернувся в рідну 30-ту ОМБр. Залишилися мати, дружина та двоє синів, 14 і 7 років, і старший син від першого шлюбу.	8 серпня 2016
Простяков Сергій Сергійович	15 січня 1982, Миколаїв. Матрос, водій десантно-штурмового відділення десантно-штурмового батальйону 36-ї окремої бригади морської піхоти (Миколаїв). Працював на консервному заводі «Вікторія». Мобілізований 9 липня 2015 року як доброволець. Залишилися батьки та молодший брат.	8 серпня 2016
Казарін Владислав Вадимович (Позивний «Розписний»)	28 вересня 1994, Покровськ Донецька область. Солдат, сапер 1-ї штурмової роти «Вовки Подільянина» (ДУК ПС) 1-го батальйону 54-ї окремої механізованої бригади. Навчався у Донецькому національному університеті. Один з організаторів руху «Громадський актив Красноармійська». Коли почалися бойові дії у 2014 році,	10 серпня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	<p>у 19-річному віці пішов добровольцем на фронт. Переходив у різні підрозділи, щоб завжди залишатись на передовій. Влада як свого бойового побратима згадують бійці «Дніпро-1», батальйону ОУН, 8-го батальйону «Аратта» ДУК ПС. Воював у Пісках та Донецькому аеропорту, під Широкиним, на шахті «Бутівка» та на «світлодарській дузі». Активно вів свої сторінки у Facebook та Twitter, робив багато фото з фронту. Щойно був зарахований на юридичний факультет Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара, у майбутньому хотів поєднати цей фах із військовою кар'єрою.</p>	
<p>Качалуба Максим Романович</p>	<p>29 років, Романове Село Збаразький район Тернопільська область. Військовослужбовець 3-ї роти спецпризначення «Золоті Ворота» полку поліції особливого призначення «Київ». Закінчив комерційний коледж, відслужив в армії. Працював на київському підприємстві «БРВ Київ» експедитором. Активний учасник Революції Гідності. В липні 2014 року пішов добровольцем захищати Україну, з серпня 2014 воював на Луганщині у складі батальйону «Золоті Ворота». Залишилися батьки та молодший брат.</p>	<p>10 серпня 2016</p>
<p>Шелепун Олександр Миколайович</p>	<p>8 березня 1971, Богатир (Погребищенський район). Проживав у с. Морозівка (Погребищенський район) Вінницька область та у м. Іллінці. Старшина І статті, водій протитанкового відділення протитанково-кулеметного взводу 1-ї мотопіхотної роти 9-го окремого мотопіхотного батальйону, в/ч пп В2248, 59-ї ОМПБр. 1989 року закінчив Погребищенське ПТУ-42. З 1989 по 1992 рік служив у морфлоті в Калінінграді, потім біля Литви на підводному човні. Працював у київській міліції, пізніше у ВПУ-42 в місті Погребище майстром з водіння. Останнім часом мешкав з дружиною в Іллінцях. Призваний на військову службу за контрактом 31 травня 2016 року. Залишилися мати, дружина та чотири доньки від попередніх шлюбів.</p>	<p>11 серпня 2016</p>

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
<p>Петренко Анатолій Сергійович</p>	<p>19 червня 1987, Суми. Майор, військовослужбовець 21-ї окремої бригади охорони громадського порядку Центрального ОТО Національної гвардії України, в/ч 3011. Мобілізований у 2014 році. Залишилась дружина, та дворічна донька.</p>	<p>12 серпня 2016</p>
<p>Романенко Дмитро Васильович</p>	<p>25 листопада 1978, Київ. Солдат, водій-кулеметник 1-го взводу 2-ї роти 9-го окремого мотопіхотного батальйону 59-ї ОМПБр. Мобілізований 27 липня 2015 року.</p>	<p>13 серпня 2016</p>
<p>Шумак Максим Васильович</p>	<p>2 жовтня 1991, Токмак Запорізька область. Солдат 53-ї окремої механізованої бригади (Северодонецьк). Мобілізований 7 липня 2015 року.</p>	<p>13 серпня 2016</p>
<p>Лесняк Денис Ігорович</p>	<p>18 грудня 1979, Полтава. Майор, начальник ППО 10-ї окремої гірсько-штурмової бригади. Кадровий військовий. Пройшов бої під Дебальцевим у складі 128-ї ОГПБр, де служив командиром батареї ракетно-артилерійського дивізіону. Один з офіцерів, які 2015 року «з нуля» створили 10-ту ОГШБр. Залишилися батьки, дружина та троє дітей.</p>	<p>16 серпня 2016</p>
<p>Нестеренко Віктор Григорович</p>	<p>1954, 62 роки, мешкав у м. Бердянськ Запорізька область. Волонтер, майстер з ремонту озброєння 56-ї окремої мотопіхотної бригади (Мирне). Після звільнення зі ЗС України на пенсію, з початком війни на сході України, вирішив, що його досвід стане в нагоді в зоні бойових дій та повернувся до війська як волонтер.</p>	<p>16 серпня 2016</p>
<p>Фарима Михайло Васильович</p>	<p>22 липня 1971, Доброгостів Дрогобицький район Львівська область. Демобілізований військовослужбовець (підрозділ не уточнено). Мав сільськогосподарську професію. Активний учасник Революції Гідності. У вересні 2014 року пішов добровольцем на фронт. Демобілізувався у вересні 2015 й одразу ж розпочав активну громадську діяльність. Голова громадської організації учасників АТО</p>	<p>16 серпня 2016</p>

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	«Вартові Прикарпаття». Розпочав роботу зі створення охоронної фірми для працевлаштування учасників АТО.	
Ковальчук Сергій Петрович	17 серпня 1973, Кельменці Чернівецька область. Молодший сержант, командир відділення ГСАБатр 122-го окремого аеромобільного батальйону 81-ї ОАЕМБр. Працював газозварювальником у приватного підприємця. Призваний за мобілізацією 27 січня 2015 року, по закінченні терміну уклав контракт на подальшу службу. Залишилися мати, дружина та четверо дітей, три доньки й син (1998, 2001, 2004 та 2008 р.н.).	17 серпня 2016
Ковтун Олександр Костянтинович	27 квітня 1979, Черевки (Миргородський район)Полтавська область. Старшина, заступник командира взводу роти вогневої підтримки 3-го батальйону 25-ї окремої аеромобільної бригади. Працював у приватному підприємстві «Ладабудсервіс» бригадиром у будівельній бригаді. У листопаді 2014 року підписав контракт на військову службу та взимку вирушив на фронт. Залишилися мати та молодший брат, який теж воював.	17 серпня 2016
Гребенкін Олександр Олександрович	17 серпня 1992, Хрестівка Чаплинський районХерсонська область. Солдат, гранатометник зенітно-кулеметного відділення ЗСУ (підрозділ не уточнено). У листопаді 2011 року був призваний на строкову військову службу, яку проходив у Криму. З 2013 року служив за контрактом. Після окупації півострова з квітня 2014 року ніс службу за контрактом у військовій частині в Скадовську. Проїшов чотири ротації в зону АТО.	17 серпня 2016
Колосовський Микола Миколайович	10 листопада 1977, Слов'янськ Донецька область. Старший сержант, механік-водій БМП-1 54-ї окремої механізованої бригади (Бахмут). В ранньому віці втратив матір, виховувався батьком. Мобілізований у вересні 2015 року. Залишилися батько та неповнолітній син. Місцеві мешканці в коментарях повідомляють, що брат Миколи під час окупації Слов'янська долучився до	18 серпня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	ополченців під керівництвом російського терориста Гірка.	
Долженко Михайло Олександрович	24 квітня 1989, мешкав у м. Алчевськ Луганська область. Солдат, військовослужбовець ЗСУ (підрозділ не уточнено). Закінчив Луганський національний університет імені Тараса Шевченка, працював вчителем хімії. Влітку 2016 підписав контракт на військову службу в ЗСУ й поїхав в зону АТО захищати рідну землю. Залишились батьки.	18 серпня 2016
Хоптяр Сергій Вікторович	27 травня 1996, Соколівка (Ярмолинецький район)Хмельницька область. Старший солдат, заступник командира взводу 53-ї окремої механізованої бригади (Сєверодонецьк). Закінчив Ярмолинецький професійний ліцей. У липні 2014 року був призваний на строкову службу, але вирішив одразу підписати контракт та через два місяці після підготовки поїхав на фронт.	19 серпня 2016
Мельничук Володимир Данилович	40 років, Сураж Шумський район Тернопільська область. Старший лейтенант, командир артилерійського реактивного взводу 27-ї окремої реактивної артилерійської бригади. Призваний за мобілізацією, згодом підписав контракт на військову службу. Залишилася дружина та двоє дітей.	19 серпня 2016
Шевчук Володимир Віталійович	22 лютого 1967, Шепетівка Хмельницька область. Молодший сержант, навідник-оператор БМП-2 6-ї штурмової роти 93-ї окремої механізованої бригади. Займався різьбярством церковних іконостасів, працював будівельником. На фронт пішов добровольцем, з вересня по листопад 2014 року воював у складі батальйону «Донбас». В листопаді 2014 підписав контракт на службу в 93-й ОМБр. Учасник оборони Донецького аеропорту. Залишилася дружина та двоє дітей, син і донька-першокласниця.	19 серпня 2016
Витишин Володимир	1989, проживав у м. Хмельницький. Волонтер-медик. Працював у зоні АТО в команді волонтерів екстреної	21 серпня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
(Позивний «Добриня»)	медичної служби ASAP RESCUE («Хоттабич»), 2015 року рятував поранених в районі Донецького аеропорту, Дебальцевого, Попасної. Голова Благодійного фонду «Центр «Добриня», що належить до волонтерського руху «Хмельницький Армія SOS». Останнім часом займався створенням центру реабілітації воїнів АТО та будівництвом центру реабілітації дітей з ДЦП в Хмельницькому. Залишилася дружина та однорічний син.	
Дереш Олександр Васильович	16 серпня 1974, Львів. Молодший лейтенант, командир взводу — старший офіцер батареї, т.в.о. командира 5-ї гарматної артилерійської батареї 2-го гарматного артилерійського дивізіону 44-ї окремої артилерійської бригади, в/ч пп В1428. Служив у Прикордонних військах. Мав дві вищі освіти, 1997 року закінчив Український державний лісотехнічний університет, 2005 року закінчив правничий факультет ЛНУ ім.І.Франка. Працював за фахом юриста. Активний учасник Революції Гідності. До війська пішов солдатом-добровольцем 4 вересня 2014 року, після демобілізації підписав контракт на військову службу в 44 бригаді. Нагороджений Почесною відзнакою бригади. 2016 року пройшов курс підготовки офіцерів в Національній академії сухопутних військ імені гетьмана П.Сагайдачного. Залишилася дружина та двоє дітей, 15-річна донька і 10-річний син.	22 серпня 2016
Ільчишин Олександр Михайлович	20 червня 1989, Мена Чернігівська область. Військовослужбовець 41-го батальйону територіальної оборони «Чернігів-2» (з осені 2014 — 41-й ОМПБ). На фронт пішов у березні 2014 року. Брав участь у боях за Слов'янськ, Красний Лиман та Попасну. Залишилася мати.	23 серпня 2016
Дьяченко Олег Миколайович	8 травня 1975, Васильків Київська область. Старший лейтенант, військовослужбовець 15-го окремого гірсько-піхотного батальйону 128-ї ОГПБр. Боець «Легіону Свободи». З 1992 по 1997 рік служив у Повітряних	24 серпня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
(Позивний «Зайка»)	силах. 1995 року закінчив Київський інститут Військово-Повітряних Сил. Був інженером-механіком, мав спеціальність «спеціаліст із авіаційного озброєння» та звання старшого лейтенанта. Приватний підприємець. Член Васильківської міської організації ВО «Свобода» з 2012 року. На фронт пішов добровольцем. Залишилася дружина та донька 2005 р.н.	
Володько Максим Миколайович	Очаків Миколаївська область. Сержант. За повідомленням Миколаївської ОДА, військовослужбовець 10-ї артилерійської бригади (?).	24 серпня 2016
Ключка Віталій Володимирович (Позивний «Колючий»)	3 листопада 1976, Тошківка Попаснянський район Луганська область. Старший сержант, головний сержант взводу охорони 46-го окремого батальйону спецпризначення «Донбас Україна» 10-ї ОГШБр.	25 серпня 2016
Шелудько Володимир Олександрович (Позивний «Карась»)	9 серпня 1986, Новий Розділ Львівська область. Доброволець 8-го окремого батальйону «Аратта» Української добровольчої армії. Закінчив Національний університет «Львівська політехніка», фахівець з управління газотурбінними станціями. До війни працював за спеціальністю. Залишилися батьки.	26 серпня 2016
Лавренчук Олександр (Позивний «Француз»)	Комарівка (Бродівський район) Львівська область. Молодший сержант, заступник командира БМП — навідник-оператор 2-го батальйону 24-ї окремої механізованої бригади (Яворів). Мобілізований влітку 2014 року до 17-ї танкової бригади, за три місяці до демобілізації був переведений до 54-ї ОМБр. В зоні АТО ніс службу з 30 жовтня 2014 до 17 вересня 2015 року. В березні 2016 року підписав контракт, після навчання у 184-му навчальному центрі (Старичі) в складі 24-ї ОМБр ніс службу в районі с. Кримське на Луганщині, з кінця березня до 22 червня 2016. Після виведення підрозділу із зони бойових дій прибув на подальше несення служби на полігон Міжнародного центру миротворчості та	27 серпня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	безпеки у Старичі. Неодружений.	
Вознюк Сергій Віталійович	5 листопада 1961, 54 роки, Кам'янка-Бузька Львівська область. Проживав у с. Новий Витків Радехівський район. Молодший сержант, військовослужбовець 53-ї окремої механізованої бригади. Навчався в Добротвірському СПТУ за спеціальністю електрозварювальник. Після строкової армійської служби, у 1984 році розпочав свою трудову діяльність в м. Кам'янка-Бузька, а з 1985 року працював на Радехівщині. Мобілізований 13 серпня 2015 року. Залишилися батьки, дружина, діти та внуки.	27 серпня 2016
Попович Олег Петрович	6 грудня 1983, Лютівка (Золочівський район) Харківська область. Проживав у м. Харків. Солдат, оператор протитанкового відділення протитанкового взводу 1-го механізованого батальйону 54-ї окремої механізованої бригади (Бахмут). Мобілізований у січні 2015 року. В квітні 2016 демобілізувався, а вже у травні підписав контракт на службу в ЗСУ. Залишилися мати та старший брат	27 серпня 2016
Івченко Василь Васильович	20 років, Папужинці Тальнівський район Черкаська область. Солдат, командир ЗУ-23 54-ї окремої механізованої бригади (Бахмут). Грав у папужинській футбольній команді «Славутич». Вчився у м. Ватутіне. В березні 2016 року підписав контракт на військову службу. Проходив підготовку Навчальному центрі «Десна», де його хотіли залишити інструктором, але Василь вирішив їхати на передову. Незабаром мав поїхати до Німеччини на військові навчання сержантів. Залишилися дружина, мати та вітчим.	28 серпня 2016
Агенія Сергій	26 років, Слобідка Кодимський район Одеська область. Старший солдат, снайпер десантно-штурмового взводу 3-го окремого аеромобільного батальйону «Фенікс» 79-ї ОДШБр. Сирота. Призваний за мобілізацією влітку 2015 року. Учасник бойових дій в зоні АТО.	28 серпня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Васюк Олександр Павлович	29 серпня 1965, 50 років, Рівне. Старший солдат, гарматник 54-ї окремої механізованої бригади (Бахмут). Мобілізований у липні 2015 року як доброволець, на той час його брат теж був на фронті. Залишились дружина та 20-річний син.	28 серпня 2016
Кравченко Олег Вікторович (Позивний «Тихон»)	27 березня 1977, Покров Дніпропетровська область. Військовослужбовець 1-ї мотопіхотної роти 21-го окремого мотопіхотного батальйону «Сармат», в/ч пп В2604, 56-ї ОМПБр. Закінчив професійно-технічне училище, працював електрослюсарем черговим і з ремонту обладнання в електромеханічному цеху ПАТ «ОГЗК». Мобілізований 30 липня 2015 року. Залишилася дружина та 12-річний син.	29 серпня 2016
Лепехін Андрій Олексійович (Позивний «Пастир»)	51 рік, Кривий Ріг Дніпропетровська область. Водій 2-ї роти 5-го батальйону Добровольчого українського корпусу «Правий сектор», під час дислокації підрозділу в с. Піски у 2014-2015 роках. 18 січня 2015 дістав важке поранення в Пісках. Після повернення з фронту і лікування шукав роботу в Києві, збирав документи для оформлення статусу інваліда війни.	29 серпня 2016
Ворошило Євгеній Іванович (Позивний «Джек»)	29 квітня 1981, Кам'янське Дніпропетровська область. Проживав у м. Дніпро. Доброволець, командир взводу 1-ї окремої штурмової роти Добровольчого українського корпусу «Правий сектор». Один з найкращих штурмовиків ДУК. Закінчив Хмельницьке професійно-технічне училище за спеціальністю столяр-тесляр. Працював в охоронній фірмі, супроводжував вантажі за кордон. Займався спортом. П'ять років прослужив у складі миротворчих сил в Іраку. З перших днів війни воював у складі батальйону ОУН, згодом перейшов до ДУК. Залишилися мати і брат.	30 серпня 2016
Каплун Олександр Петрович	10 травня 1977, Богданівка (Знам'янський район) Кіровоградська область. Старший солдат, старший навідник гармати 56-ї окремої мотопіхотної бригади (Мирне). Після строкової військової служби, з	30 серпня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	1997 року працював в ДП «Чорноліське лісове господарство», спочатку охоронцем, а з 2001 року — верстатником деревообробних верстатів цеху переробки деревини. Мобілізований 9 липня 2015 року. Залишилися дружина та двоє дітей, донька і син.	
Жулинський Микола Володимирович (Позивний «Маус»)	9 липня 1991, Тягун Іллінецький район Вінницька область. Старший солдат, механік-водій розвідувального відділення розвідувального взводу розвідувальної роти 131-го окремого розвідувального батальйону (курінь УНСО). Батьки померли, коли Микола ще був школярем. До війни працював трактористом. У війську з весни 2016 року, військовослужбовець за контрактом. Неодружений, залишилася сестра.	30 серпня 2015
Герасимчук Андрій Юрійович	23 лютого 1996, 20 років, Луцьк Волинська область. Боєць-доброволець роти патрульної служби міліції особливого призначення «Торнадо» (до її розформування у 2015 році). Навчався у Луцькому вищому професійному училищі №9. В 17 років став активним учасником луцького Євромайдану, потім брав участь у протестах в Києві, був членом бойової одиниці Майдану «Нарнія». Під час протистоянь на Майдані був двічі поранений, лікувався в Польщі. Ще будучи неповнолітнім пішов на фронт у складі «Торнадо», спочатку неофіційно, а згодом отримав статус учасника АТО.	30 серпня 2016
	Кропивницький Кіровоградська область. Військовослужбовець 22-го окремого мотопіхотного батальйону 92-ї ОМБр.	31 серпня 2016
Шемуровський Владислав Віталійович (Позивний «Маестро»)	23 серпня 1993, Радивилів Рівненська область. Боєць 8-го окремого батальйону «Аратта» Української добровольчої армії. Активний учасник Революції Гідності. Брав активну участь в громадянській блокаді Криму у складі «Правого сектору».	31 серпня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Власюк Роман Вікторович	30 вересня 1994, Славута Хмельницька область. Сержант, командир відділення — командир машини розвідувального взводу спостереження та технічних засобів розвідки розвідувальної роти 30-ї окремої механізованої бригади. Здобув професію електрогазозварювальника у місцевому професійному ліцеї. Призваний до лав ЗСУ 23 квітня 2014 року, в подальшому уклав контракт на продовження військової служби. Залишилися батьки і молодший брат.	31 серпня 2016
Качур Олександр Миколайович	20 вересня 1976, Черкаси. Солдат 34-го окремого мотопіхотного батальйону «Батьківщина» 57-ї ОМПБр (Кропивницький). Мобілізований у серпні 2015 року. Учасник АТО. Залишилися батьки, двоє братів, дружина та двоє синів, 16 і 5 років.	2 вересня 2016
Шевченко (Манько) Микола Романович	19 грудня 1983, Зеленче (Теребовлянський район) Тернопільська область. Солдат, номер обслуги артилерійської батареї 44-ї окремої артилерійської бригади (Тернопіль). Кілька років був в Італії на заробітках. Мобілізований у 2015 році, служив в зоні АТО 8 місяців до грудня 2015, після демобілізації повернувся додому, а у травні 2016 підписав контракт на подальшу військову службу. Залишилися мати, старша сестра, 11-річний син.	2 вересня 2016
Черновський Віталій Васильович	5 грудня 1970, Чудей Сторожинецький район Чернівецька область. Майор запасу, заступник командира протитанкового дивізіону по роботі з особовим складом 44-ї окремої артилерійської бригади (Тернопіль). У 1988-1992 роках навчався у військовому училищі. Проходив військову службу на посадах офіцерсько-командного складу в 66-й механізованій бригаді м. Чернівці. Якийсь час працював на будівництві. Мобілізований у вересні 2014 року, в подальшому підписав річний контракт. 12 серпня 2016 року, по закінченні контракту, повернувся додому. Залишилась донька, три сестри та четверо братів.	2 вересня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
<p>Заболотний Микола Петрович</p>	<p>28 січня 1972, Мовчани (Жмеринський район)Вінницька область. Старшина, військовослужбовець 53-ї окремої механізованої бригади (Северодонецьк). Строкову службу проходив на флоті в Севастополі. Працював на різних посадах у місцевому господарстві. Мобілізований 17 серпня 2015 року. З 1 квітня 2016 перебував у зоні АТО. Залишилися мати, дві старші сестри, цивільна дружина, 19-річна донька та внук, який народився наступного дня після смерті Миколи.</p>	<p>2 вересня 2016</p>
<p>Слободюк Ярослав Євгенович</p>	<p>21 серпня 1963, 53 роки, Забужжя (Сокальський район) Львівська область. Військовослужбовець 93-ї окремої механізованої бригади. Підприємець, директор ПП «Лев-С».</p>	<p>3 вересня 2016 орієнтовно</p>
<p>Мединський Олег Костянтинович (Позивний «Усатий»)</p>	<p>6 червня 1968, Іллінка (Біляївський район) Одеська область. Проживав з сім'єю в м. Очаків. Капітан 3 рангу, заступник командира по роботі з особовим складом 73-го морського центру спеціальних операцій, в/ч А1594 (Очаків). Після багаторічної служби у морському спецназі звільнився в запас. 2006 року заснував Військово-патріотичний спортивний клуб «Майський» в Очакові, займався спортивно-патріотичним вихованням молоді, був президентом клубу і тренером з кіокушин-кан карате (чорний пояс, II дан). З початком бойових дій на Сході, поновився на службі, і з 2014 року перебував у зоні АТО. З липня 2015 року за бойові заслуги нагороджений орденом «За мужність» III ступеня. Залишилися дружина, троє дітей та двоє онуків.</p>	<p>5 вересня 2015</p>
<p>Кравченко Олександр</p>	<p>2 квітня 1996, Тесів Острозький район Рівненська область. Солдат, старший навідник гаубичного самохідно-артилерійського дивізіону (підрозділ не уточнено). Призваний у травні 2016 року. Залишилися батьки та молодший брат.</p>	<p>5 вересня 2016</p>
<p>Дудкевич Петро Феодосійович</p>	<p>30 червня 1965, Сергіївка (Горохівський район)Волинська область. Проживав у с. ГорінчовоХустський район Закарпатська область.</p>	<p>6 вересня 2016</p>

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	<p>Військовослужбовець 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади. Працював на екскаваторах та гусеничних тракторах, згодом перейшов до приватного підприємця на пилораму. Мобілізований 14 липня 2015 року. Починав службу у складі 53-ї ОМБр в Северодонецьку, а у серпні 2016 його перевели до Костянтинівки на чергування на блокпостах. Залишилися мати, брат, дружина та троє дітей, — дві доньки і син.</p>	
<p>Данілов Володимир Григорович (Позивний «Дикий»)</p>	<p>31 травня 1969, Хотів Києво-Святошинський район Київська область. Проживав у м. Богуслав. Старший сержант, в.о. командира взводу розвідувальної роти 81-ї окремої аеромобільної бригади. З 17 років почав працювати трактористом в рідному селі. Після армійської служби працював трактористом у Хотіві, водієм маршрутки в Києві, охоронником в приватній фірмі, водієм в Кабінеті Міністрів, охоронцем в Державній Службі Охорони. До 2014 останні 5 років працював трактористом в ТОВ «Богуславка Агро». Член УНСО. На фронт пішов добровольцем, 29 жовтня 2014 року підписав контракт до закінчення особливого періоду. Починав службу в 54-му ОРБ, потім його рота була переведена до 81-ї бригади. Учасник боїв за Донецький аеропорт, де був поранений. З весни 2016 тримав оборону в промзоні Авдіївки. Залишилися мати, сестра, 17-річний син і 13-річна донька від попередніх шлюбів, дружина та троє дітей. Дружина Володимира — волонтер БФ «Надія», в подальшому — військовослужбовець ЗСУ.</p>	<p>7 вересня 2016</p>
<p>Залата Віктор Дмитрович</p>	<p>20 березня 1983, Шевченкове (Пологівський район) Запорізька область. Військовослужбовець ЗСУ. Призваний за мобілізацією влітку 2014 року. Воював у складі 51-ї ОМБр, а потім 128-ї ОГПБр, пройшов бої під Дебальцевим. Після демобілізації підписав контракт, служив у військовій частині у Василькові. Залишилися батьки.</p>	<p>8 вересня 2016</p>

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
<p>Матросов Вадим Петрович (Позивний «Боцман»)</p>	<p>1989, Коханівка (Ананьївський район) Одеська область. Мешкав в смт Любашівка. Старший розвідник розвідвзводу розвідувально-диверсійної роти 46-го окремого батальйону спецпризначення «Донбас Україна» 10-ї ОГШБр. Мобілізований влітку 2015 року, згодом уклав контракт на подальшу військову службу. Неодноразово вивішував український прапор «під носом» у російських бойовиків в «сірій зоні». Залишилися мати, дружина та дві трирічні доньки-близнюки.</p>	<p>8 вересня 2016</p>
<p>Троцюк Сергій Адамович</p>	<p>20 березня 1983, Синове Старовижівський район Волинська область. Прапорщик, колишній військовослужбовець 24-го окремого штурмового батальйону «Айдар». Свого часу служив у ракетних військах. На фронт пішов добровольцем, воював півтора роки, двічі був поранений та контужений, але так і не встиг оформити статус учасника бойових дій, хоч мав посвідчення інваліда війни. Залишилися мати на Старовижівщині та цивільна дружина в Харкові.</p>	<p>9 вересня 2016</p>
<p>Нетьосов Євген Леонідович</p>	<p>30 липня 1983, Верхівцеве Верхньодніпровський район Дніпропетровська область. Проживав у м. Миколаїв. Сержант, командир бойової машини — командир 2-го механізованого відділення 3-го механізованого взводу 7-ї механізованої роти 3-го механізованого батальйону 54-ї окремої механізованої бригади, в/ч пп В2970 (Бахмут). Мобілізований 17 серпня 2015 року. Залишилася мати та дві сестри.</p>	<p>9 вересня 2016</p>
<p>Бурба Євген Володимирович (Позивний «Скорпіон»)</p>	<p>16 листопада 1975, Німеччина. Проживав у м. Київ. Солдат, номер обслуги відділення охорони взводу охорони 46-го окремого батальйону спецпризначення «Донбас Україна» 10-ї ОГШБр. Сім'я переїхала до Житомира, а згодом до Києва. Мобілізований у травні 2015 року. Залишились мати та сестра-близнюк.</p>	<p>9 вересня 2016</p>
<p>Варенич Олег</p>	<p>21 червня 1984, Лунинець Білорусь. Проживав у с. Таверівка Чутівський район Полтавська область.</p>	<p>9 вересня 2016</p>

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Володимирович (Позивний «Леший»)	<p>Солдат, старший водій автомобільного взводу 10-ї окремої гірсько-штурмової бригади (Коломия). Був відряджений до 46-го батальйону «Донбас Україна». Виріс у селі Нова Парафіївка Кегического району Харківської області, куди з батьками переїхав у 1980-х. Навчався у Кегичевському ПТУ на водія. Працював в селі механізатором. В грудні 2009 року одружився, а у 2010 переїхав до села дружини Таверівка, на Полтавщину. Мобілізований 9 липня 2015 року як доброволець. Залишились батьки, молодший брат, дружина та двоє дітей, 5-річна донька і 2-річний син.</p>	
Зуєв Андрій Олександрович	<p>28 вересня 1994, Київ (Дніпровський район). Солдат, водій-номер обслуги ЗРБ 10-ї окремої гірсько-штурмової бригади (Коломия). Був відряджений до 46-го батальйону «Донбас Україна». Закінчив Київський професійний ліцей «Авіант», де здобув спеціальності водія, автомеханіка та електрика. Строкову службу проходив у військовій частині зв'язку в Семиполках, водієм-електриком. Потім 2,5 роки служив за контрактом пожежником у 13-й частині МНС Дніпровського району Києва. Мобілізований 9 липня 2015 року, проходив підготовку в Десні, потім служив у Білій Церкві, з грудня 2015 до травня 2016 займався перегонами техніки, з 28 травня 2016 перебував у зоні АТО. Залишились батьки і брат.</p>	10 вересня 2016
Двигало Григорій Матвійович	<p>11 травня 1964, 52 роки, Велика Димерка Броварський район Київська область. Прапорщик, військовослужбовець 10-ї окремої гірсько-штурмової бригади (Коломия). Був відряджений до 46-го батальйону «Донбас Україна». Після 8-го класу школи почав трудову діяльність, працював слюсарем-станочником, майстром з пошиття та ремонту взуття, будівельником. 10 років віддав військовій службі. Любив музику, грав в ансамблі у Великій Димерці. Займався бізнесом, був керівником київських підприємств ТОВ «Завод «ЛугаПласт», ТОВ «Київський магнат».</p>	10 вересня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	Мобілізований влітку 2015 року, служив на різних посадах, свого часу був командиром гармати. Залишилися син, дві доньки, онуки.	
Ткаченко Роман (Позивний «Ромашка»)	Чернігів. Боець окремої тактичної групи імені капітана Воловика Добровольчого українського корпусу «Правий сектор». Понад рік перебував у найгарячіших точках під Донецьком (Піски, Зеніт).	10 вересня 2016
Снітко Олександр Петрович	1971, Гранітне Малинський район Житомирська область. Військовослужбовець 59-ї окремої мотопіхотної бригади, в/ч пп В4050. Мобілізований у першій половині 2014 року. Після року служби повернувся додому, а 26 лютого 2016 року підписав контракт. Розлучений, залишилася донька 2003 р.н.	10 вересня 2016
Сидельников Олексій	Ківшарівка (Куп'янська міська рада) Харківська область. Розвідник 53-ї окремої мотопіхотної бригади.	10 вересня 2016
Сметанін Юрій Сергійович	24 вересня 1979, Нікополь Дніпропетровська область. Мешкав у м. Генічеськ Херсонська область. Капітан, заступник командира роти із забезпечення механізованого батальйону 28-ї окремої механізованої бригади (Чорноморське). Шкільні роки пройшли в Генічеську. 1996 року вступив до Одеського інституту Сухопутних військ. Кадровий військовий. У 28-й бригаді служив з 2012 року, проживав в смт Чорноморське за місцем служби. Залишилася мати в Генічеську та дружина, з якою Юрій познайомився в Красногорівці на Донбасі.	12 вересня 2016
Андросович Олександр Григорович	5 грудня 1975, Листвин (Овруцький район)Житомирська область. Солдат, військовослужбовець 3-го механізованого відділення 2-го механізованого взводу механізованої роти механізованого батальйону 28-ї окремої механізованої бригади (Чорноморське). Мобілізований 15 липня 2015 року. Залишилося троє синів (16, 14 і 11 років).	12 вересня 2016
Самойлович	1980, Кам'янське Дніпропетровська область. Молодший	12

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
Максим Олександрович (Позивний «Сом»)	сержант, військовослужбовець 37-го окремого мотопіхотного батальйону «Запоріжжя» 56-ї ОМПБр. Працював у ПАТ «ДніпроАзот» в залізничному цеху. Мобілізований 28 липня 2015 року. Залишилася дружина та дві доньки (7 і 14 років).	вересня 2016
Гулькевич Олександр Володимирович	7 квітня 1974, Малин Житомирська область. Молодший сержант, стрілець роти вогневої підтримки 43-го окремого мотопіхотного батальйону «Патріот» 53-ї ОМБр. Працював на підприємстві з виготовлення пам'ятників в с. Слобідка (Малинський район). Мобілізований в серпні 2015 року. Артилерист, обслуговував ЗУ-23. Розлучений. Залишилися мати, син та брат, який служить у 95-й аеромобільній бригаді.	13 вересня 2016
Ткаченко Ігор Валентинович	1994, Олександрія Кіровоградська область. Військовослужбовець Національної гвардії України, в/ч 3057. Воював з 2014 року в складі батальйону спецпризначення «Донбас», був поранений під час боїв за Широкине, нагороджений медаллю «Захиснику вітчизни». У квітні 2016 підписав контракт на службу в Нацгвардії. Залишилися мати, дружина та маленька донька.	14 вересня 2016
Ф.	Солдат, військовослужбовець ЗСУ за контрактом.	16 вересня 2016
Протасевич Андрій Борисович	22 травня 1981, Львів. Сержант, командир БМП 24-ї окремої механізованої бригади (Яворів). В зоні АТО побував у найгарячіших точках, після демобілізації продовжив служити за контрактом. Активний учасник ГО «Львівська обласна спілка соціального захисту бійців АТО та сімей загиблих». Залишилися дружина та донька.	16 вересня 2016
Триволенко Владислав Володимирович (Позивний	27 серпня 1994, Червоний Кут (Жашківський район) Черкаська область. Мешкав у місті Біла Церква Київська область. Сапер 122-го окремого аеромобільного батальйону 81-ї ОАЕМБр. 2013 року	16 вересня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
«Вільний»)	закінчив Білоцерківський професійний ліцей за фахом слюсар з контрольно-вимірювальної апаратури та автоматики (електроніка). Працював на меблевих фабриках та у ПрАТ «Білоцерківська ТЕЦ». З 23 лютого 2015 року проходив військову службу за контрактом у 81 бригаді. Залишилися батьки.	
Старусєв Олександр Миколайович (Позивний «Сом»)	22 липня 1972, Валмієра Латвія. Мешкав у м. Ладижин Вінницька область. Командир танку 24-го окремого штурмового батальйону «Айдар» 10-ї ОГШБр. Виріс в сім'ї військового. З четвертого по восьмий клас навчався в Німеччині, де служив батько. Коли батька перевели у Забайкалля, Олександр переїхав в Ладижин до бабусі. Закінчив місцевий технікум механізації. Строкову службу проходив у танкових військах. На фронт пішов добровольцем у складі батальйону «Донбас», пізніше перейшов до «Айдару». Учасник бойових дій в зоні АТО. Залишилися батьки, донька й син.	16 вересня 2016
Яровий Олександр Сергійович	25 лютого 1981, Володимирівка (Іллінецький район)Вінницька область. Мешкав у м. Іллінці. Старший сержант, військовослужбовець військової частини Сухопутних військ (Малі Проходи). 8 років пропрацював у місцевому сільгосптоваристві «Маяк», з 2011 року працював вантажником у ТОВ «Люстдорф». Мобілізований влітку 2015 року, учасник АТО. Згодом продовжив службу за контрактом. Залишилася дружина та троє дітей.	18 вересня 2016
Вітченко Єгор Юрійович	24 червня 1988, Вовчанськ Харківська область. Військовослужбовець батальйону патрульної служби поліції особливого призначення «Харків». Одружений.	22 вересня 2016
Гончаров Олександр Іванович	9 липня 1972, Полтава. Старший лейтенант, військовослужбовець 16-го окремого мотопіхотного батальйону «Полтава» 58-ї ОМПБр. Закінчив Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка. 2 квітня 2015 року	22 вересня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	був мобілізований як доброволець. Воював на Луганщині, під Горлівкою, в районі Авдіївки. Після півтора років служби був демобілізований у квітні 2016. Незабаром збирався знову повернутися на службу, проте не пройшов медкомісію, кардіолог направив його до шпиталю.	
Уханський Степан Федорович	2 березня 1972, Тисів (Болехівська міська рада) Івано-Франківська область. Військовослужбовець 10-ї окремої гірсько-штурмової бригади (Коломия). Свого часу служив у спецпідрозділі МВС «Беркут», працював в охоронній службі. Неодружений, залишилися батьки.	23 вересня 2016
Жабицький Ілля Миколайович	30 квітня 1991, Магадан, РРФСР. З однорічного віку проживав у м. Вінниця. Старший солдат, кулеметник снайперського взводу 53-ї окремої мотопіхотної бригади. Коли Іллі було 11 місяців, він разом із матір'ю повернувся в Україну, до Вінниці. Вступив до Вінницького будівельного технікуму, згодом навчався у Вінницькому торговельно-економічному інституті КНТЕУ. Займався дзюдо. 2011 року розпочав військову службу за контрактом. Після перепідготовки в Старичах 11 лютого 2016 вирушив в зону АТО, останні три місяці перебував у першій лінії оборони. Залишилася мати, в якої Ілля був єдиним сином.	23 вересня 2016
Солдатов Андрій (Позивний «Спец»)	22 вересня 1986, Луганська область. Боєць добровольчого батальйону особливого призначення «Київ-2» (з 2015 року — 2-га рота полку поліції особливого призначення «Київ»). До війни служив в спецпідрозділі МВС. З початком бойових дій добровольцем пішов захищати Батьківщину. Служив під Волновахою, воював у Кримському на Луганщині.	23 вересня 2016
Гук Андрій	43 роки, Стрий Львівська область. Старшина, сапер 703-го інженерного полку, в/ч А3817 (Самбір). Виріс у сім'ї військового. Служив у Самборі з 7 серпня 2014 року, а з 10 жовтня 2014 перебував у зоні бойових дій. Залишилася дружина.	25 вересня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
<p>Татарченко Руслан Вікторович</p>	<p>7 вересня 1968, Долина Івано-Франківська область. Демобілізований військовослужбовець батальйону патрульної служби поліції особливого призначення «Луганськ-1». Маючи досвід бойових дій, на фронт пішов добровольцем, пізніше потрапив у «Луганськ-1». Учасник боїв на трасі «Бахмутка» та у Станиці Луганській. Під час оборони Станиці у Руслана стався інфаркт, проходив лікування у шпиталі МВС в Києві. Після демобілізації часто відвідував своїх побратимів в зоні АТО.</p>	<p>25 вересня 2016</p>
<p>Мосін Юрій Миколайович</p>	<p>10 травня 1983, Ясинувата Донецька область. Волонтер. Під час Революції Гідності був волонтером медичної служби Майдану. Коли почалася війна на Сході, їздив на фронт, допомагаючи українським захисникам. Один із засновників ГО «Міжнародний альянс братської допомоги». Родина залишилася на окупованій території.</p>	<p>25 вересня 2016</p>
<p>Яцюк Віталій</p>	<p>28 років, Білий Рукав Хмельницький район Вінницька область. Військовослужбовець ЗСУ (підрозділ не уточнено). Жив разом з батьком, мати живе у сусідньому селі. Призваний за мобілізацією, після року служби повернувся додому.</p>	<p>26 вересня 2016</p>
<p>Філімонова Катерина</p>	<p>31 рік, Станично-Луганський район Луганська область. Телефоністка 92-ї окремої механізованої бригади. Пішла до війська добровольцем захищати Батьківщину, у квітні 2016 підписала контракт на військову службу. Залишилися батьки і 6-річний син на Луганщині.</p>	<p>26 вересня 2016</p>
<p>Пономарьов Олександр Олександрович (Позивний «Сан Саніч»)</p>	<p>23 квітня 1974, Костянтинівка Донецька область. Сержант, головний сержант взводу 54-ї окремої механізованої бригади. У 1989—1993 роках навчався у Горлівському автодорожньому технікумі Донецького національного технічного університету. Строкову службу проходив у в/ч 2262 НГУ в Чугуєві. Багато років пропрацював на підприємстві «Український бекон». Мобілізований у березні 2015 року, служив головним сержантом – командиром відділення взводу охорони в</p>	<p>26 вересня 2016</p>

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	Костянтинівському військкоматі. Після демобілізації підписав контракт на службу в 54-й ОМБр, сам попросився на передову, куди був відправлений у травні 2016 року.	
<p align="center">Вахненко Валерій Анатолійович (Позивний «Патрон»)</p>	<p>19 лютого 1957, 59 років, Нова Каховка Херсонська область. Старшина роти 1-ї роти 1-го батальйону 54-ї окремої механізованої бригади (1-ша окрема штурмова рота «Вовки» Добровольчого українського корпусу «Правий сектор»). Активний учасник Революції Гідності у складі 17-ї сотні Самооборони Майдану. У Новій Каховці організував загін територіальної самооборони, з початком війни став волонтером. В червні 2015 року добровольцем пішов на фронт у складі 1-ї штурмової роти ДУК ПС, бійці якої 2016 року увійшли до 54-ї ОМБр. В ЗСУ служив за контрактом останні три місяці.</p>	<p align="center">27 вересня 2016</p>
<p align="center">Неумивакін Дмитро Олександрович</p>	<p>21 лютого 1977, Північний Кавказ РРФСР. Мешкав у м. Вінниця з 1993 року. Військовослужбовець 53-ї окремої механізованої бригади. Проходив строкову службу, згодом вдруге пішов до армії, пройшов відбір до складу миротворчої місії в Іраку, але тоді в нього народився син. З початком російської агресії 2014 року прийшов до військкомату добровольцем. Мобілізований в серпні 2015, після демобілізації підписав контракт. Розлучений, залишилися мати та син^[201].</p>	<p align="center">27 вересня 2016</p>
<p align="center">Півень Руслан Віталійович</p>	<p>16 січня 1991, Острійки Білоцерківський район Київська область. Сержант, снайпер, інструктор 199-го навчального центру ВДВ (Житомир). 2009 року закінчив Техніко-економічний коледж Білоцерківського Національного Аграрного Університету за спеціальністю «компресорщик холодильних установок». Строкову службу проходив у 1129-му зенітно-ракетному полку. Дуже гарно малював, захоплювався татуюванням. Мобілізований у першу хвилю, навесні 2014 року. Пройшов підготовку снайперів і був зарахований до 9-ї роти 3-го батальйону 30-ї окремої механізованої</p>	<p align="center">28 вересня 2016</p>

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	бригади. Учасник боїв за Степанівку та Савур-могили. Після демобілізації підписав контракт та опинився у Житомирі. Згодом був відправлений в Авдіївку на підсилення до 122-го батальйону 81-ї ОАЕМБр. Залишилися батьки та молодший брат.	
Манжола Віктор Іванович	51 рік, мешкав у м. Прилуки Чернігівська область. Військовослужбовець ЗСУ (підрозділ не уточнено). Мобілізований 26 травня 2015 року, по закінченні терміну служби підписав контракт. Залишилася донька-підліток, яка разом із колишньою дружиною проживає в місті Славутич.	29 вересня 2016
Бачинський Олександр Сергійович (Позивний «Печкін»)	18 вересня 1979, Красилівка (Ставищенський район)Київська область. Солдат, механік, налагодник бронетехніки 8-ї механізованої роти 3-го механізованого батальйону 72-ї окремої механізованої бригади. Олександр був наймолодшим сином з чотирьох дітей у сільській родині. Працював різноробом на фермі у Красилівці. Мобілізований 27 березня 2014 року. Після підготовки на полігоні в Житомирській області воював під Слов'янськом, та в районі Луганська. Залишилися батьки, троє братів, 18-річна донька від першого шлюбу, дружина та четверо дітей (9-річний син і три доньки — 8, 5 і 4 роки).	29 вересня 2016
Литовченко В'ячеслав Григорович (Позивний «ВДВ»)	17 грудня 1971, Полтава. Мешкав у с. СтарицьківкаМашівський район Полтавська область. Доброволець 1-ї окремої штурмової роти Добровольчого українського корпусу «Правий сектор». Навчався у професійно-технічному училищі №23 в Полтаві. Армійську службу проходив у Білорусі, там одружився. Після розлучення приїхав із сином на Полтавщину, до села Старицьківка. У травні 2015 року прийшов добровольцем у полтавський 17-й запасний батальйон ДУК ПС, пройшов вишкіл і з лютого 2016 вирушив на фронт. В липні був поранений на шахті «Бутівка», після лікування одразу повернувся на передову. Залишилися батьки, сестра двоє братів та син. Один з братів теж на	30 вересня 2016

Прізвище, ім'я, по батькові	Про особу	Дата смерті
	фронті.	
Мурзаханов Андрій Сергійович	30 грудня 1992, Світанок (Голопристанський район)Херсонська область. Військовослужбовець 54-ї окремої механізованої бригади. Мобілізований 1 серпня 2015 року.	30 вересня 2016
Щербина Роман Іванович	1 жовтня 1977, Зачепилівка Харківська область. Молодший сержант, командир відділення з ремонту бронетанкової техніки взводу технічного забезпечення 3-го механізованого батальйону 53-ї окремої мотопіхотної бригади.	30 вересня 2016

Прізвище, ім'я, по-батькові	Про особу	Дата смерті
<p>Мисла Мирослав Іванович (Позивний «Мисливець»)</p>	<p>4 липня 1992, Волохів Яр Чугувський район Харківська область. Мешкав у м. Харків. Молодший лейтенант, командир взводу окремої зведеної штурмової роти «Карпатська Січ» 93-ї ОМБр. Родина походить із с. Приборжавське Іршавський район Закарпатська область. 2009 року вступив до Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, на історичний факультет за спеціальністю «Викладач історії України та суспільно-політичних наук», який закінчив 2015 року. В Харкові долучився до націоналістичного руху. Член ВО «Свобода» з 2011 року, один з очільників харківського осередку ВГО «Сокіл» (ідеологічний референт)^[1]. Активний учасник Революції Гідності, під час якої був спеціальним кореспондентом радіо «Голос Свободи». З перших днів війни добровольцем вирушив на Схід у складі батальйону МВС особливого призначення «Січ». Забезпечував правопорядок під час проведення парламентських виборів у жовтні 2014 року на Донеччині, зокрема у Слов'янську^[2]. Обороняв Піски під Донецьком. З весни 2015 року служив у лавах ЗСУ, в «Карпатській Січі», 93-й ОМБр. Під час місцевих виборів восени 2015 року висувався до Харківської міськради по 3-му округу від ВО «Свобода». Повертаючись із зони АТО, неодноразово проводив зустрічі із школярами та студентами у Києві, Харкові, Тернополі. Хотів оселитися в Тернополі. На початку осені 2016 року закінчив офіцерські курси та отримав офіцерське звання. Залишилася мати.</p>	<p>2 жовтня 2016</p>
<p>Рупа Віктор Миколайович</p>	<p>17 липня 1984, Хренів (Іваничівський район) Волинська область. Солдат 24-ї окремої механізованої бригади (Яворів). Мобілізований восени 2015 року. Залишилась дружина та четверо дітей.</p>	<p>3 жовтня 2016 орієнтовно</p>
<p>Барсуков Андрій (Позивні «Єнот» / «Барсік»)</p>	<p>26 липня 1993. Старший лейтенант, командир мінометного взводу 137-го окремого батальйону морської піхоти (Одеса) 36-ї окремої бригади морської піхоти. Залишилася мати.</p>	<p>3 жовтня 2016</p>

<p>Серовецький Валентин Райтович (Позивний «Олрайтич»)</p>	<p>11 січня 1968, Фастів Київська область. Військовий капелан 8-го окремого батальйону «Аратта» Української добровольчої армії, батальйону «Айдар», 92-ї ОМБр та інших військових підрозділів. Священик Української православної церкви Київського патріархату. Під час Революції Гідності брав участь у богослужіннях на Майдані. Коли почалася війна, благословляв на захист Батьківщини бійців Нацгвардії, ЗСУ і добровольців, їздив з гуманітарною допомогою в зону АТО, відвідував блокпости, вивозив переселенців. В червні 2014 року потрапив у полон на Луганщині до банди Козіцина, два місяці пробув у підвалі СБУ в окупованому Луганську, де його катували, виводили на «розстріл», знущались та заразили на гепатит С^[6]. Після звільнення лікувався у Києві та Харкові та продовжував капеланське служіння. За два роки об'їздив майже весь Донбас. Залишилися дружина та п'ятеро дітей.</p>	<p>3 жовтня 2016</p>
<p>Кравченко Сергій Вікторович (Позивний «Крава»)</p>	<p>28 травня 1984, Гайсин Вінницька область. Доброволець 1-ї окремої штурмової роти Добровольчого українського корпусу «Правий сектор». Здобув спеціальність машиніста-комбайнера у Теплицькому профтехучилищі. З початком війни воював у складі розвідроти 95-ї аеромобільної бригади, обороняв Донецький аеропорт. Після отриманих поранень, восьми днів у комі і закінчення контракту в ЗСУ повернувся на фронт добровольцем ДУК. Залишилися батьки, брат та донька.</p>	<p>3 жовтня 2016</p>
<p>Фролов Максим</p>	<p>2 лютого 1984, Кривий Ріг Дніпропетровська область. Проживав у м. Звенигородка Черкаська область. Командир відділення піхоти 54-ї окремої механізованої бригади. Закінчив Звенигородську школу-інтернат. 2008 року здобув спеціальність землевпорядника в Шевченківському коледжі. Працював на посаді апаратника у Звенигородському сироробному комбінаті. Мобілізований 18 липня 2015 року до 169-го навчального центру, зарахований до 54 ОМБр. У березні 2016 був поранений, після лікування знову поїхав на передову. Залишилися батьки, дружина та 4-річна донька.</p>	<p>4 жовтня 2016</p>
<p>Білінський Іван (Позивний «Вано»)</p>	<p>33 роки, мешкав у с. Митниця (Підволочиський район) Тернопільська область. Сержант, заступник командира взводу 6-ї аеромобільно-десантної роти 2-го</p>	<p>5 жовтня 2016</p>

	аеромобільного батальйону 95-ї окремої аеромобільної бригади (Житомир). Мобілізований навесні 2015 року. Учасник АТО. Під час служби на адмінкордоні з окупованим Кримом був старшим блокпосту. Після демобілізації з травня 2016 перебував вдома, проходив лікування. Залишилися дружина та двоє дітей, син і донька шкільного віку.	
Яровець Максим Олександрович (Позивний «Скіф»)	13 грудня 1994, Хмельницький. лейтенант, командир роти глибинної розвідки 130-го окремого розвідувального батальйону (Рівне). 2016 року закінчив Одеську військову академію. Ще коли вчився, у 19 років писав рапорт з академії, щоб його відправили в зону АТО. Після завершення навчання поїхав на фронт, де перебував з квітня 2016 року. Ніс служби в районі міста Попасна на Луганщині командиром взводу 2-ї розвідувальної роти, в липні призначений командиром РГР, з серпня воював у Донецькій області. Залишилися батьки і сестра.	5 жовтня 2016
Ступак Віталій	27 січня 1995, Житомир. Молодший сержант, військовослужбовець 53-ї окремої мотопіхотної бригади. Закінчив Житомирський політехнічний ліцей, де отримав спеціальність зварювальника. Призваний на строкову службу в 2013 році. У 2014 перейшов на контрактну службу, і був переведений в 53 ОМБр. У березні 2016 року був направлений в зону АТО. Залишилася дружина та маленька дитина.	5 жовтня 2016
Шевчук Сергій	1987, мешкав у с. Широка Гребля (Хмельницький район) Вінницька область. Сержант, військовослужбовець 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади, в/ч пп В4673. Сирота. Сергія виховувала бабуся. Останнім часом проживав разом із сестрою в с. Широка Гребля. Призваний за мобілізацією.	5 жовтня 2016
Ємець Олексій	Харків. Майор, артилерист, військовослужбовець ЗСУ (підрозділ не уточнено). Мешкав у районі Холодна Гора в Харкові. В минулому — слідчий прокуратури. Звільнився за станом здоров'я (слабке серце). Журналіст, письменник, історик, правозахисник. Досліджував методи і способи ведення інформаційно-психологічної війни проти українського народу з боку РФ, у співавторстві з Олегом Яциною написав з цієї тематики	5 жовтня 2016 орієнтовно

	статтю «Як хочуть нас ділити...» (2009), книги «На війні як на війні» (2009), "Операція «Варяг». Мобілізований як доброволець.	
Бондар Денис Володимирович	2 липня 1978, Кривий Ріг Дніпропетровська область. Старший солдат, старший навідник 2-го протитанкового артилерійського взводу протитанкової артилерійської батареї 28-ї окремої механізованої бригади, в/ч пп В0095. Працював на дільниці № 28 шахти «Родіна» ПАТ «Криворізький залізорудний комбінат». Мобілізований влітку 2015 року. Залишились мати, молодший брат, дружина та 9-річна донька.	5 жовтня 2016
Бабенко Валентин Олександрович (Позивний «Валідол»)	10 грудня 1977, Борбухи Ярмолинецький район Хмельницька область. Заступник командира взводу 1-го батальйону 53-ї окремої мотопіхотної бригади. Мобілізований влітку 2015 року. Служив у Донецькій області: поблизу Мар'їнки, Майорська, Авдіївки, Донецького аеропорту. Залишилася мати, сестри, цивільна дружина.	6 жовтня 2016
Гамсахурдіа Давид Михайлович	30 грудня 1989, Сухумі Абхазія Грузія. Мешкав у с. Анталовці та с. Холмок Ужгородський район Закарпатська область. Солдат 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади (Мукачеве). Свого часу родина Давида залишила Сухумі, рятуючись від війни. Приїхавши в Україну, вони оселилися на Закарпатті. Давид був єдиною дитиною у матері.	8 жовтня 2016
Жовтобрюх Олег Леонідович	Мешкав у м. Луцьк Волинська область. Демобілізований військовослужбовець. Молодший сержант, командир відділення роти матеріального забезпечення батальйону матеріального забезпечення 51-ї окремої механізованої бригади (Володимир-Волинський). Був мобілізований у першу хвилю навесні 2014 року до 51-ї ОМБр (бригаду розформовано 22.09.2014, на її основі сформовано 14-ту ОМБр). Учасник АТО.	8 жовтня 2016
	Військовослужбовець ЗСУ (підрозділ не уточнено).	8 жовтня 2016
	24 роки, Розівський район Запорізька область. Військовослужбовець ЗСУ (в/ч не уточнено). Призваний за мобілізацією, ніс службу у військової частині поблизу Маріуполя.	10 жовтня 2016 орієнтовно

<p>Сизов Олександр Олександрович</p>	<p>21 вересня 1980, Астраханка Мелітопольський район Запорізька область. Мешкав у м. МелітопольЗапорізька область. Військовослужбовець 23-го окремого мотопіхотного батальйону «Хортиця» 56-ї ОМПБр. Здобув професію повара у Вищому професійному училищі, потім закінчив Мелітопольський автотранспортний технікум за фахом «економіка». Працював електриком на трикотажній фабриці. Мобілізований 23 липня 2015 року. Неодружений, батьків немає. Залишилися дві сестри.</p>	<p>10 жовтня 2016</p>
<p>Неніця Анатолій Валерійович</p>	<p>29 липня 1988, Кам'янка (Апостолівський район)Дніпропетровська область. Мешкав у м. Зеленодольськ. Солдат, кулеметник розвідувальної роти 54-го окремого розвідувального батальйону. Працював охоронцем та начальником караула в супермаркеті, потім на супроводі вагонів. Наприкінці зими 2016 року підписав контракт та після двох місяців підготовки у навчальному таборі вирушив на фронт. 19 серпня нагороджений відзнакою батальйону. Залишилися батьки у Кам'янці, дружина та двоє дітей в Зеленодольську, — син і донька, яка народилася за два тижні до смерті батька.</p>	<p>10 жовтня 2016</p>
<p>Степан</p>	<p>41 рік, Гонятичі Миколаївський район (Львівська область). Демобілізований військовослужбовець ЗСУ (підрозділ не уточнено). Учасник бойових дій. Повернувся з війни у 2015 році, працював. Залишилися мати, дружина та двоє дітей.</p>	<p>10 жовтня 2016</p>
<p>Загарюк Павло Дмитрович (Позивний «Крест»)</p>	<p>6 жовтня 1965, 51 рік, Чернівці. Демобілізований військовослужбовець 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади (Мукачеве). Працював експедитором в одній із приватних фірм Чернівців. На фронт пішов добровольцем влітку 2014 року. Брав участь у боях за Дебальцеве, де отримав важку травму коліна, яка потім дала ускладнення на хребет. Після демобілізації лікувався у шпиталі. Тоді ж, під час обстеження, медики діагностували у нього рак на IV стадії. Павло постійно підтримував зв'язок з побратимами на передовій, допомагав їм як волонтер. Залишилися батько, син та внуки.</p>	<p>11 жовтня 2016</p>
<p>Тишкун Віталій</p>	<p>25 серпня 1991, Бадівка Острозький районРівненська</p>	<p>11 жовтня 2016</p>

Олександрович	область. Солдат, кулеметник 6-ї механізованої роти 2-го механізованого батальйону 30-ї окремої механізованої бригади. До війська призваний 31 травня 2016 року. Неодружений, залишилися батьки.	
Попов Олександр Васильович	7 вересня 1973, мешкав в с. Урзуф Мангушський район Донецька область. Підполковник поліції, начальник Кальміуського відділення поліції м. Маріуполь. В правоохоронних органах України з 1995 року. Починав з молодшого оперуповноваженого служби з боротьби з економічною злочинністю, потім 14 років пропрацював у кримінальній міліції. З 2012 по 2015 роки очолював кримінальний блок тоді ще Першотравневого райвідділку, а з жовтня 2015 був призначений на посаду начальника Кальміуського відділення. Забезпечував дотримання законності та правопорядку в населених пунктах прифронтової зони сектору «М» Сартана, Старий Крим, Талаківка, Гнутове, Ломакине. Залишилися батьки, дружина та 14-літня донька.	 12 жовтня 2016
Сімонов Олександр Олександрович	10 травня 1993, Смоліне Маловісківський район Кіровоградська область. Солдат, командир бойової машини, командир 3-го відділення 1-го взводу 4-ї роти 2-го механізованого батальйону 54-ї окремої механізованої бригади. Закінчив Кіровоградське ВПУ № 4, де здобув спеціальність електрогазозварювальника. Потім навчався у Кіровоградському технікумі механізації сільського господарства за фахом «автомеханік». Захоплювався футболом, був голкіпером у команді «Шахтар» (Смоліне). В травні 2013 року був призваний на строкову службу, з 26 грудня 2014 продовжив військову службу за контрактом. Залишились батьки і сестра.	14 жовтня 2016
Поліщук (Позивний «Пан»)	Хмельницька область. Солдат 54-ї окремої механізованої бригади.	14 жовтня 2016
Павлюк Юрій Леонідович	16 серпня 1961, 55 років, Золочів Львівська область. Військовослужбовець 146-го окремого ремонтно-відновлювального полку (Золочів) ОК «Захід». Залишилися дружина, дочка та син.	15 жовтня 2016
Смирнов Олександр	1992, Нововолинськ Волинська область. Молодший	15 жовтня 2016

Сергійович	сержант, командир відділення 14-ї окремої механізованої бригади. Закінчив Нововолинське ВПУ, де здобув спеціальність слюсаря з ремонту автомобілів, навчався на юридичному факультеті ЛНУ ім. Івана Франка. У 2013 році пішов служити за контрактом до 51-ї ОМБр. На війні був майже від початку, пройшов бої за Іловайськ, був поранений, потрапив у полон. Після звільнення та лікування повернувся на фронт. Командування планувало після закінчення університету направити Сашка на офіцерські курси. Залишилися мати, сестра та бабуся.	орієнтовно
	23 роки. Військовослужбовець 57-ї окремої мотопіхотної бригади.	16 жовтня 2016
Нестеренко Андрій В'ячеславович (Позивний «Нестер»)	25 жовтня 1993, Фастів Київська область. Старший солдат, кулеметник 11-го окремого мотопіхотного батальйону «Київська Русь» 59-ї ОМПБр. 2011 року закінчив Фастівський центр профтехосвіти за спеціальністю «електрогазозварник, рихтувальник кузовів». У 2010—2012 роках працював за фахом, на ТДВ «Електронагрівач». У квітні 2013 пішов на строкову армійську службу, після закінчення якої, 13 серпня 2014, підписав контракт до закінчення особливого періоду та був направлений в зону АТО. Неодружений.	16 жовтня 2016
Захаров Дмитро Андрійович	29 жовтня 1994, Новопокровка (Солонянський район) Дніпропетровська область. Мешкав у м. Дніпро. Матрос, навідник СПГ 2-го взводу 2-ї роти десантно-штурмового батальйону 36-ї окремої бригади морської піхоти. 2016 року закінчив транспортно-економічний коледж у Дніпрі за спеціальністю «помічник машиніста». Працював охоронцем у ТОВ «Омега», а з весни 2016 року — на «Новій Пошті». Захоплювався грою у футбол. 31 серпня 2016 підписав контракт на військову службу. Після проходження тримісячних курсів, відбув до зони АТО, під Маріуполь, де загинув у другий день свого перебування на фронті. Залишилися батька та молодший брат.	18 жовтня 2016
Ярмула Олександр Леонідович	8 травня 1970, проживав у м. КременчукПолтавська область. Водій-заправник бензовозу 30-ї окремої механізованої бригади. 1988 року закінчив Кременчуцьке училище № 22 за спеціальністю автослюсар, після	19 жовтня 2016

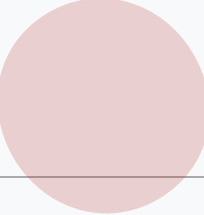
	<p>служби в армії працював водієм, до мобілізації був водієм «швидкої». Активний учасник Революції Гідності. На фронт пішов у 2015 році добровольцем за мобілізацією, приховавши, що хворий на цукровий діабет. Пройшов бої за Дебальцеве, де був поранений. У листопаді 2015 року звільнився з лав ЗСУ за станом здоров'я. Повернувшись до дому, працював далекобійником. Залишилися мати, брат та 12-річний син.</p>	
<p>Колубай Сергій Миколайович</p>	<p>28 листопада 1994, Заміхів Новоушицький район Хмельницька область. Молодший сержант, навідник бойової машини 1-го штурмового батальйону 24-ї окремої механізованої бригади (Яворів). Після 9 класу вступив до Жмеринського вищого професійного училища, яке закінчив 2013 року за спеціальністю «провідник», працював за фахом кілька місяців. У жовтні 2013 пішов в армію на строкову службу і 14 січня 2014 підписав контракт. Пройшов військову підготовку у Львівській області та через кілька місяців у 19-річному віці потрапив на передову, де пройшов бої в «гарячих точках», був поранений. Контракт мав закінчитись через два місяці, хлопець планував повернутися до дому та одружитись. Залишилася мати.</p>	<p>20 жовтня 2016</p>
<p>Другак Дмитро Андрійович</p>	<p>1980, Ємільчинський район Житомирська область. Військовослужбовець Високомобільних десантних військ, в/ч А3771 (Житомир). Учасник бойових дій в зоні АТО. Розлучений, залишилися батьки.</p>	<p>20 жовтня 2016</p>
<p>Пульний Олександр Прокофійович (Прокопович)</p>	<p>52 роки, Северодонецьк Луганська область. Сержант, військовослужбовець 53-ї окремої мотопіхотної бригади. В серпні 2015 року мобілізований як доброволець. Брав участь у боях в промзоні Авдіївки. Залишилася дружина та дві доньки.</p>	<p>20 жовтня 2016</p>
<p>Рябий Володимир Юрійович</p>	<p>20 жовтня 1990, Тальне Черкаська область. Боець батальйону «ОУН». Учасник Революції Гідності. Воював у підрозділі «Слобідська сотня» в Пісках, на шахті «Бутівка». Три місяці тому повернувся з фронту. Неодружений, залишилися батьки.</p>	<p>22 жовтня 2016</p>
<p>Федоришин Микола Іванович</p>	<p>12 жовтня 1981, Дубове (Тячівський район) Закарпатська область. Мешкав у с. Ракове (Тячівський район).</p>	<p>22 жовтня 2016</p>

	<p>Гранатометник 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади (Мукачеве). Ніс службу за контрактом. Залишилися мати в Дубовому, дружина та троє дітей у с. Ракове.</p>	
<p>Нічега Микола Леонідович (Позивний «Ніж»)</p>	<p>16 березня 1993, Кривий Ріг Дніпропетровська область. Старший солдат, водій-стрілець, розвідник-підрильник групи розвідки спецпризначення окремого загону спецпризначення «Азов» в/ч 3057 НГУ. До війни захоплювався парашутним спортом, належав до руху футбольних ультрас. Їздив у Польщу на навчальні курси у приватній військовій компанії. Мріяв стати військовим інструктором міжнародного рівня та навчати українських новобранців. На початку лютого 2015 року прибув до полку «Азов», пройшов базову підготовку, та в подальшому ще багато курсів та навчальних полігонів. На фронті з 17 лютого 2015 року. Спочатку потрапив у розвідку танкового батальйону «Азова», за два місяці перейшов у розвідроту. Залишилися батьки та старший брат.</p>	<p>23 жовтня 2016</p>
<p>Пустовий Сергій Олегович (Позивний «Стрілок»)</p>	<p>17 липня 1981, Охтирка Сумська область. Молодший сержант, командир 2-го відділення інженерно-саперного взводу 24-го окремого штурмового батальйону «Айдар» 10-ї ОГШБр. Здобув вищу освіту за фахом програміста. Активний учасник і волонтер Революції Гідності. З початку бойових дій був активним волонтером, допомагав армії, за власний кошт купував потрібні речі та відвозив на передову, у березні 2015 року і сам пішов на фронт добровольцем. 24 серпня 2015 нагороджений почесною відзнакою «Лицарський Хрест родини Мазеп» міжнародної громадської організації «Родина Мазеп»^[49]. Залишилися батьки, дружина та син.</p>	<p>23 жовтня 2016</p>
<p>Хрупчик Іван Васильович</p>	<p>29 січня 1993, Судче Любешівський район Волинська область. Солдат 130-го окремого розвідувального батальйону (Рівне). З 2008 по 2011 рік навчався в Любешівському технічному коледжі Луцького НТУ, де здобув спеціальність тракториста-машиніста, водія. Підписав контракт на військову службу, після трьох місяців «учебки» повернувся додому у відпустку, звідки вже вирушив на Схід.</p>	<p>23 жовтня 2016</p>

<p>Сасенко Дмитро Олександрович (Позивний «Череп»)</p>	<p>20 листопада 1981, Дніпро. Боець роти «Чорний Туман» Української Добровольчої Армії. Закінчив вище професійне училище, де здобув спеціальність «тракторист, водій широкого профілю». З 18 років займався євроремонтами, мріяв стати військовим, як його дідусь. Був мобілізований до ЗСУ 22 квітня 2015 року, після закінчення строку служби повернувся на фронт добровольцем.</p>	<p>23 жовтня 2016</p>
<p>Макаренко Анатолій</p>	<p>41 рік, Вовчок (Козелецький район) Чернігівська область. Старший сержант, демобілізований військовослужбовець 41-го окремого мотопіхотного батальйону «Чернігів-2». Був призваний за мобілізацією в листопаді 2014 року, відслужив рік, воював в Донецькій області. Залишилася дружина та двоє дітей.</p>	<p>23 жовтня 2016 орієнтовно</p>
<p>Федічев Валентин Миколайович</p>	<p>17 квітня 1960, 56 років, Плотина Станично-Луганський район Луганська область. Мешкав у м. Київ. Полковник ЗСУ, директор департаменту соціальної та гуманітарної політики Міністерства оборони України. Народився в родині військовослужбовця, походить з давнього роду донських козаків. Закінчив Свердловське вище військово-політичне танкове училище. Ветеран війни в Афганістані. З 1994 року служив у центральному апараті Міноборони та Генштабу ЗСУ. 2002 року закінчив стратегічний факультет Національної академії оборони України. З грудня 2006 року — головний інспектор Головної інспекції Міноборони. Брав участь в АТО від початку бойових дій на Сході України. Із червня 2014 по квітень 2015 року — заступник керівника штабу АТО^[54]. Під час боїв за Дебальцеве був одним з керівників оборони дебальцівського плацдарму, в лютому 2015 виходив з Дебальцевого разом з українськими підрозділами^[55]. В квітні 2015 повернувся до роботи у Києві. Залишилася дружина та двоє синів, — офіцери, учасники бойових дій в зоні АТО.</p>	<p>26 жовтня 2016</p>
<p>Алефіренко Сергій Олександрович</p>	<p>30 червня 1992, Моначинівка Куп'янський район Харківська область. Мешкав у Куп'янську. Молодший сержант, старшина 5-ї роти 2-го механізованого батальйону 92-ї окремої механізованої бригади. 2010 року закінчив вище професійне училище № 34 за фахом «повар-кондитер». Проходив строкову</p>	<p>26 жовтня 2016</p>

	службу в 40-й бригаді тактичної авіації, де й захопився літаками, служив на аеродромі у взводі охорони. Після армії закінчив військовий коледж. На початку 2016 року підписав контракт на військову службу. Після війни хотів вступити до Харківського університету повітряних сил імені Кожедуба. Залишився паралізований батько.	
Буренко Дмитро Сергійович	1989, Мелітополь Запорізька область. Старший матрос, снайпер 501-го окремого батальйону морської піхоти 36-ї окремої бригади морської піхоти. Призваний до війська у квітні 2015 року, згодом підписав контракт на військову службу. Неодружений, залишилися мати і молодший брат-військовослужбовець.	27 жовтня 2016
Бабівський Руслан Геннадійович	21 квітня 1972, Бровари Київська область. Мешкав у с. Лідівка (Новоград-Волинський район)Житомирська область. Солдат, старший гранатометник 54-го окремого розвідувального батальйону, в/ч пп В2803. На Житомирщині мешкав у с. Гуменники (Коростишівський район), в м. Новоград-Волинський, останні 5 років у с. Лідівка. У 2005 році помер батько, а у 2006 мати, тож далі його виховував вітчим. В армії служив зв'язківцем, а потім залишився на понадстрокову. Їздив на заробітки. 11 жовтня 2016 року підписав трирічний контракт на військову службу. Залишилися сестра, син, дві доньки та 4-місячний онук.	28 жовтня 2016
Волков Юрій Васильович	24 червня 1989, Новоград-ВолинськийЖитомирська область. Солдат 54-го окремого розвідувального батальйону, в/ч пп В2803. В родині було п'ятеро дітей, батько помер, з 3-х років Юрій лишився без батьківської опіки і виріс у дитбудинку, що у Денишах під Житомиром. Закінчив вище професійне училище за спеціальністю «електрик». Переїхав жити до матері у село Романівка (2015 року мати Юрія загинула в ДТП). Підробляв в Овручі у столярному цеху, різноробочим на будівництвах, більше року працював охоронцем в ТРЦ «Блокбастер» у Києві. В квітні 2016 року підписав контракт на військову службу. Залишилася цивільна дружина на 9 місяці вагітності.	29 жовтня 2016
Решетник Сергій Іванович	14 червня 1977, Кременчук Полтавська область. Молодший сержант, командир відділення 72-ї окремої механізованої бригади. Навчався у професійно-	30 жовтня 2016

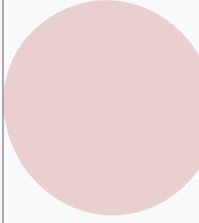
	технічному училищі № 16. Закінчивши строкову військову службу в Лубнах працював у домобудівничому комбінаті № 3, згодом — на автоскладальному заводі. До війни був таксистом. В грудні 2014 року підписав контракт на військову службу, воював в районі Волновахи. 2015 року повернувся з фронту до Кременчука.	
Безуглий Дмитро Петрович	29 грудня 1982, Тальне Черкаська область. Молодший сержант, навідник бойової машини 72-ї окремої механізованої бригади. Закінчив вище професійне училище за спеціальністю «шофер-тракторист». Після строкової служби працював на цукровому заводі та залізниці. Захоплювався активним відпочинком, полюванням та риболовлю. Навесні 2016 року підписав контракт на військову службу. Воював в районі Авдіївки. Залишилися батьки, сестра, дружина з дитиною та дві доньки від першого шлюбу.	30 жовтня 2016
Ковальський Микола Васильович	18 грудня 1986, Ворона (Коломийський район) Івано-Франківська область. Демобілізований військовослужбовець ЗСУ (підрозділ не уточнено). Учасник бойових дій в зоні АТО.	30 жовтня 2016
Астахов Станіслав Алієвич	14 травня 1971, Чернігів. Волонтер АТО. Працював далекобійником, згодом — водієм у мережі «Ашан». Активний учасник Революції Гідності, був у лавах Чернігівської Самооборони. З початком війни почав возити волонтерську допомогу військовим у найгарячіші точки, в Щастя, Піски, Станицю Луганську.	30 жовтня 2016
Вашура Микола Васильович (Позивний «Мент»)	30 жовтня 1977, Кременчук Полтавська область. Старший сержант, військовослужбовець 93-ї ОМБр. До війни два роки служив у патрульній службі МВС в Кременчуці. На фронт потрапив 2014 року в складі 93-ї ОМБр, з 27 жовтня 2014 воював у Пісках. Учасник боїв за Донецький аеропорт. В Опитному Миколі в бронезилет, у задню пластину, з автоматної черги потрапило 7 куль. Тоді у нього були поламани ребра, але від госпіталізації він відмовився. У вересні 2015 демобілізувався, а вже через два місяці, 9 листопада, підписав контракт і повернувся в зону бойових дій. Залишилися мати та син 2006 р.н.	31 жовтня 2016
Дівіченко Василь	14 січня 1987, Рожеве (Олександрійський	31 жовтня 2016

Сергійович	район)Кіровоградська область. З дитинства мешкав у м. Олександрія. Військовослужбовець 3-го окремого полку спецпризначення (Кропивницький). Закінчив медучилище за спеціальністю «фельдшер». Строкову службу проходив у Києві. Потім працював водієм на вантажних машинах, таксі, ремонтував автомобілі. Останнім часом працював водієм у Петрове. В червні 2016 року пішов служити за контрактом до 57-ї ОМПБр, в серпні перевівся у 3-й полк СпП. Залишилися батьки, дружина та троє синів віком 7, 6 і 1,5 років.	
Саюк Микола Олександрович (Позивний «Француз»)	22 грудня 1987, Дубно Рівненська область. З 4-х років мешкав у с. Адамівка (Березнівський район). Сержант, командир відділення зв'язку взводу управління мінометної батареї 24-го окремого штурмового батальйону «Айдар» 10-ї ОГШБр. Після смерті батька переїхав жити до села Адамівка. Закінчив вище професійне училище № 7. Працював на будівництві. З 2012 року був директором ТОВ "ТБК «Меркурій» у Києві (оптова торгівля). Активний учасник Революції Гідності, зокрема протистояння на Грушевського та на вулиці Інститутській, був поранений. Пішов на фронт добровольцем від самого початку бойових дій, а в грудні 2014 підписав контракт до закінчення особливого періоду. Залишилися мати, сестра та дружина, яка теж служить в батальйоні «Айдар». Вони познайомилися на війні, одружилися 28 серпня 2016 року.	1 листопада 2016
Кочетов Сергій Вікторович (Позивний «Кіт»)	30 листопада 1986, Студянка Дубенський районРівненська область. Солдат, старший навідник мінометного взводу 24-го окремого штурмового батальйону «Айдар» 10-ї ОГШБр. Шкільні роки пройшли в смт Смига. Після армії працював на будівництвах. Активний учасник Революції Гідності, зокрема протистояння на Грушевського ^[71] . В грудні 2014 року пішов добровольцем на фронт, в лютому 2015 підписав контракт до закінчення особливого періоду. Воював на Луганщині, був поранений, після лікування повернувся на передову. Залишились батьки, в яких Сергій був єдиним сином.	1 листопада 2016
Сірик Юрій Володимирович	29 грудня 1975, Овруч Житомирська область. З 2007 року проживав у с. НовоівницькеАндрушівський район.	1 листопада 2016

	<p>Сержант, командир відділення стрілецько-зенітного взводу 30-ї окремої механізованої бригади. Закінчив вище професійне училище, де здобув фах електрика. Після строкової армійської служби з 1995 по 2006 рік служив у прикордонних військах. У 2010—2011 роках працював начальником охорони у київській фірмі «Ельба Інвест». Був мобілізований у березні 2014 року. Пройшов бої за Степанівку, бої за Савур-могили, бої за Дебальцеве. В травні 2015 демобілізувався, повернувся додому, але згодом продовжив службу за контрактом і знову вирушив на передову. Розлучений, залишилися мати і 16-річний син.</p>	
<p>Узлов Андрій Миколайович</p>	<p>19 жовтня 1982, Олександрія Кіровоградська область. Командир БТР 1-го окремого мотопіхотного батальйону «Волинь» 14-ї ОМБр. Закінчив Олександрійський профліцей (ПТУ № 13) за фахом «електрослюсар». Служив в армії в Криму. Потім працював охоронцем в магазинах, клубах, займався приватними будівельними ремонтами. Їздив на заробітки в Севастополь, Харків. Був призваний за мобілізацію у вересні 2014 році, брав участь у боях в Дебальцеве, Горлівці, Красногорівці, по закінченні строку служби повернувся додому. В червні 2016 року підписав контракт і повернувся до свого батальйону. Неодружений, залишилися мати і старший брат.</p>	<p>2 листопада 2016</p>
<p>Здоровець Денис Богданович</p>	<p>25 вересня 1994, Київ. Молодший сержант, стрілець-санітар взводу 1-го механізованого батальйону 72-ї окремої механізованої бригади (Біла Церква). Вихованець київської школи регбі, гравець команди «Авіатор» (Київ) та молодіжної збірної Центрального регіону. 2010 року вступив до Деснянського економіко-правового технікуму при МАУП. Після отримання диплома молодшого спеціаліста працював помічником депутата і заочно навчався в Деснянському інституті МАУП. 27 лютого 2016 року підписав трирічний контракт, до 29 квітня проходив підготовку на полігоні Десни, після чого вирушив на фронт. Залишилися батьки.</p>	<p>3 листопада 2016</p>
<p>Сівець Роман Павлович</p>	<p>1 жовтня 1988, Мелітополь Запорізька область. Військовослужбовець 23-го окремого мотопіхотного батальйону «Хортиця» 56-ї ОМПБр. 2006 року закінчив</p>	<p>3 листопада 2016</p>

	Мелітопольський професійний ліцей за спеціальністю «автослюсар». Мобілізований 31 липня 2015 року. Одружений.	
Подаровський Олег Геннадійович (Позивний «Сніжок» / «Анубіс»)	30 липня 1984, Берестя Білорусь. Мешкав у м. Дніпро. Парамедик окремого медичного батальйону «Госпітальєри» Української Добровольчої Армії. Працював менеджером в «Аквапромресурс» в Бересті. В батальйоні від самого початку, з 2014 року, виконував обов'язки парамедика і водія в Широкине, вивозив і рятував життя поранених. Мати живе в Білорусі.	3 листопада 2016
Блонський Андрій Анатолійович (Позивний «Белка»)	42 роки, Гостомель (Ірпінська міська рада) Київська область. Мешкав у м. Буча та в смт Гостомель. Лейтенант, розвідник 11-го окремого мотопіхотного батальйону «Київська Русь» 59-ї ОМПБр. З 1991 по 1996 рік навчався в Київському вищому танковому інженерному училищі, але службу розпочав у повітрянодесантних військах, на посаді командира взводу. До війни жив у Гостомелі, мкр Баланівка. Активний учасник Революції Гідності, у складі 7-ї Львівської сотні (сотня Лева) Самооборони Майдану, був поранений. З Майдану, у травні 2014, разом зі львівською групою добровольців пішов на передову у Слов'янськ, відбивав гору Карачун, обороняв блокпости, ходив у розвідку ^[81] . Воював під Донецьком та Дебальцевим, пройшов всю війну. Залишилися мати, сестра і син.	7 листопада 2016
Бойко Олександр Борисович	18 січня 1973, Київ (Деснянський район). Старший матрос, оператор протитанкового відділення взводу вогневої підтримки десантно-штурмової роти 501-го окремого батальйону морської піхоти 36-ї окремої бригади морської піхоти. Закінчив вище професійне училище, де здобув професію зварювальника. Працював водієм таксі, експедитором, сортувальником в «Епіцентрі». Захоплювався полюванням. Був мобілізований як доброволець, служив зенітником у прикордонних військах, через рік, 18 травня 2016, підписав контракт на подальшу військову службу в морській піхоті. Залишились батьки, дружина та двоє дітей (сину виповнилося 13 років у день смерті Олександра).	9 листопада 2016

<p>Капранчук Сергій Володимирович (Позивний «Капрон»)</p>	<p>17 лютого 1964, 52 роки, Житомир. Демобілізований військовослужбовець, солдат, номер розрахунку зенітної установки 2-го батальйону спецпризначення «Донбас» НГУ. Активний учасник Революції Гідності. Від початку бойових дій неодноразово їздив із волонтерською допомогою на передову. У 2015 році добровольцем пішов на фронт. Навесні 2016 демобілізувався (комісований за станом здоров'я), і знову зайнявся волонтерством.</p>	<p>9 листопада 2016</p>
<p>Юрдига Олег Степанович</p>	<p>24 червня 1976, Якторів Золочівський район (Львівська область). Мешкав у Львові. Військовослужбовець 24-ї окремої механізованої бригади (Яворів). Любив футбол, грав у команді рідного села Якторова. Закінчив вище професійне училище у Львові. Строкову службу проходив у Хмельницькому, командиром БМП у званні молодшого сержанта. Повернувшись, одружився та переїхав жити до Львова. Їздив на заробітки у бригаді будівельників. Мобілізований навесні 2014 року, 10 місяців служив інструктором на Яворівському полігоні, а потім у складі 128-ї ОГПБр вирушив на фронт. Демобілізувався у вересні 2015 року, а у вересні 2016 підписав піврічний контракт з 24-ю ОМБр і повернувся на передову. Залишились дружина та двоє дітей.</p>	<p>10 листопада 2016</p>
<p>Суприкін Олег Олегович</p>	<p>11 вересня 1987, Зелена (Волочиський район)Хмельницька область. Мешкав у с. Наркевичі. Військовослужбовець ЗСУ (підрозділ не уточнено, можливо 14 ОМБр). Закінчив Волочиський промислово-аграрний професійний ліцей де отримав професії муляря і монтажника. Строкову військову службу проходив в 302-му зенітно-ракетному полку у Харкові. Працював у будівельно-ремонтній бригаді. Захоплювався футболом, грав у волейбол і настільний теніс. Заочно навчався на кафедрі міського будівництва та господарства Будівельно-технологічного інституту Одеської державної академії будівництва та архітектури, отримав ступінь бакалавра. З весни 2016 року проходив військову службу за контрактом. Неодружений, залишилися мати і молодша сестра.</p>	<p>11 листопада 2016</p>
<p>Оцабера Олександр Аркадійович</p>	<p>23 липня 1989, Панасівка (Козятинський район)Вінницька область. Мешкав у сусідньому селі Гурівці. Молодший</p>	<p>11 листопада 2016</p>

	<p>сержант, інструктор з вогневої тактичної підготовки 199-го навчального центру ВДВ. Був мобілізований у липні 2014 року, розвідник, командир відділення 128-ї ОГПБр, позивний «Десант». Проїшов гарячі точки: Попасна, Нікішине, бої за Дебальцеве, 23 грудня 2014 зазнав важкого поранення у плече, один осколок так і залишився в тілі. Після лікування, у січня 2015, повернувся на фронт, а в березні був демобілізований. Нагороджений медаллю «Захиснику Вітчизни». Під час місцевих виборів у жовтні 2015 року балотувався до Козятинської районної ради по 28-му округу від Європейської партії України^[87]. 11 грудня 2015 підписав контракт на військову службу в 95-й окремій десантно-штурмовій бригаді. Як повідомляють житомирські ЗМІ, останнім часом мешкав у Бердичеві. В зону АТО виїхав у складі підрозділу 199-го Центру ВДВ. Залишились мати, дружина та двоє маленьких синів, 7 і 4 років.</p>	
<p>Подліпнюк Андрій Іванович (Позивний «Мамай»)</p>	<p>10 грудня 1976, Миколаїв. Мешкав у с. Сливине Миколаївський район (Миколаївська область). Військовослужбовець 1-ї штурмової роти «Вовки Подолянина» (ДУК ПС) 1-го батальйону 54-ї окремої механізованої бригади. Закінчив Миколаївський національний аграрний університет, інженер-механік. Цікавився психологією. Працював на фабриці «Сандора», у Школі моряків виконробом з оснащення електротехнікою, на будівництвах. До війни був приватним підприємцем^[89]. Був призваний за мобілізацією в березні 2015, з серпня 2015 воював під Маріуполем, матрос, навідник десантно-штурмової роти 1-го окремого батальйону морської піхоти 36-ї ОБрМП. Під час служби познайомився з бійцями ДУК ПС та активістами «Правого сектору» в Миколаєві. Після демобілізації у березні 2016, брав активну участь у діяльності миколаївського осередку НВР «Правий сектор». На фронт повернувся, підписавши контракт з 54-ю бригадою, у складі якою воюють бійці ПС. Був старшим на передовій позиції під Дебальцевим. Залишились мати і син, який мешкає з матір'ю в Криму.</p>	<p>11 листопада 2016</p>
<p>Шинковенко Артем Олександрович</p>	<p>24 грудня 1990, РРФСР. З дитинства мешкав в смт Борівське (Сєверодонецька міська рада) Луганська</p>	<p>12 листопада 2016</p>

	<p>область. Військовослужбовець 92-ї окремої механізованої бригади. З батьками переїхав на Луганщину. Коли Артем залишився сиротою, його виховували дідусь з бабусею. Проживав у Сєверодонецьку, працював у ТОВ "ТБ «Амстор». В травні 2016 року добровольцем пішов на фронт, підписавши контракт із ЗСУ. Залишилися дружина та 4-річний син.</p>	
<p>Ходоровський Сергій Леонідович (Позивний «Брама»)</p>	<p>11 травня 1980, Чита РРФСР. Мешкав у м. Житомир. Сержант контрактної служби, командир БМП, командир 2-го відділення 1-го взводу 1-ї роти 1-го механізованого батальйону 72-ї окремої механізованої бригади (Біла Церква). Родина Сергія переїхала в Україну, і школу він закінчив вже у м. Первомайськ (Миколаївська область). Після строкової армійської служби заочно закінчив Житомирський політехнічний інститут за спеціальністю «Управління персоналом та економіка праці». Подальше життя пов'язав з військовою службою. В армії з 1998 року, свого часу проходив службу в Іраку. Влітку 2014 брав участь у боях за Іловайськ. В 72 ОМБр служив з вересня 2014 року (за іншими даними, з весни 2015). Залишилась мати, брат (теж військовослужбовець), дружина та 3-річний син.</p>	<p>16 листопада 2016</p>
<p>Юхимчук Віталій Васильович</p>	<p>21 листопада 1987, Щурин Рожищенський район Волинська область. Військовослужбовець 14-ї окремої механізованої бригади. Уклав контракт із ЗСУ навесні 2016 року. Неодружений.</p>	<p>18 листопада 2016</p>
<p>Козлов Михайло Олександрович</p>	<p>19 квітня 1980, Конотоп Сумська область. Військовослужбовець ЗСУ (в/ч не уточнено). Учасник АТО.</p>	<p>18 листопада 2016 орієнтовно</p>
<p>Шостак Віталій Вікторович</p>	<p>6 листопада 1997, 19 років, Масківці Баришівський район Київська область. Солдат, механік-водій БМП-2 8-ї роти 3-го механізованого батальйону 72-ї окремої механізованої бригади (Біла Церква). Навчання у Борисполі на електрогазозварювальника. Працював у місцевого орендатора. В травні 2016 року 18-річний хлопець уклав контракт із ЗСУ і разом зі старшим братом вирушив на фронт. Залишилися батьки, брат і дві сестри.</p>	<p>19 листопада 2016</p>

<p>Шрамко Костянтин Миколайович</p>	<p>13 серпня 1966, Родинське Донецька область. Молодший сержант, командир підрозділу розвідки 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади. Член партії ВО «Батьківщина». В травні 2014 року добровольцем пішов на фронт у лавах 5-ї роти «Донецьк» батальйону «Дніпро-1», де також був розвідником. Звільняв і обороняв селище Піски. З травня 2016 року ніс службу на передовій у складі 128-ї ОГПБр. Залишилися дружина та двоє дітей, син і донька.</p>	<p>19 листопада 2016</p>
<p>Назаренко Володимир Вікторович</p>	<p>27 серпня 1963, 53 роки, ХлипнівкаЗвенигородський район Черкаська область. Мешкав у м. Звенигородка. Військовослужбовець 58-ї окремої мотопіхотної бригади (Суми). До 1980 року проживав у с. Шевченкове. Навчався в СПТУ-11 м. Сміла, з липня 1981 року працював токарем 4 розряду в інструментальному цеху Смілянського машинобудівного заводу, після проходження армійської служби з 1984 року працював токарем у Вільшанській сільгосптехніці, потім у Звенигородській філії УПТОК, в МК-25 м. Ватутіне, у транспортному цеху Ватутінського м'ясокомбінату. З червня 1994 — сторожем на Звенигородській дільниці хімреактивів у Черкасах, з 2000 року — у ТОВ «Вербиченька». З 2001 по 2002 — токар Звенигородського райавтодору. 16 березня 2015 року був мобілізований, проходив службу у Звенигородському райвійськкоматі. З 28 липня 2016 ніс службу за контрактом в 58 ОМПБр. Брав участь у бойових діях поблизу м. Авдіївка. Залишилися дві дочки.</p>	<p>19 листопада 2016</p>
<p>Андрейко Петро Миколайович</p>	<p>20 липня 1957, 59 років, мешкав у м. КременчукПолтавська область. Старший лейтенант, зв'язківець в/ч пп В0805 (Військовий інститут телекомунікацій та інформатизації). Кадровий військовий, учасник АТО. Додому повернувся за станом здоров'я.</p>	<p>20 листопада 2016</p>
<p>Войцеховський Валерій Вікторович</p>	<p>24 січня 1972, Одеса. Колишній військовослужбовець 30-ї окремої механізованої бригади. Коли в Україні почалася Революція гідності, Валерій працював в складі знімальної групи російського кінематографу, але покинув все і повернувся захищати цілісність і суверенітет України.</p>	<p>20 листопада 2016</p>

<p>Корнієнко Андрій (Позивний «Гусар»)</p>	<p>60 років, мешкав у м. Одеса. Офіцер, військовослужбовець ЗС України (в/ч не уточнено). Кадровий військовий, десантник, багато років віддав військовій службі, вийшов на пенсію. З початком бойових дій у 2014 році пішов на фронт добровольцем, проходив службу радистом в Донецькій області. Потрапити до зони АТО йому вдалося лише з третього разу — військкомат двічі відмовляв добровольцю через вік. Залишилися дружина.</p>	<p>21 листопада 2016</p>
<p>Логвінов Михайло Олександрович</p>	<p>1958, 58 років, Велика Знам'янка Кам'янсько-Дніпровський район Запорізька область. Проживав у м. Запоріжжя. Полковник, заступник військового комісара Запорізького обласного військового комісаріату по роботі з особовим складом та громадськістю. З 1976 по 1980 рік навчався в Сімферопольському вищому військово-політичному будівельному училищі. З того часу його доля була нерозривно пов'язана з армією. Служив у військах Забайкальського, Закавказького, Приволзько-Уральського військових округів. З часом повернувся на Запоріжжя. З 2005 року проходив службу на посаді заступника військового комісара. З 2014 року активно працював у Раді оборони Запорізької області. Займався питаннями мобілізації, допомоги військовим та їх родинам, взаємодії з волонтерами. Навесні 2015 і сам за власним бажанням поїхав у відрядження до зони АТО, де пробув з 18 травня по 4 липня. Також, був активним дописувачем Офіційного веб-сайту Міноборони та військових ЗМІ. Виховав двох синів, які стали бойовими офіцерами ЗСУ і захищають Україну у складі 55-ї ОАБр^[101].</p>	<p>22 листопада 2016</p>
<p>Каптованец Мар'ян Романович (Позивний «Молодий»)</p>	<p>29 червня 1989, Розділ Миколаївський район (Львівська область). Солдат, розвідник 54-го окремого розвідувального батальйону. Взимку 2015 року долучився до 8-го окремого батальйону «Аратта» ДУК ПС (пізніше УДА), коли бійці батальйону тримали свої позиції в Широкиному^[103]. 2016 року разом з кількома добровольцями УДА почав службу в ЗСУ. В ЗМІ та соцмережах зазначено місце служби 54-а бригада (54 ОМБр), ймовірно, помилково.</p>	<p>22 листопада 2016</p>
<p>Бугаснко Олександр</p>	<p>1971, Одеса. Прапорщик, військовослужбовець 59-ї</p>	<p>22</p>

	окремої мотопіхотної бригади (Гайсин). Мобілізований 2014 року, після року служби підписав контракт, учасник АТО. Залишилися дружина та дитина. В березні 2016 Олександр опублікував в інтернеті свою книгу на релігійно-філософську тему.	листопада 2016
Носик Олексій Олександрович	27 травня 1995, Старий Салтів Вовчанський район Харківська область. Старший солдат 4-ї роти 92-ї окремої механізованої бригади. З 12 років пішов працювати, щоб допомагати фінансово своїм батькам. Захоплювався книгами, спортом, дуже любив кухарити. 2013 року закінчив Старосалтівський професійний аграрний ліцей за фахом муляр-штукатур. Того ж року підписав контракт на військову службу. Рік тому помер батько Олексія. Залишилися мати, брат, сестра, цивільна дружина та 2-річна донька.	23 листопада 2016
Адамов Геннадій	43 роки. Прапорщик, військовослужбовець 406-ї окремої артилерійської бригади ВМС ЗСУ, в/ч А2062 (Миколаїв). Учасник АТО. Без батька залишилася донька.	23 листопада 2016
Горбатюк Віталій Володимирович (Позивний «Дуб»)	26 листопада 1977, Гунча Гайсинський район Вінницька область. Мешкав у с. Підполоззя Воловецький район Закарпатська область. Солдат, стрілець-навідник 2-ї роти 15-го окремого гірсько-піхотного батальйону 128-ї ОМБр. У 6 років переїхав із батьками до с. Велика Стадниця. Вступив до Вінницького вищого професійного училища №4, де отримав фах зв'язківця. Працював у Вінницькому ВАТ «Свемон Центр». 2001 року одружився, 2004 сім'я оселилася на Закарпатті. 13 липня 2016 року підписав контракт із ЗСУ. Ніс службу на шахті «Бутівка», де отримав поранення, на позиції «Зеніт» біля Донецького аеропорту, в Опитному. Залишилися дружина та троє дітей, син і дві доньки.	24 листопада 2016
Богуш Володимир	31 рік, Машів Любомльський район Волинська область. Демобілізований військовослужбовець ЗСУ (підрозділ не уточнено). До війни служив на прикордонній заставі у Висоцьку. Весною 2016 повернувся із зони АТО. Залишилися дружина та двоє дітей.	25 листопада 2016
Бурлак Олександр Сергійович (Буглак)	1984, Чапліївка (Шосткинський район) Сумська область. Демобілізований військовослужбовець (підрозділ не уточнено). Учасник бойових дій, два роки перебував на	25 листопада 2016

	фронти. Після повернення у своє село оформлював інвалідність. Залишилися дружина та син.	
Пилявець Богдан	42 роки, Тростянець (Тиврівський район) Вінницька область. Кадровий офіцер, командир роти 230-ї окремої бази забезпечення Командування Повітряних Сил ЗСУ, в/ч А0549 (Вінниця). 18 листопада 2016 року був відправлений у відрядження в Маріуполь. Залишилася дружина та двоє синів.	27 листопада 2016
Сломчинський Максим Олегович (Позивний «Рижий»)	31 липня 1994, Біла Церква Київська область. Молодший сержант, старший розвідник, оператор БПЛА розвідувальної роти 72-ї окремої механізованої бригади (Біла Церква). З 15 років мати Максима, в якої від був єдиним сином, виховувала його сама. Закінчив 13-те вище професійне училище будівництва та сервісу, де здобув професію муляра-штукатур. Був призваний на строкову армійську службу і 26 березня 2013 року підписав контракт на три роки. З 2014 захищав Батьківщину на фронті. По закінченні контракту продовжив нести службу на передовій. Залишилася мати.	29 листопада 2016
Гречка Василь	21 січня 1987, Бабинці (Борщівський район) Тернопільська область. Демобілізований військовослужбовець ЗСУ. Солдат, артилерист 24-ї окремої механізованої бригади (Яворів). Мобілізований влітку 2015 року як доброволець, воював на Луганщині в районі Трьохізбенки, потім ніс службу в Сєвєродонецьку. Повернувся з фронту в жовтні 2016 року. Розлучений, залишилися батьки, сестра, молодший брат і син (навчається у 4-му класі).	29 листопада 2016
Зебін Едуард Миколайович (Позивний «Фізик»)	26 серпня 1976, Дніпро. Боєць 1-ї окремої штурмової роти (група «Да Вінчі») Добровольчого українського корпусу «Правий сектор». Активний учасник Революції Гідності, полтавського Євромайдану. До війни мешкав з батьками у Полтаві. Залишилась дружина та двоє дітей, 10-річна донька і 4-річний син.	30 листопада 2016
Лисенко Олег Ігорович	18 червня 1989, Обухівка (Колишне Кіровське) Дніпровський район (Дніпропетровська область). Молодший сержант, командир взводу 4-ї роти 2-го батальйону 93-ї окремої механізованої бригади. З	1 грудня 2016

	дитинства захоплювався футболом, грав у чемпіонаті ДЮФЛ України за молодіжну збірну місцевого клубу УФК «Дніпропетровськ». У війську служив за контрактом. Залишилася дружина та маленька донька.	
Лукаш Олександр Анатолійович (Позивний «Лука»)	8 травня 1965, 51 рік, Біленченківка Гадяцький район Полтавська область. Мешкав у м. Полтава. Сержант, командир зенітно-ракетної самохідної установки 4-го відділення зенітно-артилерійського взводу 92-ї окремої механізованої бригади. Закінчив Гадяцьке професійне училище за фахом тракториста-меліоратора. У 1983-1985 роках служив строкову в «Десні» у 300-му навчальному танковому полку інструктором, готував водіїв танків, яких потім одразу відправляли до Афганістану. Після армії почав працювати у локомотивному депо «Полтава», їздив на пасажирських і товарних складах спочатку помічником машиніста, згодом машиністом тепловозу. У кінці 80-х років бригада машиністів потягу «Київ-Полтава» запобігла великій залізничній аварії, тоді з колії зійшов лише тепловоз та декілька вагонів, обійшлося без жертв, Олександра нагородили державною грошовою винагородою. Мобілізований 9 серпня 2014 року, служив у складі 16-го ОМПБ «Полтава» на кордоні з Придністров'ям, в грудні потрапив до зони АТО, служив у Щасті, Сватово, Зайцевому. Після демобілізації повернувся додому, але вже в лютому 2016 підписав контракт на подальшу службу. Залишилися батько, сестра, дружина, син 1998 р.н., донька та онука.	1 грудня 2016
П'ясецький Володимир Анатолійович	1972, Погреби (Глобинський район) Полтавська область. Військовослужбовець 8-ї Полтавської окремої автомобільно-санітарної роти. Під час боїв за Іловайськ вивозив поранених з окупованої території, рятував поранених захисників Донецького аеропорту, Авдіївки. Повернувся з фронту в жовтні 2015 року.	2 грудня 2016
Мариневич Микола Омелянович	19 травня 1965, 51 рік, Самбір Львівська область. Військовослужбовець (підрозділ не уточнено). Військовий пенсіонер. Учасник Революції Гідності. Член партії ВО «Свобода». На місцевих виборах 2015 року балотувався до Самбірської міської ради за списком «Свободи» ^[18] . Учасник АТО, воював на Донеччині.	4 грудня 2016

	Місяць тому повернувся з фронту. Залишилися син і донька.	
Сельцов Віктор Анатолійович (Позивний «Седой»)	1978, Кролевець Сумська область. Офіцер, військовослужбовець 72-ї окремої механізованої бригади (Біла Церква). Воював на передовій в районі Волновахи, Мар'їнки, Красногорівки. Залишилися батьки, дружина та дві доньки.	4 грудня 2016
Димитришин Володимир Васильович	2 липня 1960, 56 років, Куликівка Чернігівська область. Старшина, військовослужбовець ЗСУ (підрозділ не уточнено). Все життя прожив у Куликівці, з 1993 по 2001 рік працював суддею Куликівського районного суду ^[121] . Пізніше працював головним юристом Управління агропромислового розвитку Куликівської РДА ^[122] . Був мобілізований на початку 2015 року, проходив навчання на Львівщині, з 16 вересня 2015 по 20 квітня 2016 року ніс службу в зоні АТО. Після демобілізації продовжував перейматися проблемами атовців, активно співпрацював із центром соціально-психологічної реабілітації учасників АТО.	4 грудня 2016 орієнтовно
Покидченко Михайло Юрійович (Позивний «Сотник» / «Малий»)	14 листопада 1989, Мукачеве. Мешкав у м. Рахів Закарпатська область. Солдат, стрілець, помічник гранатометника 3-го взводу 3-ї роти 15-го окремого гірсько-піхотного батальйону 128-ї ОГПБр. Вступив до ліцею на юридичний факультет, де навчався до 2012 року. Працював оператором на місцевому телеканалі «М-студіо». Після одруження переїхав у Рахів, працював на складі супермаркету «Ду-Мен». Активний учасник Революції Гідності ^[124] . Пішов на фронт добровольцем у травні 2014 року в складі Добровольчого українського корпусу «Правий сектор», де воював у групі «Семана» 5-го окремого батальйону, згодом в 1-й ОТГ ім. Капітана Воловика, кулеметник, позивний «Малий». Після півтора року на фронті повернувся додому, але за кілька місяців знову вирушив на фронт, підписавши контракт із ЗСУ в травні 2016. Залишилися батьки, брат, сестра, дружина та дві маленькі доньки.	5 грудня 2016
Мицишин Дмитро Володимирович	5 листопада 1984, Гиновичі Бережанський район Тернопільська область. Молодший сержант, механік-водій механізованої роти 24-ї окремої	5 грудня 2016

	механізованої бригади, в/ч пп В4680.	
Руда Руслан Володимирович	28 листопада 1972, Олександрія Кіровоградська область. Демобілізований військовослужбовець, бортмеханік вертолітного підрозділу 11-ї окремої бригади армійської авіації (Чорнобаївка). Закінчив Олександрійське ПТУ №7 за спеціальністю зварювальника. Строкову службу проходив у вертолітних військах, після чого продовжив службу в олександрійській в/ч 2269. Працював у вугільній промисловості, займався підприємництвом. У 2014—2015 роках ніс службу за мобілізацією. Учасник АТО. Розлучений. Залишилися мати та донька.	5 грудня 2016
Дембовський Болеслав Мечиславович	30 квітня 1934, 82 роки, мешкав у м. Київ. Генерал-лейтенант у відставці, консультант начальника Генерального штабу — Головнокомандувача Збройних Сил України. Проходив військову службу на різних посадах, військове звання генерал-лейтенанта отримав на посаді командувача 33-го армійського корпусу Сибірського військового округу колишнього СРСР у 1988 році. Був старшим викладачем Національної академії оборони України (Національний університет оборони України імені Івана Черняховського). Брав безпосередню участь у плануванні операцій АТО.	8 грудня 2016
Дзак Михайло Володимирович	23 жовтня 1982, Оноківці Ужгородський район Закарпатська область. Старший солдат, військовослужбовець 130-го окремого розвідувального батальйону (Рівне). Мобілізований влітку 2015 року, служив у прикордонних військах кінологом. Після демобілізації підписав контракт, з серпня 2016 року перебував у зоні АТО.	9 грудня 2016
Червоний Ігор Миколайович (Позивний «Гудвін»)	5 листопада 1967, Ківшарівка (підпорядковане місту Куп'янськ) Харківська область. Доброволець Окремої штурмової роти «Карпатська Січ» 93-ї ОМБр. Активний учасник Революції Гідності. З початком російської агресії долучився до захисту Харківщини, будував блокпости, брав участь в патріотичних акціях, у 2014 році став членом НВР «Правий сектор» Куп'янська. Згодом пішов на фронт добровольцем, воював в районі Донецького	10 грудня 2016

	аеропорту. Крім цього, займався волонтерською діяльністю, за власні кошти допомагав бійцям на передовій. Залишилася дружина та двоє дітей, син і донька.	
Клименко Віктор Миколайович	15 лютого 1978, Варварівка Вовчанський район Харківська область. Старший солдат, старший водій — гранатометник 3-ї мінометної батареї 3-го механізованого батальйону 92-ї окремої механізованої бригади. Вступив до вищого професійного училища у Старому Салтові, де отримав фах водія. Після строкової армійської служби працював спочатку у прикордонній службі, потім водієм у рідному селі, де мав власне господарство. Згодом переїхав із дружиною та дітьми до Харкова, де теж працював водієм. Мобілізований 11 травня 2015 року, у складі прикордонних військ ніс службу в Станиці Луганській. Після демобілізації, в липні 2016 підписав піврічний контракт. Залишились батько, два брати, цивільна дружина та четверо дітей віком від 2 до 14 років.	10 грудня 2016
Лесякін Андрій Володимирович	8 липня 1982, Іванівка Друга Барвінківський район Харківська область. Старший солдат, старший навідник міномету 3-ї мінометної батареї 3-го механізованого батальйону 92-ї окремої механізованої бригади. Закінчив Барвінківське вище професійне училище №58. Працював на будівництвах у Харкові. 14 квітня 2016 підписав піврічний контракт на військову службу. Залишились мати і брат.	10 грудня 2016
Шоломинський Володимир Васильович (Позивний «Бетмен»)	9 квітня 1983, Єфремівка (Первомайський район) Харківська область. Солдат, командир міномету 3-ї мінометної батареї 3-го механізованого батальйону 92-ї окремої механізованої бригади. Мешкав у с. Семенівка (Первомайський район), а останній рік — у Харкові. Виріс у багатодітній родині, в якій було 6 дітей. Закінчив вище професійне училище №29 в Первомайську. Служив у десантних військах. Працював на млині у ТОВ «АГРО UA» (на той час ТОВ «Більшовик»), потім різноробом та вантажником. Мобілізований наприкінці січня 2015 року, в липні 2016 підписав піврічний контракт. Залишились батьки, дві сестри, брат, дружина та 7-місячна донька.	10 грудня 2016

<p>Соломкін Віталій Олександрович (Позивний «Вітек»)</p>	<p>1964, 52 роки, росіянин. Військовослужбовець 54-ї окремої механізованої бригади, в/ч В2970. Мати Віталія родом з Житомирщини. За радянських часів служив у десантних військах. Значну частину життя прожив у Західній Європі. В липні 2015 року приїхав в Україну та приєднався до лав Добровольчого українського корпусу «Правий сектор». З жовтня 2015 по червень 2016 перебував на базі ПС «Чонгар» у рамках військово-політичної операції «Громадська блокада Криму». У червні перейшов до складу окремої тактичної групи ДУК ПС імені капітана Воловика, брав участь у бойових діях поблизу Авдіївки та Мар'їнки. Підписав контракт з 54 ОМБр ЗСУ на початку осені 2016 року. Мати давно померла, залишились лише далекі родичі. Колишня дружина мешкає в Москві.</p>	<p>11 грудня 2016</p>
<p>Лібрук Михайло Богданович</p>	<p>4 жовтня 1971, мешкав у м. Львів. Майор Служби безпеки України, співробітник Управління СБУ у Львівській області. Служив в СБУ з 1997 року на різних посадах, пройшов шлях від прапорщика до майора, неодноразово нагороджувався відзнаками керівництва СБУ та облуправління. Залишилися мати, сестра, дружина та 22-річний син.</p>	<p>12 грудня 2016</p>
<p>Романов Григорій Георгійович</p>	<p>17 вересня 1982, мешкав у м. Покровськ Донецька область. Командир гармати протитанкового артилерійського взводу протитанкової артилерійської батареї протитанкового артилерійського дивізіону 54-ї окремої механізованої бригади, в/ч В2970. Проходив строкову службу в прикордонних військах. 30 грудня 2014 року пішов на військову службу за контрактом. З 2015 служив у військкоматі, 2016 року був переведений в 54-у бригаду. Без батька залишився 5-річний син.</p>	<p>13 грудня 2016</p>
<p>Ремішевський Євген</p>	<p>1985, Вінниця. Старший солдат, військовослужбовець 101-го окремого полку зв'язку і управління Повітряних Сил ЗСУ, в/ч А2656 (Вінниця). Мав середню технічну освіту. Служив за контрактом. Відбув в зону АТО у відрядження до 72-ї ОМБр, в/ч пп В0849. Залишилися мати, сестра, дружина та 7-річний син.</p>	<p>13 грудня 2016</p>
<p>Мартенко Володимир Миколайович</p>	<p>20 серпня 1969, Маслівка (Миронівський район)Київська область. Старший лейтенант, командир взводу 72-ї окремої механізованої бригади (Біла Церква).</p>	<p>13 грудня 2016</p>

	Мобілізований влітку 2014 року, служив у 8-му батальйоні Нацгвардії на посаді командира 30-ї стрілецької роти. Брав участь у боях за Слов'янськ, Сєвєродонецьк, Дебальцеве. 5 серпня 2015 був демобілізований, після чого підписав контракт з ЗСУ і продовжив службу.	
Огар Іван Васильович (Позивний «Дідо»)	Іршава Закарпатська область. Сержант, демобілізований військовослужбовець 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади (Мукачеве). 2014 року був мобілізований до 4-го БТО «Закарпаття», згодом переведений до 128-ї бригади, служив у Краматорську. Демобілізований 2015 року. Залишилися дружина, діти, під час війни став дідом.	22 жовтня 2016
Адамчук Олександр («Адам»)	Військовослужбовець Полку патрульної служби поліції особливого призначення «Київ». Активний учасник Революції Гідності. Учасник бойових дій в зоні АТО.	17 грудня 2016
Павлюк Ярослав Володимирович	15 жовтня 1988, Біла Церква Київська область. Старший сержант, головний сержант взводу — командир машини БМ-21 72-ї окремої механізованої бригади (Біла Церква). В бригаді служив з 2008 року. Залишились мати, брат, дружина та двоє дітей, 2010 і 2012 р.н.	17 грудня 2016
Радівілов Роман Юрійович (Позивний «Гюрза»)	14 лютого 1984, Дергачі Харківська область. Солдат, гранатометник 1-ї штурмової роти «Вовки Подільянина» (ДУК ПС) 1-го батальйону 54-ї окремої механізованої бригади. Воював в першому складі ДУК ПС з жовтня 2014 року, 4-й взвод 2-а штурмова рота, брав участь в боях за Піски та Донецький аеропорт. 2015 року, отримавши опіки під Волновахою та після другої контузії, тимчасово повернувся додому. Перебуваючи на лікуванні, брав активну участь в громадських акціях, був активістом ГО «Деркачівська альтернатива» та руху «Вільні люди». Восени 2016 уклав контракт і повернувся на фронт в підрозділ Подільянина. Залишилася мати.	18 грудня 2016
Клименко Дмитро Васильович (Позивний «Саніч»)	18 липня 1980, Кам'янка (Каховський район)Херсонська область. Солдат, командир бойової машини — командир 1-го відділення 3-го механізованого взводу 3-ї механізованої роти 1-го механізованого батальйону 54-ї окремої механізованої бригади. 3 березня 2015 воював в	18 грудня 2016

	<p>Пісках під Донецьком у лавах ДУК ПС, влітку 2015 підписав контракт, служив кулеметником розвідвзводу 1-го батальйону 93 ОМБр, до лютого 2016 обороняв позиції на шахті «Бутівка». Восени підписав новий контракт, з 54 ОМБр, де служать побратими з ДУК. Залишилися мати, брат, сестра і донька.</p>	
<p>Широков Андрій Вікторович (Позивний «Сім'янин»)</p>	<p>12 квітня 1970, народився на Донбасі. Проживав у м. Дніпро. Снайпер 1-ї штурмової роти «Вовки Подолянина» (ДУК ПС) 1-го батальйону 54-ї окремої механізованої бригади. До війни працював сервісним майстром з ремонту медичного обладнання. Доброволець ДУК ПС, на війні від самого початку, пройшов дві ротації в Донецькому аеропорту, воював у Пісках і на шахті «Бутівка», двічі був поранений. У вересні 2016 став героєм сюжету ТСН^[146]. Залишилися дружина та п'ятеро дітей, дві доньки, двоє усиновлених синів і молодший 4-річний син. Відео: Друг Сім'янин.</p>	<p>18 грудня 2016</p>
<p>Яровий Микита Олександрович (Позивний «Шайтан»)</p>	<p>2 лютого 1995, Меліоративне Новомосковський район Дніпропетровська область. лейтенант, командир 3-ї механізованої роти 1-го механізованого батальйону 54-ї окремої механізованої бригади. Батько українець, мати кореянка. З 9 класу Микита вирішив стати військовим. Закінчив Національну академію сухопутних військ ім. Петра Сагайдачного у Львові за прискореним курсом. В квітні 2016 року 21-річний офіцер вирушив на фронт. Залишились мати, молодший брат, вагітна наречена. Планував одружитися 20 січня у Львові.</p>	<p>18 грудня 2016</p>
<p>Байбуз Андрій В'ячеславович (Позивний «Ефа»)</p>	<p>16 травня 1975, мешкав у Херсоні. Солдат, помічник гранатометника 1-го відділення, 1-го механізованого взводу 3-ї механізованої роти 1-го механізованого 54-ї окремої механізованої бригади. Андрій з Кубані, але жартував, що не росіянин, бо Кубань то є історична українська земля. Досвідчений військовий, служив у ВДВ. Доброволець (ДУК ПС). Дружина Андрія воює в його ж підрозділі, вони разом вже 20 років, двічі розлучалися, але на фронті знову одружилися, в Бахмуті півтора місяці тому. Залишилися мати, сестра, дружина, син і донька.</p>	<p>18 грудня 2016</p>

<p>Степаненко Сергій Євгенович (Позивний «Паштет»)</p>	<p>7 квітня 1967, Копейськ Челябінська область РРФСР. Проживав у м. Бориспіль, с. Корніївка (Баришівський район) Київська область. Солдат, командир відділення, гранатометник 25-го окремого мотопіхотного батальйону «Київська Русь» 54-ї ОМБр. У дитячі роки часто переїздив з батьками (РРФСР, Україна, Казахстан), школу закінчив у Борисполі. Строкову службу проходив мічманом на Далекосхідному флоті. Здобув середню технічну освіту за спеціальністю «радіомовлення та радіозв'язок» (1987, Хабаровськ). 1999 року зі своєю сім'єю оселився на Київщині. Працював бетонщиком у ТОВ «Трест Бориспільсьільбуд», таксистом, займався підприємництвом у сфері будівництва. З 9 лютого 2015 року служив у ЗСУ за контрактом, був тяжко поранений в районі Попасної. Після закінчення контракту уклав новий і 6 грудня 2016 повернувся на передову у свій батальйон. Залишились дружина, донька та неповнолітній син.</p>	<p>18 грудня 2016</p>
<p>Андрешків Володимир Степанович (Позивний «Жара»)</p>	<p>16 жовтня 1969, Бортники (Жидачівський район) Львівська область. Командира відділення — командир машини піхотного взводу 1-ї мотопіхотної роти 25-го окремого мотопіхотного батальйону «Київська Русь» 54-ї ОМБр. Активний учасник Революції Гідності, обороняв барикаду «Львівська брама» на Інститутській. В батальйоні від початку його створення, з червня 2014, пройшов бої за Дебальцеве, 1 червня 2015 демобілізувався і повернувся додому. 5 листопада 2016 уклав контракт із ЗСУ. Розлучений. Залишились мати, троє синів 2001, 2003 і 2005 р.н.</p>	<p>19 грудня 2016</p>
<p>Панасенко Василь Геннадійович (Позивний «Ваха»)</p>	<p>14 серпня 1983, Поліське (Коростенський район) Житомирська область. Проживав у м. Ірпінь Київська область. Військовослужбовець 25-го окремого мотопіхотного батальйону «Київська Русь» 54-ї ОМБр. З 1987 року проживав в Ірпені, де закінчив школу. Навчався у Коростенському ПТУ. У війську з травня 2014 року, в 25-му батальйоні від початку його створення, пройшов бої за Дебальцеве. У вересні 2016 вступив на фронт, підписавши контракт. Залишилась дружина та 10-річна донька.</p>	<p>19 грудня 2016</p>
	<p>35 років, Миколаїв. Солдат ЗСУ (підрозділ не уточнено).</p>	<p>19 грудня 2016</p>

Ромахов Олександр	25 вересня 1987, Луцьк. Колишній військовослужбовець «афганської» роти 24-го окремого штурмового батальйону «Айдар». Учасник АТО. Після повернення з фронту довго лікувався, шукав роботу.	19 грудня 2016
Вінярський Олександр Анатолійович	20 травня 1994, Хмільник Вінницька область. Солдат, командир — навідник кулеметного взводу 2-ї роти 1-го батальйону 24-ї окремої механізованої бригади, в/ч пп В4680. 2013 року закінчив професійний ліцей сфери послуг за фахом «муляр, штукатур, облицювальник-плиточник». Влітку 2015 року був призваний на строкову службу у підрозділі ГМЗ (група матеріального забезпечення) 24-ї ОМБр, у подальшому підписав контракт і вирушив на фронт. Залишились мати і дві систри.	20 грудня 2016
Ратушний Всеволод Валерійович	30 вересня 1969, Львів. Командир відділення 24-ї окремої механізованої бригади. Навчався в Львівському лісотехнічному інституті, на механічному факультеті. Призваний на військову службу за контрактом 30 березня 2016 року. Залишилася мати.	20 грудня 2016
	Військовослужбовець ЗСУ (підрозділ не уточнено).	20 грудня 2016
	Військовослужбовці ЗСУ (підрозділ не уточнено). Мешканці Харківської області, 1980, 1983 та 1995 р.н.	21 грудня 2016
Мамасуєв Роман Михайлович	20 лютого 1983, Алушта Кримська область. З дитинства мешкав у с. Верхня Криниця Василівський район Запорізька область. Вогнеметник роти радіаційного, хімічного та бактеріологічного захисту 72-ї окремої механізованої бригади (Біла Церква). Вступив до Василівського державного аграрного технікуму за спеціальністю «фермерське господарство». Після строкової служби залишився в армії за контрактом, відслужив 6 років, до 2009 у званні прапорщика. 2016 року знову пішов до війська за контрактом, після підготовки у навчальному центрі в Старичах, 30 листопада 2016 року потрапив до 72-ї бригади і вирушив на передову. Залишилась мати, вітчим, сестра, дружина та дві доньки.	22 грудня 2016
Рубанчиков Сергій (Позивний «Ведьмак»)	7 березня 1980, Київ. Сержант розвідвзводу 1-го батальйону 54-ї окремої механізованої бригади. Доброволець, з перших днів пішов на війну у складі	22 грудня 2016

	добровольчого міліцейського батальйону. З весни 2015 року служив у 131-му ОРБ (батальйон УНСО), командир 1-го відділення 1-го взводу 1-ї роти. Воював в районі Маріуполя (Павлопіль, Широкине, Лебединське). 2016 року підписав контракт з 54 ОМБр. За кілька днів до загибелі отримав контузію на «світлодарській дузі» і потрапив у шпиталь, але вирвався на передову. Залишився брат, який разом з Сергієм пішов на фронт, він боронить Україну у лавах УДА.	
Альохін Руслан Валерійович	31 травня 1980, мешкав у м. Корюківка Чернігівська область. Демобілізований військовослужбовець ЗСУ (підрозділ не уточнено). Мав вищу освіту, працював машиністом ШДМОАТ ПАТ «Слов'янські шпалери». Призваний за мобілізацією у 2014 році. Учасник АТО. 2016 року повернувся з фронту. Залишилася дружина та двоє маленьких дітей.	22 грудня 2016
Каленик Сергій Валерійович	16 грудня 1980, Вознесенськ Миколаївська область. Військовослужбовець 30-ї окремої механізованої бригади.	24 грудня 2016
Муждабаєв Руслан Іл'ясович (Позивний «Татарин»)	27 жовтня 1955, 61 рік, мешкав у м. СімферопольКрим. Військовослужбовець 2-ї «афганської» штурмової роти 24-го окремого штурмового батальйону «Айдар». Кримський татарин, народився у вигнанні, куди депортували його родину. За освітою інженер-механік. Активний учасник Революції Гідності, приїхав на Майдан одразу після побиття студентів, був у 8-ій «афганській» сотні Самооборони Майдану. Учасник протистоянь 18-20 лютого ^[171] . З Майдану вирушив добровольцем на фронт ^[172] .	25 грудня 2016
Мороз Олександр Миколайович (Позивний «Лютій»)	Кам'янське (колишній Дніпродзержинськ) Дніпропетровська область. Доброволець дніпровської роти «Чорний Туман» 8-го окремого батальйону «Аратта» Української добровольчої армії.	26 грудня 2016